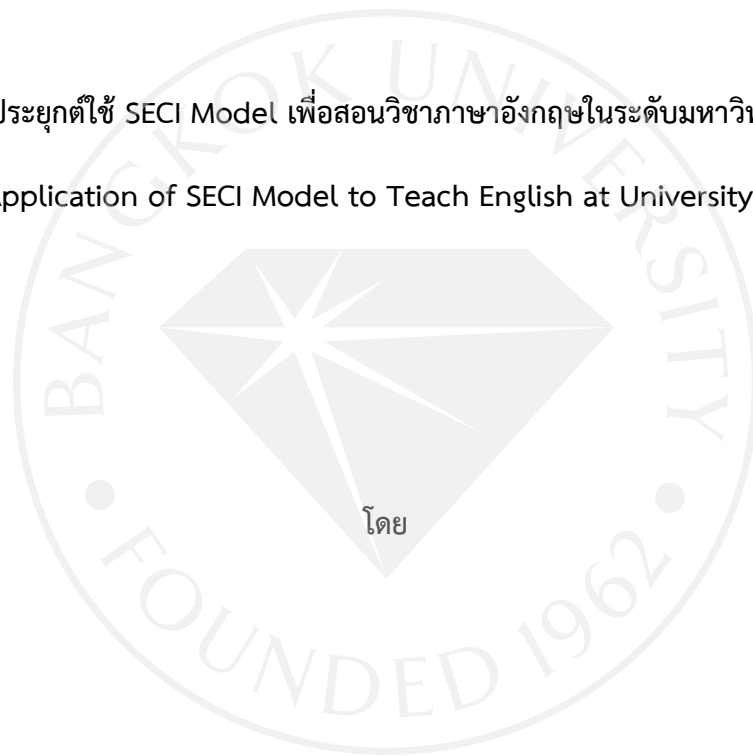

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การประยุกต์ใช้ SECI Model เพื่อสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับมหาวิทยาลัย
An Application of SECI Model to Teach English at University Level

โดย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชุตินา ธรรมรักษา

ทุนอุดหนุนการวิจัยมหาวิทยาลัยกรุงเทพ

พ.ศ. 2550

ชื่อโครงการ	การประยุกต์ใช้ SECI Model เพื่อสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับมหาวิทยาลัย An Application of SECI Model to Teach English at University Level
ชื่อผู้วิจัย	ผศ. ดร.ชุตินา ธรรมรักษา
ระยะเวลาที่ทำวิจัย	ตุลาคม 2550 – ตุลาคม 2552
ผู้สนับสนุนการวิจัย	สถาบันส่งเสริมการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

บทคัดย่อ

งานวิจัยเชิงคุณภาพเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการประยุกต์ใช้กระบวนการสร้างความรู้ SECI Model ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ 1) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Socialization) 2) การสร้างความรู้ชัดแจ้งจากความรู้ฝังลึก (Externalization) 3) การรวมความรู้ (Combination) และ 4) การนำความรู้ชัดแจ้งมาปฏิบัติ (Internalization) ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 ให้กับนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 36 คน โดยผู้วิจัยใช้เครื่องมือวิจัย 4 ชนิด คือ 1) แผนการสอน (Lesson Plan) 2) แบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) 3) บันทึกการสังเกตการณ์สอน (Observation Log) และ 4) การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)

ผลการวิจัยพบว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้ SECI Model ทำให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์ในด้านต่างๆ จากการทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ คือ ได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษจากแหล่งความรู้หลากหลายได้ฝึกทักษะที่จำเป็นในการทำงานร่วมกัน ได้ฝึกความกล้าแสดงออกทางความคิด และได้พัฒนาทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เนื่องจากผู้เรียนรู้สึกสนุกกับการได้ร่วมทำกิจกรรมทั้งหมด นอกจากนี้ ผู้เรียนยังสามารถสกัดความรู้ฝังลึกออกมาเป็นความรู้ชัดแจ้งโดยผ่านการเล่าเคล็ดลับการเขียนย่อความ การเขียนแบ่งปันความรู้ใน Blog และการผลิตนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้ ทั้งนี้ การสกัดความรู้ฝังลึกดังกล่าวเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดสะท้อนความรู้และทักษะที่มีอยู่ภายในตนเองออกมาโดยวิธีการพูดและเขียนเล่าสู่กันฟัง ซึ่งนอกจากจะเกิดประโยชน์ทั้งต่อตนเองในเรื่องของการฝึกทบทวนความรู้ที่มีอยู่ และการถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรแล้วนั้น ยังสามารถเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนอื่นๆ ที่ได้รับฟังหรือได้อ่านอีกด้วยต่อจากนั้นผู้เรียนได้นำความรู้ชัดแจ้งเหล่านั้นมาเรียบเรียงให้อยู่ในรูปแบบต่างๆ ดังนี้ 1) เอกสารรวมเคล็ดลับการเขียนย่อความ 2) เอกสารรวมความรู้จาก Blog 3) เอกสารรวมเทคนิคการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากการสัมภาษณ์แขกรับเชิญ และ 4) ซีดีนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้ ซึ่งการทำกิจกรรมทั้งหมดเหล่านี้ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการคิดสังเคราะห์ จัดหมวดหมู่ และเรียบเรียงข้อมูล เพื่อให้มีความเหมาะสมกับการจัดทำเป็นเอกสารที่สามารถเข้าใจได้ง่าย ซึ่งจะเป็นคลังความรู้ (Knowledge Asset) ที่สามารถนำไปปฏิบัติและเผยแพร่ต่อไปได้ นอกจากนี้ ผลการวิจัยที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เรียนเกี่ยวกับการบรรลุเป้าหมายของการเรียนพบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 94.44 สามารถบรรลุเป้าหมายของการเรียนตามที่ตั้งไว้ก่อนเริ่มเรียน และสามารถพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นในด้านการเรียนรู้ คำศัพท์ การอ่านจับใจความและการมีความกล้าคิด เขียน และพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น

Title: An Application of SECI Model to Teach English at University Level
Author: Assistant Professor Dr. Chutima Thamraksa
Period of Research: October 2007 – October 2009
Sponsor: Institute of Research Promotion and Innovation Development,
Bangkok University

Abstract

“SECI,” a model of the knowledge creating process includes four stages of knowledge construction: 1) Socialization; 2) Externalization; 3) Combination; and 4) Internalization. This study is aimed at investigating the results of applying the SECI model in order to teach “Fundamental English I” course for 36 participants—all freshmen at Bangkok University. As qualitative research, this study incorporated the following research tools in the data collection process: 1) a lesson plan specifically designed on the basis of the SECI model concept; 2) a learning log; 3) an observation log; and 4) an in-depth interview with all the participants.

The major findings of this study are: 1) By incorporating socialization activities, the participants could learn English from multiple knowledge resources, practice process of work skills, build confidence in expressing ideas and thoughts, and develop a positive attitude towards learning English. 2) The participants could construct explicit knowledge from tacit knowledge through telling their classmates about tips in summary writing, sharing English learning and practicing tips in Blog, and producing innovative instructional materials. All these activities provided the participants with opportunities to reflect on their tacit knowledge and skills and then to share them with other participants through talking and writing. 3) The participants could combine and organize explicit knowledge in the form of: a) written materials of summary writing tips, b) written materials of knowledge from Blog, c) written materials of English learning techniques from in-class interviewing of guest speakers, and d) CDs—as products of innovative instructional materials. All these materials were kept as knowledge assets which could later be made public. 4) The participants could internalize explicit knowledge by applying the information from the materials previously stated in number three. In addition, through the process of producing innovative instructional materials, the participants had an opportunity to internalize explicit knowledge. 5) 94.44% of the participants could achieve their learning goals and develop their English skills in an assortment of different ways.

กิตติกรรมประกาศ

บุคคลที่ดิฉันใคร่ขอขอบคุณเป็นอันดับแรก คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ญาณัน อุณาอริย์ ผู้ช่วยวิจัย ที่ได้ให้ความร่วมมือในการดำเนินการวิจัยตั้งแต่ขั้นตอนแรกของการวางแผนการสอน การดำเนินการสอน ทั้งในช่วงการทำ Pilot Study และช่วงการเก็บข้อมูลจริง นอกจากนี้อาจารย์ ญาณัน ยังได้ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์และมีคุณค่ายิ่งต่อการดำเนินงานวิจัยนี้อีกด้วย

ดิฉันใคร่ขอขอบพระคุณอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญที่ให้ความกรุณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัยทั้งสามท่าน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ เสาวภา วิชาดี หัวหน้าภาควิชาภาษาอังกฤษต่อเนื่อง และโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ รองศาสตราจารย์ ศิริกัญญา นาคะวิสุทธิ อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชื่นชนก โควินท์ อาจารย์ประจำภาควิชาสารัตถศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอขอบพระคุณที่ท่านอาจารย์ทั้งสาม ได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาเครื่องมือวิจัยให้มีความเหมาะสมมากขึ้น

ดิฉันขอขอบคุณ อาจารย์ศิริรัตน์ บุญเขียน ที่ให้ความอนุเคราะห์ในเรื่องของการพิสูจน์อักษร และการจัดรูปเล่มของรายงานวิจัย ซึ่งต้องอาศัยความประณีตและความละเอียดรอบคอบเพื่อความสมบูรณ์ของงานวิจัย

ท้ายสุดดิฉันใคร่ขอขอบคุณ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่ให้การสนับสนุนด้านเงินทุนในการทำวิจัยเรื่องนี้ซึ่งดิฉันตั้งใจว่าจะนำผลของงานวิจัยนี้ไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของสถาบัน ภาษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

ชุตติมา ธรรมรักษา

22 ตุลาคม 2552

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ (ภาษาไทย)	ก
บทคัดย่อ (ภาษาอังกฤษ)	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
บทที่ 1: บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
คำถามวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตการวิจัย	3
ข้อจำกัดในการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
นิยามศัพท์	4
บทที่ 2: การทบทวนวรรณกรรม	6
1. แนวความคิดเกี่ยวกับความรู้และการจัดการความรู้	6
1.1 ความหมายของความรู้	6
1.2 ลักษณะและประเภทของความรู้	7
1.3 ความหมายและหลักการของการจัดการความรู้	7
1.4 กระบวนการสร้างความรู้ SECI Model	8
1.5 การนำเทคโนโลยี Blog มาใช้ในการจัดการความรู้	9
2. แนวความคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	11
2.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	11
2.2 ทฤษฎีหรือแนวคิดที่เป็นรากฐานของการจัดการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	12
2.2.1 แนวคิดการเรียนรู้จากการลงมือทำ (Learning by Doing)	12
2.2.2 ทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning)	12
2.2.3 ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ (Constructionism)	13

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
2.3 รูปแบบของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	14
2.3.1 การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning)	14
2.3.2 การเรียนแบบใช้งานปฏิบัติ (Task-Based Learning)	14
3. แนวความคิดเกี่ยวกับนวัตกรรมการเรียนรู้	15
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	17
4.1 งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาระบบการศึกษา	17
4.2 งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการความรู้และการเรียนการสอน	19
บทที่ 3: ระเบียบวิธีการวิจัย	23
ผลวิจัย	23
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	23
การตรวจสอบเครื่องมือวิจัย	24
วิธีการเก็บข้อมูล	25
การวิเคราะห์ข้อมูล	26
กรอบแนวคิด	27
บทที่ 4: รายงานผลการวิจัยและการอภิปรายผล.....	29
คำถามวิจัยข้อที่ 1	29
คำถามวิจัยข้อที่ 2	47
คำถามวิจัยข้อที่ 3	60
คำถามวิจัยข้อที่ 4	68
คำถามวิจัยข้อที่ 5	74
สรุปประโยชน์ของการนำ SECI Model มาใช้ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ	81
บทที่ 5: ข้อเสนอแนะ.....	83
ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนรู้	83
ข้อเสนอแนะในการพัฒนาผู้สอน	89
ข้อเสนอแนะในการทำการวิจัย	90

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
หนังสืออ้างอิง	92
ภาคผนวก	98
(ก) แผนการสอนวิชา อก. 111: ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1	99
(ข) ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence [IOC])	115-117
(ค) แบบบันทึกการเรียนรู้	118
(ง) บันทึกการสังเกตการสอน	129
(จ) คำถามสัมภาษณ์นักศึกษา	130
(ฉ) หนังสือแสดงความสมัครใจ	131
ประวัติย่อผู้วิจัย	132

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 คำตอบของผู้เรียนเกี่ยวกับข้อดี หรือประโยชน์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรม ตั้งเป้าหมายในการเรียนร่วมกัน	30
2 คำตอบของผู้เรียนเกี่ยวกับสิ่งที่ตนได้เรียนรู้จากการอ่านและเขียนวิจารณ์งาน ย่อความของผู้อื่น	35
3 คำตอบของผู้เรียนเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรม การแข่งขันความรู้ใน Blog	39
4 คำตอบของผู้เรียนเกี่ยวกับความรู้สึกหรือสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการที่ครู ร่วมทำกิจกรรมการเขียนอย่างอิสระ	42
5 ความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับการแข่งขันความรู้ใน Blog	49
6 ความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับกิจกรรมผลิตนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้	58
7 คำตอบของผู้เรียนเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการทำกิจกรรม “นวัตกรรมสื่อ การเรียนรู้” ของกลุ่มตนเอง	59
8 ความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับการรวบรวมความรู้เป็นเอกสารเผยแพร่	61
9 เหตุผลที่ผู้เรียนคิดว่าตนเองบรรลุเป้าหมายในการเรียนภาษาอังกฤษ	75
10 เหตุผลที่ผู้เรียนคิดว่าตนเองไม่บรรลุเป้าหมาย	79

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันสถาบันการศึกษาทุกระดับในประเทศไทยได้นำแนวคิดการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2545 ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อยกระดับการศึกษาของประเทศในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น มาเป็นหลักปฏิบัติในการจัดการเรียนรู้ โดยได้ปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนการสอนจากเดิมที่เน้นผู้สอนเป็นสำคัญ (Teacher-centeredness) มาเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแทน (Student-centeredness) ในการนี้ผู้สอนต้องปรับเปลี่ยนบทบาทจากการเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียนที่เป็นเพียงผู้รับความรู้ มาเป็นผู้จัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อให้ผู้เรียนได้สร้างสรรค์ความรู้ และเรียนรู้วิธีเรียน (Learn How to Learn) ที่สามารถพัฒนาระบบความคิด และรู้จักการแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง จากแหล่งความรู้ที่หลากหลาย โดยทั้งผู้เรียนและผู้สอนสามารถเรียนรู้ไปพร้อมกันได้ นอกจากนี้ผู้สอนยังต้องมีบทบาทที่สำคัญคือ คิดค้นนวัตกรรมการสอน (Teaching Innovation) ซึ่งหมายถึงแนวคิด กระบวนการ วิธีการหรือสื่อการสอนแบบใหม่มาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อมุ่งสร้างโอกาสให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองตามศักยภาพอย่างสูงสุดอีกด้วย

การจัดการความรู้ (Knowledge Management) เป็นศาสตร์ที่สอดคล้องกับหลักการปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพราะเป็นแนวคิดที่เน้นด้านการพัฒนาความรู้ความสามารถตามศักยภาพของบุคคล โดยมีแนวคิดว่าการที่คนในสังคมหรือในองค์กรสามารถใช้ความรู้ได้อย่างเหมาะสมโดยอาศัยการกระทำหรือการลงมือปฏิบัติ บนพื้นฐานของความเข้าใจเรื่องการแข่งขัน ความรู้และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จะก่อให้เกิดนวัตกรรมใหม่ๆ ให้แก่สังคมหรือองค์กรนั้นได้ ดังนั้น การนำแนวคิดการจัดการความรู้มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญจึงนับเป็นนวัตกรรมการสอนอีกรูปแบบหนึ่งที่ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง กล่าวคือ กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้ แสวงหาความรู้จากแหล่งความรู้ที่หลากหลาย และตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นของการเรียนรู้ รวมทั้งสนับสนุนให้ผู้เรียนสร้างเป้าหมายในการเรียนของตนเอง

ด้วยตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของการจัดการความรู้ดังกล่าว ผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ และเป็นผู้บริหารสถาบันภาษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ จึงมีความสนใจที่จะพัฒนาด้านการสอนของตนเอง และการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยให้ดียิ่งขึ้น โดยการประยุกต์ใช้ศาสตร์การจัดการความรู้โดยเฉพาะอย่างยิ่งแนวคิด “กระบวนการสร้างความรู้ SECI Model” มาใช้ในการจัดการเรียนรู้อังกฤษให้กับนักศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ

กระบวนการสร้างความรู้ SECI ดังกล่าว ตามแนวคิดของ Nonnaka and Takeuchi (1995) ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Socialization) การสกัดความรู้ฝังลึกเป็นความรู้ชัดแจ้ง (Externalization) การรวมความรู้โดยจัดเก็บความรู้ชัดแจ้งอย่างเป็นระบบ (Combination) และการนำความรู้ชัดแจ้งนั้นมาปฏิบัติ (Internalization)

การประยุกต์ใช้กระบวนการสร้างความรู้ SECI Model ในการจัดการเรียนรู้นี้เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีความหมายซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เนื่องจากกระบวนการเรียนรู้นี้จะเกิดขึ้นในตัวผู้เรียน โดยเริ่มจากการที่ผู้เรียนตั้งเป้าหมายในการเรียนของตน และทำกิจกรรมต่างๆ ที่เห็นความสำคัญของการแลกเปลี่ยนความรู้ (Knowledge Sharing) จากนั้นจัดเก็บความรู้อย่างเป็นระบบ ก่อให้เกิดเป็นคลังความรู้ (Knowledge Asset) เพื่อสร้างสรรค์ผลงานใหม่หรือนวัตกรรม (Innovation) ซึ่งจากกระบวนการเหล่านี้ผู้วิจัยมุ่งหวังว่า ผู้เรียนจะประสบความสำเร็จในการสร้างความรู้จากการลงมือปฏิบัติและในที่สุดผู้เรียนจะเกิดความภาคภูมิใจในองค์ความรู้ หรือคลังความรู้ที่รวบรวมได้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันตลอดจนนำความรู้ใหม่ที่ได้รับไปปฏิบัติหรือปฏิบัติหรือประยุกต์ใช้ในเวลาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการประยุกต์ใช้กระบวนการสร้างความรู้ SECI Model ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษใน 5 ด้าน คือ 1) ประโยชน์ 2) โอกาสในการสร้างความรู้ 3) การรวบรวมความรู้ 4) การนำความรู้มาปฏิบัติ และ 5) ความสำเร็จตามเป้าหมายในการเรียน

คำถามวิจัย

1. ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการได้ทำกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Socialization) หรือไม่ และอย่างไร

2. ผู้เรียนได้มีโอกาสสร้างความรู้ชัดแจ้งจากความรู้ฝังลึก (Externalization) หรือไม่ และอย่างไร
3. ผู้เรียนได้รวมความรู้ (Combination) หรือไม่ และอย่างไร
4. ผู้เรียนได้มีโอกาสนำความรู้ชัดแจ้งมาปฏิบัติ (Internalization) หรือไม่ และอย่างไร
5. การประยุกต์ใช้กระบวนการสร้างความรู้ SECI Model ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ของตนได้หรือไม่ และอย่างไร

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยเรื่องการประยุกต์ใช้ SECI Model เพื่อสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับมหาวิทยาลัย มีความสำคัญดังนี้

1. เป็นงานวิจัยที่มุ่งเน้นการพัฒนาวัตกรรมการสอน (Teaching Innovation) วิชาภาษาอังกฤษ
2. เป็นงานวิจัยที่บูรณาการหลักการจัดการความรู้ และการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญเข้าด้วยกัน (Integration of Knowledge Management and Student-centered Learning)
3. เป็นงานวิจัยที่มุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการเรียน (Learn How to Learn)

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาผลของการนำกระบวนการสร้างความรู้ SECI Model มาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการสอนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 หรือ Fundamental English I ให้กับผู้เรียนที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำนวน 36 คน ที่เรียนวิชานี้ เป็นเวลา 14 สัปดาห์

ข้อจำกัดในการวิจัย

- การวิจัยนี้ใช้พลวิจัยจำนวน 36 คนซึ่งเป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 ที่มีผู้ช่วยวิจัยทำหน้าที่เป็นผู้สอนนักศึกษาในกลุ่มนี้ ในภาคการศึกษาที่ 1/2550

- การวิจัยนี้มุ่งศึกษาผลของการใช้ SECI Model ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนโดยมิได้วัดผลสัมฤทธิ์ของการเรียนของผู้เรียนแต่อย่างใด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

งานวิจัยเรื่องนี้จะทำให้สถาบันภาษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มีรูปแบบใหม่ของการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่เน้นให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้ด้วยตนเองอย่างเป็นรูปธรรมจากการรวบรวมความรู้ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน

นิยามศัพท์

1. กระบวนการสร้างความรู้ SECI Model หมายถึงกระบวนการ 4 ขั้นตอนที่ผู้วิจัยได้นำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษดังนี้

1.1 Socialization คือ จุดเริ่มต้นของการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ข้อคิดเห็นระหว่างบุคคลที่มีพื้นฐานความสนใจที่สอดคล้องกัน เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้จำนวน 4 กิจกรรม คือ

- การตั้งเป้าหมายในการเรียนภาษาอังกฤษร่วมกัน
- การอ่านและเขียนวิจารณ์งานย่อความ (Summary)
- การแบ่งปันความรู้ใน Blog
- การเขียนอย่างอิสระ (Freewriting) โดยผู้สอนมีส่วนร่วม

1.2 Externalization คือ การสร้างความรู้ชัดแจ้งจากความรู้ฝังลึก เป็นการสกัดความรู้ฝังลึกในตัวบุคคลออกไปเป็นความรู้ชัดแจ้งที่ผู้อื่นสามารถเข้าถึงได้ โดยผ่านการสนทนา และแลกเปลี่ยนระหว่างกัน ซึ่งผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนสกัดความรู้ฝังลึกเป็นความรู้ชัดแจ้งจำนวน 3 กิจกรรม คือ

- การเล่าเคล็ดลับการเขียนย่อความ
- การแบ่งปันความรู้ใน Blog
- การผลิตนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยเรื่องการประยุกต์ใช้ SECI Model เพื่อสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับมหาวิทยาลัย ได้ใช้แนวความคิดต่างๆ มาเป็นกรอบและแนวทางในการศึกษาดังนี้

1. แนวความคิดเกี่ยวกับความรู้และการจัดการความรู้
2. แนวความคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
3. แนวความคิดเกี่ยวกับนวัตกรรมการเรียนรู้
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวความคิดเกี่ยวกับความรู้และการจัดการความรู้

1.1 ความหมายของความรู้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ได้ให้คำนิยามว่า ความรู้คือสิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้าหรือประสบการณ์ รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติและทักษะ ความเข้าใจหรือสารสนเทศที่ได้รับจากประสบการณ์ สิ่งที่ได้รับมาจากการได้ยิน ได้ฟัง การคิดหรือ การปฏิบัติ

Hideo Yamazaki (ม.ม.ป., อ้างถึงใน ก.พ.ร. และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ 2548) ให้ ความหมายของความรู้ว่าเป็นสารสนเทศที่ผ่านกระบวนการคิดเปรียบเทียบเชื่อมโยงกับความรู้อื่น จนเกิดเป็นความเข้าใจและนำไปใช้ประโยชน์ในการสรุปและตัดสินใจในสถานการณ์ต่างๆโดยไม่ จำกัดช่วงเวลา

Davenport and Prusak (1998) กล่าวถึงความรู้ในลักษณะที่แตกต่างออกไปว่าความรู้คือ สิ่งที่เกิดขึ้นในตัวบุคคล เป็นส่วนผสมของประสบการณ์ คำนิยาม ข้อมูลเชิงบริบท และความชำนาญ ที่ก่อให้เกิดกรอบการทำงานสำหรับการประเมินผลและการรวบรวมประสบการณ์และข้อมูลใหม่ นอกจากนี้ความรู้ในองค์กรก็ไม่เพียงอยู่ในเอกสารต่างๆ หรือในคลังความรู้เท่านั้น แต่ยังอยู่ในงาน ประจำ กระบวนการ การปฏิบัติ และบรรทัดฐานขององค์กรด้วย

1.2 ลักษณะและประเภทของความรู้

วิจารณ์ พาณิช (2547ก) กล่าวว่าความรู้มีลักษณะสำคัญ 4 ประการคือ

1. เป็นสิ่งที่ใช้ไม่มีวันหมดมีแต่จะยิ่งงอกงามขึ้น
2. เป็นสารสนเทศที่นำไปสู่การปฏิบัติ
3. เป็นสิ่งที่เกิดขึ้น ณ จุดที่ต้องการใช้ความรู้นั้น
4. เป็นสิ่งที่ขึ้นกับบริบทและสามารถกระตุ้นให้เกิดขึ้นตามความต้องการ

Nonaka and Takeuchi (1995) จำแนกความรู้ออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. ความรู้ฝังลึก (Tacit Knowledge) เป็นความรู้แบบนามธรรมที่มีในตัวบุคคล เป็นความรู้ที่ได้มาจากประสบการณ์ การลงมือปฏิบัติ การคิดเชิงวิเคราะห์ ทักษะในการทำงาน สัญชาตญาณ หรือจากพรสวรรค์ ซึ่งยากต่อการถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูดหรือลายลักษณ์อักษร เพราะเป็นความรู้แบบภูมิปัญญา
2. ความรู้ชัดแจ้ง (Explicit Knowledge) เป็นความรู้แบบรูปธรรมที่บุคคลทั่วไปสามารถเข้าถึงได้เพราะได้ผ่านการรวบรวม ถอดความ หรือถ่ายทอดเป็นลายลักษณ์อักษรโดยผ่านวิธีต่างๆ เช่น การจดบันทึก การเขียนหนังสือ ตำรา หรือ คู่มือ เป็นต้น

จะเห็นได้ว่านิยามความหมายข้างต้นมองว่า ความรู้มิได้เป็นความเชื่อที่มีเหตุผล หรือเป็นเรื่องของความจริงส่วนตัว แต่ความรู้เป็นสิ่งที่สั่งสมในตัวบุคคลซึ่งได้มาจากประสบการณ์ การสังเกต การปฏิบัติ และการเรียนรู้ นอกจากนี้ความรู้ยังเป็นสิ่งที่ไม่สูญหายเพราะบุคคลสามารถเลือกนำความรู้ที่มีอยู่ภายในออกมาใช้ได้ในเวลาที่ต้องการ

1.3 ความหมายและหลักการของการจัดการความรู้

Gordon and Smith (1998) ให้นิยามการจัดการความรู้ว่าเป็นกระบวนการหนึ่งที่บริษัทหรือองค์กรได้ให้คุณค่าแก่ทรัพยากรต่างๆทางด้านความรู้ และแสวงหาวิธีการที่จะจัดการความรู้อย่างมีประสิทธิภาพภายใต้กิจกรรมกระแสหลักต่างๆ ขององค์กร

สถาบันส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อสังคม [สคส.] (ม.ม.ป.) ได้อธิบายความหมายของการจัดการความรู้ไว้ว่า เป็นเครื่องมือเพิ่มมูลค่าของกิจการขององค์กร กลุ่มบุคคล หรือเครือข่ายของกลุ่มบุคคลหรือองค์กร การจัดการความรู้เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการแปรข้อมูล (Data) เป็นข้อสนเทศ (Information) แปรข้อสนเทศเป็นความรู้ (Knowledge) และใช้ความรู้เพื่อปฏิบัติการ (Action) โดยที่ไม่หยุดแค่ระดับความรู้แต่จะยกระดับไปถึงปัญญา (Wisdom)

สคส. (บ.ม.ป.) กล่าวสรุปว่าการจัดความรู้ประกอบไปด้วยกิจกรรมและกระบวนการดังต่อไปนี้

1. การขุดค้นและรวบรวมความรู้ คัดเลือกเฉพาะความรู้ที่จำเป็นสำหรับการใช้ประโยชน์ทั้งจากภายในและจากภายนอกองค์กร
2. การจัดหมวดหมู่ความรู้ให้เหมาะสมต่อการใช้งาน
3. การจัดเก็บความรู้เพื่อให้ค้นหาได้ง่าย
4. การสื่อสารเพื่อถ่ายทอดความรู้
5. การจัดกิจกรรมและกระบวนการเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้
6. การวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อยกระดับความรู้
7. การสร้างความรู้ใหม่
8. การประยุกต์ใช้ความรู้
9. การเรียนรู้จากการใช้ความรู้

วิจารณ์ พาณิช (2547ข) อธิบายว่า การจัดการความรู้ในองค์การคือกระบวนการที่ผู้ปฏิบัติงานดำเนินการร่วมกันเพื่อสร้างและใช้ความรู้ในการทำงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ดีขึ้นกว่าเดิม โดยมีเป้าหมายสำคัญ 4 ประการคือ

1. เพื่อให้คนหลายทักษะ หลายวิธีคิด ทำงานร่วมกันอย่างสร้างสรรค์
2. เพื่อการพัฒนาในรูปแบบใหม่ ๆ
3. เพื่อการทดลองและเรียนรู้เพื่อหาทางทำแบบใหม่ ๆ
4. เพื่อการนำงานรูปแบบใหม่หรือวิธีการทำงานแบบใหม่ไปใช้อย่างเหมาะสม

1.4 กระบวนการสร้างความรู้ SECI Model

Nonaka and Takeuchi 1995 กล่าวว่า การจัดการความรู้คือการสังเคราะห์หรือหลอมรวมความรู้ที่ฝังลึกยกระดับขึ้นไปเป็นความรู้ที่สูงขึ้น ลึกซึ้งขึ้นและเป็นองค์รวมยิ่งขึ้นโดยผ่านกระบวนการ 4 ขั้นตอน หรือที่เรียกว่า SECI ดังนี้

1. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน (Socialization) เป็นจุดเริ่มต้นของการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ข้อคิดเห็น ระหว่างบุคคลที่มีพื้นฐานความสนใจที่สอดคล้องกัน
2. การสร้างความรู้ชัดแจ้งจากความรู้ฝังลึก (Externalization) เป็นการสกัดความรู้ฝังลึกในตัวบุคคลออกไปเป็นความรู้ชัดแจ้งที่ผู้อื่นสามารถเข้าถึงได้ โดยผ่านการสนทนา และแลกเปลี่ยนระหว่างกัน

3. การรวมความรู้ (Combination) เป็นการรวบรวมความรู้ที่ชัดเจนมาบันทึก จัดหมวดหมู่หรือสร้างเป็นความรู้ที่ยกระดับขึ้น
4. การนำความรู้ที่ชัดเจนมาปฏิบัติ (Internalization) เป็นผลของการเชื่อมโยงแล้วนำความรู้มาปฏิบัติ เป็นการประยุกต์ใช้ความรู้ หรือเป็นการสร้างนวัตกรรม ซึ่งก่อให้เกิดเป็นความรู้และประสบการณ์ฝังในตัวบุคคลกลายเป็นความรู้ฝังลึก เพื่อนำไปสู่การถ่ายทอดหมุนเวียนต่อไป

จากข้อมูลทีกล่าวมาข้างต้น อาจสรุปได้ว่าการจัดการความรู้เป็นการนำความรู้ที่มีอยู่ทั้งภายในตัวบุคคล หรือความรู้ฝังลึก และจากแหล่งความรู้ต่างๆ ซึ่งเป็นที่ประจักษ์ หรือที่เรียกว่าความรู้ชัดเจน มาผ่านกระบวนการสร้างความรู้โดยเริ่มจากการได้แลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน จากนั้นรวบรวมและประมวลข้อมูลเหล่านี้ โดยผ่านกระบวนการวิเคราะห์ สังเคราะห์ จัดเรียบเรียงข้อมูล พร้อมทั้งบันทึกและจัดเก็บอย่างเป็นระบบ เพื่อนำความรู้ที่ได้ซึ่งเป็นความรู้ชัดเจนไปปฏิบัติหรือไปสร้างเป็นนวัตกรรม ทั้งนี้ความรู้ชัดเจนจากการปฏิบัตินี้จะถูกเปลี่ยนเป็นความรู้ฝังลึกในตัวบุคคลต่อไป ทั้งหมดนี้คือวงจรความรู้ที่ก่อให้เกิดการต่อยอดความรู้และเกิดความรู้ใหม่ได้อย่างไม่มีที่สิ้นสุด ทั้งนี้การจัดการความรู้ดังกล่าวเป็นขั้นตอนของกระบวนการสร้างความรู้แบบ 4 ชั้นของ SECI Model

1.5 การนำเทคโนโลยี Blog มาใช้ในการจัดการความรู้

Blog เป็นคำผสมระหว่าง Web และ Log หมายถึงการบันทึกเรื่องราวหลากหลายประเภทหรือประสบการณ์ของบุคคล ลงบนเว็บไซต์ โดยภายใน Blog สามารถประกอบไปด้วยบทความ รูปภาพต่างๆ ที่สามารถเชื่อมโยงไปยัง Blog เว็บเพจ และสื่ออื่นๆ ที่เกี่ยวข้องได้ด้วย (Wikipedia, 2007)

Computer.Today (2005) และ TATC (2006) อธิบายว่า Blog เป็นเครื่องมือสื่อสารแบบสองทาง กล่าวคือ Blog ทำหน้าที่เป็นสะพานเชื่อมโยงความคิด มุมมอง ทักษะคิด ประสบการณ์ และความรู้ความสามารถ และมีการโต้ตอบระหว่างผู้เขียนและผู้อ่านอย่างเป็นกันเอง Blog มีความแตกต่างจาก Webboard ทั่วไปเนื่องจาก Blog มีระบบการจัดเก็บแบบเรียงวันที่ แยกประเภท สามารถค้นหาข้อมูลเก่าได้ง่าย นอกจากนี้ยังสามารถเพิ่มหรือบันทึก Blog แบบล่วงหน้าหรือย้อนหลังได้ สามารถแก้ไข วันที่ และเวลา ที่ต้องการจะแสดงผล Blog และยังสามารถกำหนดเวลาที่จะให้แสดงผลได้อีกด้วย

Keng (2007) และ “The Power of the Blog,” (2006) เสนอแนะว่า ส่วนประกอบพื้นฐานของ Blog ควรมีดังนี้

- Blog Title—ชื่อของ Blog
- Tag Line—คำจำกัดความหรือสโลแกนของ Blog
- Post Date—วันที่/เวลาที่เขียน
- Entry Title—ชื่อบทความที่เขียน
- Body—เนื้อหาหลักที่เขียน
- Blog Author—ชื่อผู้เขียน
- Comment Tag—การแสดงความคิดเห็น
- Permalink—ชื่อ URL ที่จะเข้าไปอ่านข้อความ
- Links—ลิงค์ไปยังเว็บอื่นๆ

ประพนธ์ ผาสุขยัต (2549) เน้นว่ากระบวนการสำคัญอย่างหนึ่งของการจัดการความรู้คือ “การแลกเปลี่ยนเรียนรู้” ดังนั้นเทคโนโลยี Blog จึงถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายในการจัดการความรู้ขององค์กร เนื่องจาก Blog เป็นพื้นที่ในการเรียนรู้ กล่าวคือ เป็นพื้นที่สำหรับถ่ายทอดประสบการณ์ และเป็นพื้นที่สำหรับแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ซึ่งเป็นช่องทางสำคัญที่ผู้ปฏิบัติสามารถเข้าถึงได้โดยไม่มีข้อจำกัดเรื่องระยะทางและเวลา

วันทิพย์ สิ้นสูงสุด (2549) แนะนำว่าการจัดการความรู้ต้องอาศัยระบบสนับสนุนทางด้านการสื่อสารที่ดี ที่จะช่วยทำให้เกิดวัฒนธรรมแห่งการสร้างสรรค์แบ่งปันความรู้ รวมทั้งการเสาะหาการจัดเก็บ-บันทึก-ค้นหา-เข้าถึงความรู้ ดังนั้นเทคโนโลยี Blog จึงสามารถนำมาใช้สนับสนุนการสร้างวัฒนธรรมดังกล่าวได้

กล่าวสรุปได้ว่า Blog เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ ระหว่างบุคคลที่มีความสนใจในเรื่องเดียวกันเพื่อเข้ามาถ่ายทอด แบ่งปัน แสดงความคิดเห็น และต่อยอดความรู้ เนื่องจากเทคโนโลยี Blog มีระบบการส่งและเข้าถึงข้อมูลความรู้ที่สะดวก และทั่วถึงในชุมชนแห่งการเรียนรู้ที่สามารถขยายวงกว้างได้อย่างไม่มีข้อจำกัดในเรื่องของเวลาและสถานที่

2. แนวความคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ประเวศ วะสี (2543, อ้างถึงใน คณะอนุกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้, 2543) ให้ความหมายของการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญว่า เป็นการเรียนรู้ในสถานการณ์จริง และเนื่องจากสถานการณ์จริงของผู้เรียนแต่ละคนนั้นมีความแตกต่างกัน การเรียนรู้จึงต้องยึดผู้เรียนแต่ละคนเป็นหลักสำคัญ ดังนั้นผู้สอนจึงมีหน้าที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน มุ่งพัฒนาผู้เรียนในทุกด้าน คือ ทางร่างกาย อารมณ์ สติปัญญา สังคม และจิตวิญญาณ

ในทำนองเดียวกัน กิ่งฟ้า สินธุวงษ์ และ สุลัดดา ลอยฟ้า (2545) อธิบายว่า การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง ผ่านการทำกิจกรรมที่ต้องใช้ความคิด การลงมือปฏิบัติจริง และจากการสะท้อนความคิด จึงเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายขึ้น นอกจากนี้ ผู้เรียนจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองซึ่งจะนำไปสู่การให้อำนาจแก่ผู้เรียนและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

สุทธิพร คล้ายเมืองปัก (2543) กล่าวเสริมว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นการสนับสนุนให้ผู้เรียนได้พัฒนาตามศักยภาพและตามความสนใจของตนเอง โดยคำนึงถึงพื้นฐานความแตกต่างของผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนจะได้ค้นพบและแก้ปัญหาด้วยตนเอง มีอิสระในการเรียนมากขึ้น ได้เรียนรู้จากหลาย ๆ สถานการณ์ทั้งในและนอกห้องเรียน เป็นลักษณะของการบูรณาการให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ที่ใกล้ชิดกับชีวิตประจำวัน ดังนั้นในการจัดกิจกรรมเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญนี้ควรเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในทุกกระบวนการ และสามารถทดลองปฏิบัติได้ด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

กล่าวสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง การใช้รูปแบบ เทคนิค วิธีการใดๆ ในการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งหมายให้กระบวนการเรียนรู้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนโดยสนับสนุนให้ผู้เรียนได้มีโอกาสค้นคว้า ดำเนินการ ตัดสินใจ มีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้และสร้างสรรค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง ตลอดจนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ผู้สอนจะทำหน้าที่เป็นผู้ให้แนวทาง ให้คำปรึกษา และช่วยเหลือให้ผู้เรียนซึ่งมีความแตกต่างได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพอย่างสูงสุด และสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ได้ตามที่ตั้งไว้

2.2 ทฤษฎีหรือแนวคิดที่เป็นรากฐานของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.2.1 แนวคิดการเรียนรู้จากการลงมือทำ (Learning by Doing) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีรากฐานมาจากแนวคิดทางการศึกษาของ John Dewey ที่เน้นว่า “การเรียนรู้เกิดจากการลงมือทำ” หรือ “Learning by Doing” (Dewey, 1938 อ้างถึงใน Wikipedia Encyclopedia, 2007) ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัตินี้เป็นการเปลี่ยนบทบาทในการเรียนรู้ของผู้เรียนจากการเป็น “ผู้รับ” มาเป็น “ผู้เรียน” และเปลี่ยนบทบาทของครูจาก “ผู้สอน” มาเป็น “ผู้จัดประสบการณ์เรียนรู้” ให้กับผู้เรียน จึงเป็นการเปลี่ยนจุดเน้นของการเรียนรู้ให้อยู่ที่ผู้เรียนมากกว่าอยู่ที่ผู้สอน ด้วยเหตุนี้ผู้เรียนจึงกลายเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอนเพราะบทบาทในการเรียนรู้ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ตัวผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.2.2 ทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) Carl Rogers (1969 อ้างถึงใน Neil, 2006) พัฒนาทฤษฎี “การเรียนรู้จากประสบการณ์” หรือ “Experiential Learning” จากแนวคิด “Learning by Doing” ของ John Dewey ดังกล่าวข้างต้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำหลักการไปปฏิบัติได้จริง ทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์นี้ อธิบายว่ากระบวนการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้จากการกระทำจริง โดยผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ ทักษะ และค่านิยมได้จากประสบการณ์ตรงที่ได้รับ

ในทำนองเดียวกัน สมศักดิ์ ภู่วิตาวรรณ (2544) ให้ความหมายของการเรียนรู้จากประสบการณ์ว่า เป็นการเรียนรู้จากการได้ลงมือปฏิบัติจริง โดยผู้เรียนมีโอกาสรับประสบการณ์และรับการกระตุ้นให้สะท้อนสิ่งต่างๆ (Reflection) ที่ได้รับจากประสบการณ์ออกมาเพื่อพัฒนาทักษะ เจตคติ หรือ วิธีคิดแบบใหม่

อาชัญญา รัตนอุบล (2547) เพิ่มเติมว่าการเรียนรู้จากประสบการณ์เป็นกระบวนการเรียนที่เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนและมีลักษณะเป็นวงจรแห่งการเรียนรู้ดังนี้

1. ประสบการณ์การเรียนรู้ (Learning Experience) เป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในชีวิตคน
2. การสังเกตและการไตร่ตรอง (Observation and Reflection) เป็นการเรียนรู้จากการสังเกตและการไตร่ตรอง การสะท้อนความคิดกลับสู่ประสบการณ์ที่ได้รับ

3. การพิจารณาถึงความเห็นและการสร้างแนวคิด (Generalization and Conceptualization) เป็นการรวบรวมความคิด ความรู้ต่างๆจากประสบการณ์จากการกระทำ หรือการได้รับข้อมูลจากผู้อื่น หรือการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ เพื่อนำมาสร้างเป็นกรอบความคิดของตน
4. การทดลองและบูรณาการ (Experimentation and Integratation) เป็นการนำแนวคิดนั้นไปปฏิบัติจริงโดยการทดลองและตรวจสอบแนวคิดนั้น ซึ่งจะนำไปสู่การบูรณาการระหว่างประสบการณ์เดิมกับประสบการณ์ใหม่และนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงของบุคคลนั้นต่อไป

2.2.3 ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ (Constructionism) เป็นแนวคิดของ Semour Papert (1960, อ้างถึงใน Papert & Harel, 1991) ซึ่งมีรากฐานจากหลักการ Learning by Doing ของ John Dewey และทฤษฎี Constructivism ของ Jean Piaget (1967, อ้างถึงใน Mazzotti, 2007) ที่ให้ความสำคัญด้านกระบวนการพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กจากการสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยทฤษฎีนี้เน้นว่ากระบวนการเรียนรู้จะเกิดขึ้นจากการที่ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงระหว่างความรู้หรือประสบการณ์เดิมในตัวของผู้เรียนกับความรู้หรือประสบการณ์ใหม่ซึ่งนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่ นอกจากนี้ทฤษฎีนี้เน้นว่าความรู้มิใช่มาจากการสอนหรือจากการแนะนำของผู้สอนเพียงอย่างเดียว แต่มาจากการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ ด้วยการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ได้แก้ไขปัญหา และได้สร้างสรรค์ผลงานที่มีความหมายกับตนเอง

นอกจากนี้ บทความ "Constructionism คืออะไร" (ม.ม.ป.) อธิบายเพิ่มเติมว่า ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้มีหลักการจัดการเรียนรู้ 3 ประการ คือ

1. ผู้เรียนได้สร้างงานตามความสนใจ ความชอบ หรือความถนัดของตน
2. จัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีทางเลือกในการเรียนรู้ที่หลากหลายเหมาะสำหรับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองอย่างมีความสุข
3. มีเครื่องมือหรืออุปกรณ์ในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม โดยต้องสอดคล้องกับหลักการสองข้อคือ การได้สร้างงานที่มีความหมายกับตน และการมีทางเลือกในการเรียนรู้ที่หลากหลาย

อาจสรุปได้ว่าแนวคิดหรือทฤษฎีที่กล่าวมาทั้งหมดล้วนมุ่งให้ความสำคัญกับตัวผู้เรียนเป็นหลัก กล่าวคือ จากการที่ผู้สอนเปลี่ยนบทบาทจากผู้ถ่ายทอดความรู้มาเป็นผู้สนับสนุนการเรียนรู้ และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติงานด้วยตนเองแล้วนั้น ผลลัพธ์ที่ได้คือผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้จากการลองผิดลองถูกซึ่งเป็นกระบวนการสำคัญอย่างหนึ่งของการทำงาน และที่สำคัญจะสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่มีความหมายกับตนเองได้

2.3 รูปแบบของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.3.1 การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นวิธีการเรียนที่มีการจัดกลุ่มทำงานที่มีโครงสร้างอย่างชัดเจนโดยสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มจะมีปฏิสัมพันธ์ต่อการเรียนรู้อันร่วมกัน และสมาชิกจะได้รับการกระตุ้นเพื่อให้เกิดแรงจูงใจในการช่วยเหลือและส่งเสริมการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน (Bejarano, 1987)

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2545, อ้างถึงใน จินตนา ปัทมวงศ์ และคณะ, 2547) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือควรมีหลักการสำคัญ 5 ประการ คือ

1. การพึ่งพาอาศัยกัน (Positive Inter-independence)
2. มีการปฏิสัมพันธ์กันใกล้ชิด (Face to Face Interaction)
3. มีความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ (Individual Accountability)
4. มีการใช้ทักษะกระบวนการกลุ่ม (Small Group Skills)
5. มีการวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม (Group Processing)

2.3.2 การเรียนแบบใช้งานปฏิบัติ (Task-Based Learning) แนวคิด Task-Based Learning เริ่มมาจาก Phrabu (1987) ที่มีแนวคิดว่าการเรียนภาษาจะเกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ เมื่อผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทำกิจกรรมภาระงานปฏิบัติที่มีความหมายกับผู้เรียน และที่สำคัญต้องมีการสื่อสารกับผู้เรียนอื่นๆ ด้วย

ในทำนองเดียวกัน Ki (2000) ให้ความหมายเพิ่มเติมว่า งานปฏิบัติ (Task) มีความแตกต่างจากแบบฝึกหัด (Practice) ตรงที่งานปฏิบัติมีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและสามารถหาแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดเพื่อให้งานนั้นสำเร็จได้ แต่แบบฝึกหัดจะเป็นเพียงการฝึกฝนทักษะและความรู้ที่ได้เรียนไป

นอกจากนี้งานปฏิบัติตามคำอธิบายของ Willis (1996) สามารถจำแนกได้เป็น 6 รูปแบบคือ

1. งาน (Listing)
2. งานที่ต้องจัดลำดับและเลือกสรรข้อมูล (Ordering and Sorting)
3. งานที่ต้องเปรียบเทียบ (Comparing)
4. งานที่ต้องแก้ไขปัญหา (Problem Solving)
5. งานที่ต้องแบ่งปันประสบการณ์ (Sharing Personal Experiences)
6. งานสร้างสรรค์ (Creative Tasks)

เมื่อพิจารณาจากรูปแบบของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญดังที่กล่าวมาข้างต้น อาจสรุปได้ว่าการเรียนการสอนในแต่ละรูปแบบนั้นวิวัฒนาการมาจากแนวคิดที่ใกล้เคียงกัน และที่สำคัญคือ เป็นรูปแบบที่สอดคล้องกับกระบวนการจัดการความรู้ที่เน้นการปฏิบัติเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ กล่าวคือ การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้จากการที่ผู้เรียนได้มีโอกาสลงมือปฏิบัติ ได้สร้างงานตามความสนใจหรือถนัด มีปฏิสัมพันธ์หรือ แบ่งปันความรู้ ประสบการณ์ร่วมกับผู้เรียนอื่น และได้รับการส่งเสริมให้สำรวจและประเมินตนเองอย่างต่อเนื่อง

3. แนวความคิดเกี่ยวกับนวัตกรรมการเรียนรู้

คำว่า นวัตกรรม (Innovation) มีสองความหมาย ความหมายแรก คือการนำสิ่งใหม่ๆ เข้ามาเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมจากวิธีการที่ทำอยู่เดิมเพื่อให้ใช้ได้ผลดียิ่งขึ้น (คณะกรรมการพิจารณา ศัพท์วิชาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ม.ม.ป., อ้างถึงใน ไชยยศ เรืองสุวรรณ, 2550) ความหมายที่สองคือแนวคิด กระบวนการ เทคนิค วิธีการหรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ เอง (สมบัติ กาญจนารักษ์วงศ์, 2547)

จรรยา วงศ์สายัณห์ (2520, อ้างถึงใน ไชยยศ เรืองสุวรรณ, 2550) แบ่งขั้นตอนของนวัตกรรม เป็น 3 ระยะคือ

1. มีการประดิษฐ์คิดค้น (Innovation) หรือเป็นการปรุงแต่งของเก่าให้เหมาะสมกับกาลสมัย
2. มีพัฒนาการ (Development) มีการทดลองในลักษณะของโครงการทดลองปฏิบัติก่อน (Pilot Project)
3. มีการนำเอาไปปฏิบัติในสถานการณ์ทั่วไปซึ่งจัดเป็นนวัตกรรมขั้นสมบูรณ์

สมบัติ กาญจนารักษ์วงศ์ (2547) กล่าวว่าในวงการศึกษามีการนำความเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ เข้ามาใช้เพื่อปรับปรุงงานให้ดีขึ้นกว่าเดิม สามารถเรียกได้ว่าเป็นนวัตกรรมทางการศึกษา (Educational Innovation) หรืออีกชื่อหนึ่งคือ นวัตกรรมการเรียนรู้ (Learning Innovation) ซึ่งหมายถึงการนำแนวคิดใหม่ เทคนิควิธีการใหม่ กระบวนการใหม่และสื่อการสอนใหม่มาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และสามารถจำแนกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

1. นวัตกรรมกลุ่มวิธีการสอน หรือวิธีการจัดการเรียนรู้แบบต่างๆ ได้แก่ การสอนแบบโครงการ การสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ การใช้บทเพลงในการสอน การใช้สถานการณ์จำลอง การสอนโดยเพื่อนช่วยเพื่อน การแสดงบทบาทสมมติ การสอนแบบโครงงาน การสอนแบบการแก้ปัญหา การเรียนแบบร่วมมือ และการสอนแบบ CIPPA เป็นต้น
2. นวัตกรรมกลุ่มสื่อการสอนหรือสื่อการเรียนรู้ ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์และสื่อโสตทัศนอุปกรณ์ ตัวอย่างของสื่อสิ่งพิมพ์ เช่น เอกสารประกอบการสอน บทเรียนสำเร็จรูป ชุดกิจกรรม รายงานการศึกษาค้นคว้า รายงานโครงการ แบบฝึกต่างๆ และหนังสืออ่านเพิ่มเติม เป็นต้น ส่วนสื่อทัศนอุปกรณ์ได้แก่ วิทยุทัศน์ ซีดี ภาพยนตร์ สไลด์ คอมพิวเตอร์ E-learning และเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นต้น

อุทัย เสนารักษ์ (2550) กล่าวเสริมว่า เนื่องจากนวัตกรรมการเรียนรู้เป็นการนำเอาสิ่งใหม่ซึ่งอาจอยู่ในรูปของความคิด การกระทำ หรือสิ่งประดิษฐ์เข้ามาใช้ในระบบการศึกษาเพื่อมุ่งหวังที่จะเปลี่ยนแปลงสิ่งที่มีอยู่เดิมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนั้นผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วตลอดจนเกิดแรงจูงใจในการเรียนซึ่งส่งผลให้ช่วยประหยัดเวลาในการเรียนได้อีกด้วย

นอกจากนี้ ประพนธ์ ผาสุขยืด (2547) แนะนำว่าการสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ต้องอาศัยปัจจัยสำคัญ 3 ประการคือ

1. เวลาในการเรียนรู้ ค้นคว้า ใช้ความคิดในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ
2. เวที ที่มีบรรยากาศเอื้ออำนวยต่อการแสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย เป็นพื้นที่สำหรับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน ซึ่งอาจเป็นพื้นที่ทางกายภาพ (Physical Space) ที่บุคคลสามารถพูดคุย มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน หรือเป็นพื้นที่เสมือน (Virtual Space) โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศ กล่าวคือ เครือข่ายอินเทอร์เน็ต เช่น Blog เป็นต้น
3. ไม้ตรี หรือการเปิดใจให้ว่างและกว้างพอที่จะรับสิ่งใหม่ๆ ที่ได้มาจากการแบ่งปันความรู้

อาจสรุปได้ว่า นวัตกรรมการเรียนรู้หมายถึง แนวคิด กระบวนการ วิธีการหรือสื่อการสอนแบบใหม่ที่ผู้สอนนำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อมุ่งสร้างโอกาสให้ผู้เรียนพัฒนาศักยภาพของตนอย่างเต็มความสามารถ ทั้งนี้ผู้สอนควรคำนึงถึงองค์ประกอบที่สนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ คือ เวลา เวที และไมตรี ดังนั้นในการจัดการเรียนรู้ ถ้าผู้สอนสนับสนุนให้ผู้เรียนมีโอกาสทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน ในบรรยากาศที่เป็นมิตร จะเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนได้

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ลักษณะของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความรู้สรุปได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

4.1 งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาระบบการศึกษา

บุญส่ง หาญพานิช (2546) ศึกษาเรื่องการพัฒนา รูปแบบการบริหารจัดการความรู้ในสถาบันอุดมศึกษาไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์แนวความคิดเกี่ยวกับธรรมชาติความรู้ องค์ความรู้ทางการอุดมศึกษา การบริหารจัดการความรู้ กระบวนการจัดการความรู้ โครงสร้างพื้นฐานของการบริหารจัดการความรู้ และยุทธศาสตร์ในการบริหารจัดการความรู้ และนำเสนอรูปแบบการบริหารจัดการความรู้ในสถาบันการอุดมศึกษาไทย โดยเน้นด้านการแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ งานวิจัยชิ้นนี้เก็บรวบรวมข้อมูลจากการวิเคราะห์เอกสาร การสัมภาษณ์อธิการบดี จำนวน 19 คน และการตอบแบบสอบถามของ ผู้บริหารระดับ รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี และผู้อำนวยการ จำนวน 130 คน จากสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารมีความต้องการให้มีการบริหารจัดการความรู้ในระดับมาก ในขณะที่สภาพความเป็นจริงมีการปฏิบัติในระดับน้อย โดยเฉพาะลักษณะงานที่มีความต้องการในระดับมาก คือ ให้มีการนำองค์ความรู้ใหม่ๆ ซึ่งเกิดจากการบริหารจัดการความรู้ไปใช้ ได้แก่ การประกันคุณภาพการศึกษา รองลงมา คือ การพัฒนาการเรียนการสอน หลักสูตร เทคโนโลยี ห้องสมุด นอกจากนี้ในด้านรูปแบบการบริหารจัดการความรู้ในสถาบันอุดมศึกษาไทยที่นำเสนอ มีการเน้นการแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้และการบริการความรู้

สุรพงศ์ เอื้อศิริพรฤทธิ์ (2547) ทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาตัวบ่งชี้รวมความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดภาคใต้ โดยทำการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษา ครู อาจารย์จำนวน 395 คน ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS และ โปรแกรม LISREL 8.30 เพื่อวิเคราะห์ความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้กับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผลการวิจัยพบว่าตัวแปรที่เป็นองค์ประกอบหลักที่มีอิทธิพลต่อความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภาคใต้

ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบหลักเรียงลำดับตามน้ำหนักจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ 1) การเรียนรู้ 2) การจัดการความรู้ 3) องค์การ 4) ภาวะผู้นำ และ 5) เทคโนโลยี และจากการทดสอบสมมุติฐาน การวิจัยพบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

โฆสิต เสดะจิต (2548) ศึกษาสภาพการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 3 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำนวน 501 คน จำแนกตามตำแหน่ง วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับสภาพการเป็นองค์การการเรียนรู้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการเป็นองค์การการเรียนรู้แตกต่างกันในระดับมากใน 4 ด้าน เรียงลำดับดังนี้ ด้านการแปรรูปองค์การ ด้านพลวัตการเรียนรู้การปฏิบัติงาน ด้านการให้อำนาจ ด้านการจัดการความรู้ ส่วนในด้านการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ทั้งผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามวุฒิและประสบการณ์ในการทำงาน

Worasinchai and Bechina (2006) ทำวิจัยเกี่ยวกับนวัตกรรมการจัดการความรู้ในระดับอุดมศึกษาซึ่งเป็นกรณีศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารอบแนวคิดของการจัดการความรู้ในระดับอุดมศึกษา ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากการตรวจสอบเอกสารและเว็บไซต์ ของมหาวิทยาลัย การสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม การสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง การอภิปรายแบบไม่เป็นทางการกับผู้ที่เกี่ยวข้อง การจัดระบบการจัดการความรู้และระบบสารสนเทศของมหาวิทยาลัย จากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้สรุปเป็นกรอบแนวคิดด้านการจัดการความรู้โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญในการสร้างสภาพแวดล้อมด้านการจัดการความรู้ คือ การมีส่วนร่วมของผู้นำองค์กร การสร้างสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของบุคลากร การจัดฝึกอบรม การให้การศึกษา และการสนับสนุนด้านการวิจัยให้กับบุคลากร การส่งเสริมให้เกิดความเชี่ยวชาญและความชำนาญเฉพาะทางกับบุคลากร การสื่อสาร และการร่วมมือกับองค์กรภายนอก การจัดการเรื่องเวลา ทรัพยากร และงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ การสร้างวัฒนธรรมด้านแรงจูงใจ การไว้วางใจ การให้รางวัล และการให้ขวัญกำลังใจ การมีระบบสารสนเทศและระบบคอมพิวเตอร์ที่เพียงพอ การมีปฏิสัมพันธ์ในหน่วยงาน และกลุ่มบุคลากรอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ เช่น การจัดสัมมนา การประชุม การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัย

นรินทร์ สุธีนรินทร์ (2552) ศึกษาเรื่องการพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้ของคณะแพทยศาสตร์ 4 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยขอนแก่น และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์คุณลักษณะขององค์การแห่งการเรียนรู้ วิธีการเสริมสร้างความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ และ

ตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการเสริมสร้างความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถาบันที่มี คณะแพทยศาสตร์ทั้งสี่แห่งดังกล่าว โดยเครื่องมือวิจัยที่ใช้ คือ แบบวิเคราะห์เนื้อหา แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบสังเกต แบบสนทนากลุ่ม และแบบตรวจสอบรูปแบบ ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับคุณลักษณะขององค์การแห่งการเรียนรู้ของคณะแพทยศาสตร์ในระบบย่อยด้านการเรียนรู้ ด้านองค์การ ด้านคน ด้านความรู้และด้านเทคโนโลยี โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 2) รูปแบบการเสริมสร้างความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ตามคุณลักษณะขององค์การแห่งการเรียนรู้ของคณะ แพทยศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาไทยประกอบด้วย กิจกรรมการเสริมสร้างในระบบย่อยด้านการ เรียนรู้ ด้านองค์การ ด้านความรู้และด้านเทคโนโลยี ทั้งในระดับบุคคล กลุ่ม/ทีมและองค์การ และ 3) การตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการเสริมสร้างความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้จากความคิดเห็น ของผู้ทรงคุณวุฒิพบว่า รูปแบบมีเป้าหมายในการเสริมสร้างความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ที่มุ่งสู่ ความเป็นเลิศและความยั่งยืนขององค์กรประกอบด้วย องค์ประกอบ 5 ระบบย่อยการเสริมสร้าง 5 ด้าน และกิจกรรมเสริมสร้าง 5 ด้าน คือ ด้านการเรียนรู้ ด้านองค์การ ด้านคน ด้านความรู้และด้าน เทคโนโลยี ทั้งในระดับบุคคล กลุ่ม/ทีม และองค์การ

งานวิจัยดังกล่าวข้างต้นแสดงถึงบทบาทที่สำคัญของการจัดการความรู้ที่มีต่อการพัฒนาการ บริหารจัดการด้านการศึกษาเพื่อให้สถาบันการศึกษาสามารถพัฒนาไปสู่ความเป็นองค์การแห่งการ เรียนรู้ ซึ่งต้องอาศัยปัจจัยสำคัญหลายประการ เช่น ด้านการใช้เทคโนโลยี ด้านสภาพแวดล้อม ด้าน การพัฒนาบุคลากร และประการสำคัญ คือด้านระบบการจัดการความรู้ที่เหมาะสมจะยิ่งส่งผลให้เกิด ประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาองค์กร ซึ่งแนวคิดดังกล่าวเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับการวิจัยครั้งนี้ที่ มุ่งหวังที่จะพัฒนารูปแบบใหม่ ๆ ทางด้านการเรียนการสอนของสถาบันภาษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดยใช้กระบวนการจัดการความรู้ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนมากที่สุด ทั้งนี้ เพื่อมุ่งให้หน่วยงาน พัฒนาไปสู่ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ได้โดยใช้หลักการบริหารจัดการความรู้และการสร้าง องค์ความรู้ด้านการสอน

4.2 งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการความรู้และการเรียนการสอน

Raman, Ryan, and Olfman (2005) ศึกษาเกี่ยวกับการออกแบบระบบการจัดการความรู้ สำหรับการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีวิกิ (Wiki Technology) ซึ่งเป็นนวัตกรรมที่ช่วยสนับสนุน การสร้างฐานข้อมูลในระบบออนไลน์ผ่านเว็บไซต์ วัตถุประสงค์ของงานวิจัยคือ เพื่อศึกษาการนำ เทคโนโลยีวิกิมาช่วยในการทำกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือใน วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ในระดับ บัณฑิตศึกษา ผลการวิจัยพบว่าเทคโนโลยีวิกิ สนับสนุนให้เกิดการเรียนแบบร่วมมือที่มีลักษณะ สร้างสรรค์และเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมทางวิชาการ นอกจากนี้ผลการวิจัย พบว่าความสำเร็จของการสนับสนุนการเรียนด้วยเทคโนโลยีวิกิขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย คือ

ความคุ้นเคยกับเทคโนโลยีวิกิ การวางแผนอย่างรอบคอบเพื่อการนำไปใช้ และการใช้ความเหมาะสมของจำนวนผู้เรียน และแรงจูงใจของผู้เรียนในการค้นคว้าเพื่อการเรียนรู้

สุเมธ ปานะถึก (2552) ทำวิจัยเรื่องการใช้ชุดการเรียนรู้แบบสื่อประสมเพื่อการจัดการความรู้ให้บรรลุเป้าหมายการปฏิรูปการเรียนรู้โดยมีขั้นตอนในการดำเนินงาน คือ

1. สร้างและพัฒนาชุดการเรียนรู้แบบสื่อประสมโดยทำการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้เชี่ยวชาญ และทำการอภิปรายกลุ่มจากโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง และทำการทดสอบประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้กับโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำจังหวัด
2. สร้างเครื่องมือวัดประเมินผลก่อนและหลังการใช้ชุดการเรียนรู้แบบสื่อประสม คือ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนในผลการปฏิรูปการเรียนรู้ที่เกิดขึ้น รวมทั้งแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อชุดการเรียนรู้แบบสื่อประสม
3. นำชุดการเรียนรู้ไปใช้โดยให้กลุ่มเป้าหมายการวิจัย คือ ครูโรงเรียนโนนสังวิทยาคาร จำนวน 45 คน นำไปสอนนักเรียนเป็นระยะเวลา 1 ภาคเรียน หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเปรียบเทียบผลจากการวัดประเมินความรู้ของกลุ่มเป้าหมายในด้านการจัดการความรู้ก่อนและหลังการใช้ชุดการเรียนรู้ และศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจต่อผลการเรียนรู้ของนักเรียน รวมทั้งผลจากการแสดงความคิดเห็นที่มีต่อชุดการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่าง สรุปผลการวิจัยได้ว่าชุดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นนั้นมีประสิทธิภาพด้านกระบวนการและประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด คือ 80/80 และกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยมีความรู้ความเข้าใจด้านการจัดการความรู้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการปฏิรูปการเรียนรู้สูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผลที่ได้จากการวัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดการเรียนรู้ พบว่ามีผลการเรียนเฉลี่ยสูงขึ้นที่ระดับ 2.74 นอกจากนี้เมื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียน ก่อนและหลังใช้ชุดการเรียนรู้แบบสื่อประสม พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวปฏิรูปการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ในปีเดียวกัน ขจิต ฝอยทอง (2552) ศึกษาเกี่ยวกับการใช้กระบวนการจัดการความรู้เพื่ออบรมครูสอนภาษาอังกฤษจำนวน 100 คน ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุพรรณบุรี เขต 2 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ครูนำวิธี และเทคนิคการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไปประยุกต์ใช้ในการสอนของตน ผู้วิจัยได้ใช้กระบวนการจัดการความรู้ในการอบรมโดยให้ครูทั้งหมดทำกิจกรรมเหล่านี้ คือ

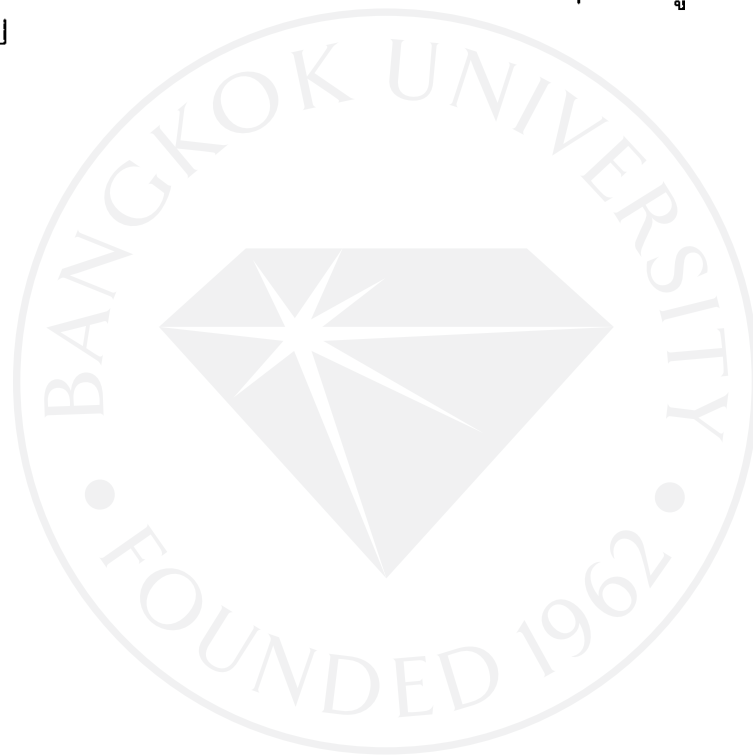
1) แลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับแนวปฏิบัติที่ดีของตน (Best Practice) 2) เล่าเรื่องราวของตน (Story Telling) 3) ใช้วิธีเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Assist) และ 4) แลกเปลี่ยนเรียนรู้แบบสุนทรียสนทนา (Dialogue) นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ใช้ Web Log หรือ Blog เป็นเครื่องมือในการให้ผู้เข้าอบรม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมที่ใช้มีประโยชน์ต่อครูโดยผลการประเมินได้ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.84, 4.80, 4.80 และ 4.52 นอกจากนี้ยังพบว่าผู้เข้าอบรมสามารถใช้ Web Log ในการ แลกเปลี่ยนความรู้ได้เป็นอย่างดี

นอกจากนี้ อังคณา อ่อนธานี (2552) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อ เสริมสร้างความสามารถในการเป็นผู้อำนวยการความสะอาดในการเรียนรู้โดยอิงแนวคิดการจัดการ ความรู้สำหรับนิสิตครู โดยผู้เรียนจะได้เรียนรู้เนื้อหาเกี่ยวกับบทบาทของครู 4 บทบาท คือ บทบาท ในการวางแผนการเรียนรู้อุบัติการณ์ในการดำเนินการจัดการเรียนรู้ บทบาทในการประเมินผลและให้ ข้อมูลย้อนกลับ และบทบาทที่เป็นปัจจัยสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน และได้้นำแนวคิดการ จัดการความรู้มาประยุกต์ใช้ในกระบวนการเรียนการสอน โดยจัดการเรียนการสอนเป็นกระบวนการ โดยมีขั้นตอน 7 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นกำหนดสิ่งที่ต้องเรียนรู้ 2) ขั้นแสวงหาความรู้ 3) ขั้นแลกเปลี่ยน เรียนรู้ 4) ขั้นสร้างความรู้ 5) ขั้นจัดเก็บความรู้ 6) ขั้นถ่ายโอนความรู้และใช้ประโยชน์ และ 7) ขั้น ประเมินผลความรู้ซึ่งมีสาระสำคัญในแต่ละองค์ประกอบ

จากนั้นผู้วิจัยได้นำรูปแบบการเรียนการสอนดังกล่าวไปใช้สอนในรายวิชาการจัดการกระบวนการ เรียนรู้และการสอน กับนิสิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ชั้นปีที่ 3 จำนวน 37 คน ซึ่งผู้วิจัยใช้แบบประเมินผล 3 ชนิด คือ

1. แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความสามารถการเป็นผู้อำนวยการความสะอาดในการ เรียนรู้ โดยใช้วัดความสามารถของผู้เรียนทั้งก่อนและหลังเรียน และนำคะแนนจากผล การสอบทั้ง 2 ครั้งมาเปรียบเทียบเพื่อดูพัฒนาการของผู้เรียน
2. แบบประเมินทักษะการอำนวยความสะดวกการเรียนรู้ก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลัง เรียน ซึ่งประเมินโดยผู้สอน เพื่อน และผู้เรียนประเมินตนเอง
3. แบบวัดเจตคติต่อการอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ซึ่งใช้วัดทั้งก่อนและหลังการสอน ผลการวิจัยพบว่านิสิตมีความรู้ความเข้าใจ มีเจตคติ และมีทักษะในการเป็นผู้อำนวยการ ความสะอาดในการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนในด้านสภาพการจัดการเรียนการสอน ผู้เรียนให้ความสนใจและร่วมมือในการทำ กิจกรรมที่หลากหลาย รวมทั้งผู้เรียนมีความตื่นตัวในการเรียนตลอดเวลา

เมื่อพิจารณาจากงานวิจัยดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น พบว่าเป็นการวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการนำแนวคิดและกระบวนการจัดการความรู้มาใช้ในการอบรมเพื่อพัฒนาครูผู้สอน พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถของผู้สอนในการเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ และนอกจากนี้ยังมีการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศ Wiki ที่สนับสนุนการออกแบบระบบการจัดการความรู้สำหรับการเรียนการสอนแบบร่วมมือ อย่างไรก็ตาม ยังไม่มีงานวิจัยใดที่เกี่ยวข้องกับการนำแนวคิดด้านการจัดการความรู้มาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาผลลัพธ์จากการประยุกต์ใช้กระบวนการสร้างความรู้ SECI Model ซึ่งเป็นแนวคิดหนึ่งของการบริหารจัดการความรู้ เพื่อใช้ในการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาต่อไป

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Study) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการนำกระบวนการสร้างความรู้มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน ซึ่งมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

พลวิจัย

ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ใช้พลวิจัยที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพชั้นปีที่ 1 จำนวน 36 คน ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา อก.111 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 หรือ EN111: Fundamental English I โดยมีผู้ช่วยวิจัยเป็นผู้สอนนักศึกษาในกลุ่มนี้ในภาคการศึกษาที่ 1/2550 เป็นเวลา 14 สัปดาห์ โดยเริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายน-กันยายน 2550 ทั้งนี้ นักศึกษากลุ่มดังกล่าวได้รับการชี้แจงในรายละเอียดเกี่ยวกับการวิจัยครั้งนี้ และการสมัครใจเข้าร่วมเป็นพลวิจัยซึ่งทุกคนแสดงความยินยอม และได้ลงชื่อในหนังสือแสดงความสมัครใจ (ภาคผนวก ฉ)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้มี 4 ประเภท ดังนี้

1. แผนการสอน (Lesson Plan [ภาคผนวก ก]) วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 เพื่อใช้สอน สัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 70 นาที เป็นเวลา 14 สัปดาห์
2. แบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log [ภาคผนวก ค]) จำนวน 11 ครั้ง เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนเขียนสะท้อนความคิดในแบบบันทึกการเรียนรู้ หลังการเรียนหรือการทำกิจกรรมทั้งในและนอกห้องเรียนในแต่ละสัปดาห์
3. บันทึกการสังเกตการสอน (Observation Log [ภาคผนวก ง]) จำนวน 9 ครั้ง เพื่อให้ผู้วิจัยบันทึกกระบวนการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนของรายวิชาภาษาอังกฤษนี้ ซึ่งรวมถึงกิจกรรมการสอน บทบาทของผู้เรียนและผู้สอน ตลอดจนปัญหาที่พบในระหว่างการสอน

4. การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview [ภาคผนวก จ]) เพื่อสัมภาษณ์ผู้เรียนเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กระบวนการสร้างความรู้ และในการสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้บันทึกเทปเสียงของผู้เรียนเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นต่อไป

การตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือ 3 ประเภท คือ 1) แผนการสอน 2) บันทึกการเรียนรู้อ และ 3) คำถามสัมภาษณ์เชิงลึก ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านเป็นผู้ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้วยค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ของเครื่องมือวิจัยทุกชนิดกับองค์ประกอบของการจัดการความรู้ โดยใช้สูตร $IOC = \frac{\sum R}{N}$ และมีการแทนค่าสูตรดังนี้

IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

และเกณฑ์ที่ใช้ในการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง มีดังนี้

+1 หมายถึง เครื่องมือวิจัยมีความสอดคล้องหรือตรงตามเนื้อหา

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าเครื่องมือวิจัยมีความสอดคล้องหรือตรงตามเนื้อหา

-1 หมายถึง เครื่องมือวิจัยไม่มีความสอดคล้องหรือตรงตามเนื้อหา

ซึ่งผลการคำนวณความสอดคล้องอยู่ที่ระดับ 1 หมายถึง เครื่องมือวิจัยมีความสอดคล้องหรือตรงตามเนื้อหาในทุกข้อ (ภาคผนวก ข) ในส่วนของบันทึกการสังเกตการสอนนั้นผู้วิจัยมิได้ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา เนื่องจากเป็นรูปแบบของการจดบันทึกกิจกรรมการเรียนการสอนและปัญหาที่พบจากการสังเกตการสอนเท่านั้น

หลังจากการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาแล้ว ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือวิจัยที่สร้างมาทดลองใช้ในการสอนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 35 คน ที่เรียนในรายวิชา อก. 111 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 หรือ EN 111: Fundamental English I ในภาคการศึกษาที่ 3/2549 เป็นเวลา 7 สัปดาห์ โดยเริ่มตั้งแต่เดือนเมษายน - พฤษภาคม 2550 โดยมีผู้ช่วยวิจัยเป็นผู้สอนและผู้วิจัยเป็นผู้สังเกตการสอน และหลังจากที่ได้นำเครื่องมือวิจัยมาทดลองใช้แล้ว ผู้วิจัยได้ปรับปรุงเครื่องมือวิจัย 3 ประเภทดังนี้

1. แผนการสอน (Lesson Plan) ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแผนการสอนในส่วนของกิจกรรมฝึกการเขียนย่อความจากข่าวภาษาอังกฤษ โดยเปลี่ยนจากการที่ผู้สอนเป็นผู้เตรียมข่าวให้ผู้เรียนเป็นผู้เขียนจับคู่กันเพื่อเลือกอ่านข่าวที่ตนสนใจแทน เนื่องจากต้องการเพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนในสิ่งที่ตนชอบหรือถนัด ซึ่งเป็น การให้ความสำคัญกับความต้องการของผู้เรียนและสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียนมากขึ้น ทั้งนี้ผลจากการทำกิจกรรมการเรียนรู้ที่ระบุอยู่ในแผนการสอนจะนำมาตอบคำถามวิจัยข้อที่ 1-4
2. แบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) ผู้วิจัยได้ลดจำนวนครั้งของการเขียนสะท้อนความคิดในแบบบันทึกการเรียนรู้ จากเดิม 13 ครั้ง เปลี่ยนเป็น 11 ครั้ง เนื่องจากในสัปดาห์ที่ 3 และ 4 ผู้เรียนจะทำกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องเดียวกัน คือ การเขียนย่อความ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงให้ผู้เรียนเขียนบันทึกการเรียนรู้เกี่ยวกับการทำกิจกรรมดังกล่าวเพียง 1 ครั้ง คือ ในสัปดาห์ที่ 3 และในทำนองเดียวกัน ในสัปดาห์ที่ 13 และ 14 ผู้เรียนแต่ละกลุ่มจะทำกิจกรรมการนำเสนอผลงานนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้ของตนซึ่งเป็นกิจกรรมต่อเนื่องเป็นเวลาสองสัปดาห์ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงให้ผู้เรียนเขียนสะท้อนความคิดเกี่ยวกับการทำกิจกรรมดังกล่าวเพียง 1 ครั้ง คือ ในสัปดาห์ที่ 14 ซึ่งเป็นสัปดาห์หลังจากที่ผู้เรียนทุกกลุ่มได้ทำกิจกรรมนี้เสร็จสิ้นลงแล้ว อนึ่ง ข้อมูลที่ผู้เรียนเขียนสะท้อนความคิดในแบบบันทึกการเรียนรู้จะนำมาตอบคำถามวิจัยในข้อที่ 1-4
3. การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้วิจัยได้ลดคำถามสัมภาษณ์จากเดิมจำนวน 5 ข้อเป็น 4 ข้อ โดยลดคำถามที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจของผู้เรียนต่อความหมายของคำว่า “แลกเปลี่ยนเรียนรู้” เนื่องจากในการวิจัยนี้ ผู้เรียนจะต้องเขียนบันทึกการเรียนรู้หลังจากการทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในทุกกิจกรรม ซึ่งผู้วิจัยพบว่าคำตอบของผู้เรียนได้สะท้อนให้เห็นถึงความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของคำดังกล่าวแล้ว โดยดูจากการที่ผู้เรียนได้กล่าวถึงประโยชน์ต่างๆ ที่ตนได้รับ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องถามผู้เรียนเกี่ยวกับความหมายของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการสัมภาษณ์อีกต่อไป ทั้งนี้ ข้อมูลที่ได้รับจากคำถามสัมภาษณ์เชิงลึกจะนำมาตอบคำถามวิจัยข้อที่ 1-5

วิธีการเก็บข้อมูล

การวิจัยนี้มีการรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ในสัปดาห์แรกผู้วิจัยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 ของผู้เรียนกลุ่มนี้ว่าจะมีความแตกต่างจากการเรียนของกลุ่มอื่นๆ เนื่องจากเป็นการวิจัยด้านการสอนที่มีการนำแนวคิดการจัดการความรู้มาประยุกต์ใช้ โดยผู้วิจัยจะทำการสังเกต

การสอนและสัมภาษณ์ผู้เรียนเมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษา จากนั้นผู้วิจัยได้สอบถามความสนใจในการเข้าร่วมชั้นเรียนนี้ของผู้เรียน โดยแจ้งให้ผู้เรียนทราบว่าถ้าผู้เรียนไม่ประสงค์ที่จะเรียนด้วยวิธีนี้ ผู้วิจัยจะดำเนินการย้ายกลุ่มเรียนใหม่ให้กับผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนทั้ง 36 คน สนใจเข้าร่วมในงานวิจัย ผู้วิจัยจึงได้ให้ผู้เรียนกรอกแบบฟอร์มแสดงความสนใจเพื่อเก็บเป็นหลักฐาน

2. ระหว่างสัปดาห์ที่ 1-14 ผู้สอนดำเนินการสอนตามแผนการสอน โดยผู้เรียนจะเขียนบันทึกการเรียนรู้หลังจากการทำกิจกรรมในการเรียนแต่ละครั้ง ซึ่งเริ่มตั้งแต่สัปดาห์ที่ 2-14 และในขณะเดียวกันผู้วิจัยทำการสังเกตการสอนและเขียนบันทึกเป็นจำนวน 9 ครั้ง
3. เมื่อการสอนเสร็จสิ้นตามกำหนด ผู้วิจัยนัดสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เรียนทั้ง 36 คน ในสัปดาห์สุดท้ายคือ สัปดาห์ที่ 14
4. ผู้วิจัยได้ตรวจสอบแบบสามเส้าด้านข้อมูล (Data Triangulation) โดยการเปรียบเทียบและตรวจสอบเนื้อหาของความสอดคล้องของข้อมูลที่ได้รับจากแบบบันทึกการเรียนรู้ที่เป็นการสะท้อนความคิดของผู้เรียนหลังจากการทำกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละครั้งว่าตรงกับข้อมูลที่ผู้เรียนตอบคำถามจากการสัมภาษณ์เชิงลึก และข้อมูลจากการสังเกตการสอนของผู้วิจัยหรือไม่และอย่างไร ทั้งนี้เพื่อเป็นการยืนยันความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่ใช้ในการตอบคำถามวิจัยทั้ง 5 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยมีดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบบันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้วิจัยวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อจัดหมวดหมู่ของข้อมูลที่ผู้เรียนสะท้อนความคิดในการทำกิจกรรมแต่ละครั้ง และสรุปเป็นจำนวนผู้ตอบของแต่ละประเด็นคำตอบ
2. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้วิจัยถอดเทปคำตอบของผู้เรียนทั้งหมด จากนั้นวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อจัดข้อมูลให้เป็นหมวดหมู่
3. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากบันทึกการสังเกตการสอน ผู้วิจัยวิเคราะห์เนื้อหา สรุปข้อมูลตามหัวข้อ 3 ส่วน คือ 1) ลักษณะการทำกิจกรรมการเรียนการสอน 2) สรุปประเด็นสำคัญของการสังเกต และ 3) ปัญหาที่พบจากการสอน

กรอบแนวคิด

ผู้วิจัยได้นำแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการสร้างความรู้ของ Nonaka and Takeuchi (1995) คือ SECI Model ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของการจัดการความรู้ มาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้กระบวนการสร้างความรู้ดังกล่าวมี 4 ขั้น ดังต่อไปนี้

- ขั้นที่ 1 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน (Socialization) ประกอบด้วย
  - การตั้งเป้าหมายในการเรียนร่วมกัน (Shared Vision) และการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนความรู้ (Knowledge Sharing)
- ขั้นที่ 2 การสร้างความรู้ชัดแจ้งจากความรู้ฝังลึก (Externalization) ประกอบด้วย
  - การสกัดความรู้ฝังลึก (Tacit Knowledge) ออกมาเป็นความรู้ชัดแจ้ง (Explicit Knowledge)
- ขั้นที่ 3 การรวมความรู้ (Combination) ประกอบด้วย
  - การรวบรวมความรู้ชัดแจ้งเพื่อจัดเก็บเป็นคลังความรู้ (Knowledge Asset)
- ขั้นที่ 4 การนำความรู้ที่ชัดแจ้งมาปฏิบัติ (Internalization) ประกอบด้วย
  - การประยุกต์ใช้ความรู้ชัดแจ้ง
  - การสร้างนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้ (Innovative Learning Material)

และจากแนวคิดกระบวนการสร้างความรู้ดังกล่าว ผู้วิจัยได้สร้างกิจกรรมการเรียนรู้ของวิชาภาษาอังกฤษ ที่สอดคล้องกับ SECI Model ดังต่อไปนี้

1. การตั้งเป้าหมายการเรียนร่วมกัน สอดคล้องกับขั้น Socialization เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนวิเคราะห์ความต้องการของตนเองที่จะพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในด้านต่างๆ และตั้งเป้าหมายในการเรียนเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษนั้นๆ โดยกิจกรรมนี้จะเกิดขึ้นในช่วงสัปดาห์แรกของการเรียน
2. การอ่านและเขียนนิจรรณงานย่อความ (Summary) สอดคล้องกับขั้น Socialization และหลังจากนั้นผู้เรียนที่มีผลงานเขียนย่อความที่ดีจะเขียนเล่าเคล็ดลับความสำเร็จในการเขียนย่อความของตนเป็นกิจกรรมที่สอดคล้องกับขั้น Externalization และนำมาแบ่งปันหน้าชั้นเรียน และในภายหลังกผู้เรียนช่วยกันรวบรวมเคล็ดลับดังกล่าวเพื่อจัดทำเป็นเอกสารเผยแพร่ซึ่งสอดคล้องกับขั้น Combination

3. การแบ่งปันความรู้ใน Blog สอดคล้องกับขั้น Externalization โดยผู้เรียนจะเขียนเล่าประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และเทคนิคการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเองใน Blog หลังจากนั้นผู้เรียนช่วยกันรวบรวมเทคนิคดังกล่าวเพื่อเผยแพร่ในรูปแบบเอกสาร ซึ่งสอดคล้องกับขั้น Combination
4. การเขียนอย่างอิสระ (Freewriting) สอดคล้องกับขั้น Socialization ในการทำกิจกรรมนี้ ผู้สอนจะร่วมทำกิจกรรมและมีบทบาทเหมือนผู้เรียน คือเขียนเรื่องจากจินตนาการโดยใช้คำศัพท์และในเวลาที่กำหนด หลังจากนั้นผู้เรียนและผู้สอนจะผลัดกันอ่านงานเขียนของตนหน้าชั้นเรียน และเขียนแสดงความคิดเห็นตอบ (Personal Response) ต่อเรื่องที่อ่าน เพื่อเป็นการแบ่งปันความคิดและจินตนาการซึ่งกันและกัน
5. การสัมภาษณ์แซกรับเชิญ เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเชิญบุคคลภายนอกที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษมาให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับประสบการณ์การใช้ภาษาอังกฤษของตนในชีวิตจริง ซึ่งจะเป็นการแบ่งปันเคล็ดลับการเรียนรู้ หรือการฝึกฝนภาษาอังกฤษให้ผู้เรียนได้รับทราบ หลังจากนั้นผู้เรียนช่วยกันรวบรวมเทคนิคดังกล่าวเพื่อเผยแพร่ในรูปแบบเอกสาร ซึ่งสอดคล้องกับขั้น Combination
6. การสร้างนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้ สอดคล้องกับทุกขั้นของ SECI Model ซึ่งในกิจกรรมนี้ ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้แนวคิดเกี่ยวกับนวัตกรรมการเรียนรู้ โดยการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มทำโครงการผลิตสื่อการเรียนรู้ตามความสนใจ เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านต่างๆ ที่ตนตั้งเป้าหมายไว้ จากนั้นผู้เรียนจะนำเสนอผลงานเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนกลุ่มอื่น

บทที่ 4

รายงานผลการวิจัยและการอภิปรายผล

ในบทนี้ ผู้วิจัยจะรายงานผลการวิจัยและตอบคำถามวิจัยจำนวน 5 ข้อ พร้อมกับอภิปรายผลโดยใช้ตัวอย่างคำตอบของผู้เรียนจากข้อมูล 3 ประเภท คือ 1) ผลจากแบบบันทึกการเรียนรู้ 2) ผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก และ 3) ผลจากการสังเกตการสอน นอกจากนี้เพื่อประกอบการอภิปรายผล ผู้วิจัยจะใช้ตัวอย่างผลงานของผู้เรียนในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียนอีกด้วย

คำถามวิจัย ข้อที่ 1 ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการได้ทำกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Socialization) หรือไม่ และอย่างไร

ในการวิจัยนี้ หลังจากที่ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Socialization) ผู้วิจัยพบว่าผู้เรียนได้รับประโยชน์ด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและด้านอื่นๆ โดยจำแนกตามประเภทของกิจกรรมดังต่อไปนี้

1. การตั้งเป้าหมายในการเรียนภาษาอังกฤษร่วมกัน
2. การอ่านและเขียนวิจารณ์งานย่อความ
3. การแบ่งปันความรู้ใน Blog
4. การเขียนแบบอิสระโดยผู้สอนมีส่วนร่วม

1. การตั้งเป้าหมายในการเรียนภาษาอังกฤษร่วมกัน

วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนี้ คือ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักว่าการเรียนที่แท้จริงมิใช่เพียงการมีเป้าหมายเพื่อสอบผ่านหรือการได้เกรดเท่านั้น และมีใช้เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของรายวิชาตามที่คุณสอนเป็นผู้กำหนด แต่ต้องเป็นการเรียนที่มีความหมายต่อผู้เรียนอย่างแท้จริง โดยในสัปดาห์แรกของการเรียนรายวิชา EN111: Fundamental English I นี้ ผู้สอนได้แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อยเพื่อระดมสมองในการตั้งเป้าหมายในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของแต่ละคน และสรุปด้านที่ตนเองต้องการพัฒนา จากนั้นผู้สอนได้จัดกลุ่มให้ผู้เรียนที่มีเป้าหมายเดียวกันอยู่ด้วยกัน ซึ่งผู้สอนได้แบ่งผู้เรียนทั้ง 36 คน ออกเป็น 8 กลุ่มๆ ละประมาณ 4-5 คน เพื่อวางแผนการเรียนรู้ร่วมกันในการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษ 3 ด้าน คือ

- ด้านคำศัพท์ จำนวน 3 กลุ่ม
- ด้านการฟังและการพูด จำนวน 3 กลุ่ม
- ด้านไวยากรณ์ จำนวน 2 กลุ่ม

จากนั้นผู้เรียนแต่ละกลุ่มได้ระดมสมองเพื่อเลือกหัวข้อที่สมาชิกกลุ่มต้องการเรียนรู้ และวางแผนการทำงานโดยเริ่มจากคิดวิธีการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับหัวข้อที่เลือกจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อนำความรู้ที่ได้มาสังเคราะห์ เรียบเรียง และผลิตเป็นนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้ต่อไป ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลในแบบบันทึกการเรียนรู้ ครั้งที่ 2 เรื่องข้อดีหรือประโยชน์ที่ผู้เรียนได้รับจากการทำกิจกรรมการตั้งเป้าหมายในการเรียนภาษาอังกฤษร่วมกัน สรุปได้ในตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 คำตอบของผู้เรียนเกี่ยวกับข้อดี หรือประโยชน์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมตั้งเป้าหมายในการเรียนร่วมกัน

คำตอบของผู้เรียน	จำนวนผู้ตอบ
1. ผู้เรียนได้เสนอและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	21
2. ผู้เรียนเกิดความสามัคคีจากการที่ได้มีโอกาสร่วมงานกัน	16
3. ผู้เรียนได้เรียนรู้ทักษะการทำงานกลุ่ม	15
4. ผู้เรียนกล้าแสดงความคิดเห็นมากขึ้น	9
5. ผู้เรียนได้รับความรู้ภาษาอังกฤษจากเพื่อน	7
6. ผู้เรียนมีความรับผิดชอบมากขึ้น	3
7. ผู้เรียนไม่เครียดกับการเรียนมากเกินไป	3
8. ผู้เรียนได้สะท้อนปัญหาการเรียนของตนเอง	1

จากตารางที่ 1 มีผู้เรียน 21 คน ตอบว่าการทำกิจกรรมนี้เป็นโอกาสให้ตนได้เสนอและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับสมาชิกในกลุ่ม ผู้เรียน 16 คน คิดว่าทำให้เกิดความสามัคคี ผู้เรียน 15 คน ตอบว่าได้เรียนรู้ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ผู้เรียน 9 คน สะท้อนว่าตนมีความกล้าแสดงความคิดเห็นมากขึ้น ผู้เรียน 7 คน ตอบว่าตนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษจากเพื่อน และมีผู้เรียนจำนวนเท่ากัน คือ 3 คน ตอบว่าการทำกิจกรรมนี้ทำให้ได้ฝึกการมีความรับผิดชอบมากขึ้น และไม่เครียดกับการเรียนมากเกินไป นอกจากนี้มีผู้เรียน 1 คน ตอบว่ากิจกรรมนี้ทำให้ได้ทราบถึงปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของตนเอง

ตัวอย่างคำตอบของผู้เรียนเกี่ยวกับข้อดี หรือประโยชน์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมตั้งเป้าหมายในการเรียนภาษาอังกฤษร่วมกัน ตามที่สรุปในตารางที่ 1 มีดังนี้

1.1 ผู้เรียนได้เสนอและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นของกันและกัน เพื่อนในกลุ่มยังช่วยให้ความรู้บางอย่างที่ยังไม่รู้ (ผู้เรียนเลขที่ 1)

ได้เสนอความคิดเห็นบางอย่างออกมาเต็มที่ตั้งใจ แม้ว่า บางความคิดเห็นอาจขัดต่อความคิดของผู้อื่น (ผู้เรียนเลขที่ 2)

ได้มีการใช้ความคิดร่วมกันภายในกลุ่ม และได้รับความคิดเห็นที่หลากหลายทำให้สามารถเลือกหัวข้อที่ดีที่สุดในการเรียนรู้เพื่อผลิตเป็นนวัตกรรม(ผู้เรียนเลขที่ 13)

ทำให้ได้ช่วยกันออกความคิดเห็น สามารถปรึกษากับเพื่อนได้ตรงไหนที่ไม่เข้าใจ (ผู้เรียนเลขที่ 28)

เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ได้งานที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น (ผู้เรียนเลขที่ 39)

1.2 ผู้เรียนเกิดความสามัคคีจากการที่ได้มีโอกาสร่วมงานกัน

ได้ความสามัคคี เป็นการสร้างมิตรสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงาน (ผู้เรียนเลขที่ 12)

สร้างความสามัคคีกันในกลุ่ม และเป็นการฝึกฝนการทำงานร่วมกับผู้อื่น (ผู้เรียนเลขที่ 23)

สร้างความสามัคคีให้กับเพื่อน เพื่อนจะได้ช่วยเพื่อนที่อ่อนในเรื่องเดียวกัน (ผู้เรียนเลขที่ 29)

มีความสามัคคีเพราะได้ทำงานร่วมกัน ได้รับรู้ทั้งข้อดีข้อเสียของเพื่อน ทำให้รู้นิสัยกันมากขึ้นและรู้จักกันมากขึ้น (ผู้เรียนเลขที่ 33)

1.3 ผู้เรียนได้เรียนรู้ทักษะการทำงานกลุ่ม

ได้มีการใช้ความคิดร่วมกันภายในกลุ่ม หากมีข้อผิดพลาดสามารถช่วยกันแก้ไข ปัญหาได้อย่างง่ายขึ้น (ผู้เรียนเลขที่ 13)

ได้ฝึกกระบวนการคิดในการทำงานเป็นกลุ่ม (ผู้เรียนเลขที่ 16)

ทำให้ได้ฝึกทำงานร่วมกัน มีความรับผิดชอบ และทำให้รู้จักวิธีแก้ปัญหา (ผู้เรียนเลขที่ 22)

เป็นการฝึกฝนการทำงานร่วมกับผู้อื่น (ผู้เรียนเลขที่ 23)

ได้ศึกษาการทำงานกลุ่มเพราะที่เพื่อน ๆ วางแผนไว้ยังไม่เคยทำมาก่อนเลย (ผู้เรียนเลขที่ 32)

1.4 ผู้เรียนกล้าแสดงความคิดเห็นมากขึ้น

ทำให้ได้เกิดความกล้าแสดงออกในการพูดหน้าชั้นเรียน (ผู้เรียนเลขที่ 8)

ได้รู้จักกล้าแสดงออก เสนอความคิดเห็นของตนเองแก่ผู้อื่น (ผู้เรียนเลขที่ 12)

กล้าที่จะพูดกับเพื่อน ได้แสดงความคิดเห็น (ผู้เรียนเลขที่ 14)

ทำให้นักศึกษามีความกล้าแสดงออก (ผู้เรียนเลขที่ 25)

กล้าแสดงออกมากขึ้น ซึ่งจากเดิมไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ เพราะไม่ค่อยกล้าแสดงออก และไม่ถนัด (ผู้เรียนเลขที่ 27)

1.5 ผู้เรียนได้รับความรู้ภาษาอังกฤษจากเพื่อน

เพื่อนในกลุ่มยังช่วยให้ความรู้บางอย่างที่ยังไม่รู้ (ผู้เรียนเลขที่ 1)

ได้รับความรู้จากเพื่อนมากขึ้น (ผู้เรียนเลขที่ 14)

เพื่อนได้ช่วยเพื่อนที่อ่อนในเรื่องเดียวกัน (ผู้เรียนเลขที่ 29)

ได้ประโยชน์ ความรู้เพิ่มจากเพื่อนๆ ที่เก่งกว่า (ผู้เรียนเลขที่ 32)

1.6 ผู้เรียนมีความรับผิดชอบมากขึ้น

ฝึกให้ตนเองมีความรับผิดชอบ มีความกระตือรือร้นในการทำงาน (ผู้เรียนเลขที่ 12)

มีความรับผิดชอบในหน้าที่ในกลุ่มของตน (ผู้เรียนเลขที่ 17)

สร้างความรับผิดชอบให้ตัวเอง (ผู้เรียนเลขที่ 29)

1.7 ผู้เรียนไม่เครียดกับการเรียนมากเกินไป

ทำให้นักศึกษาไม่เครียด สนุกกับการเรียน (ผู้เรียนเลขที่ 5)

ทำให้นักศึกษาไม่เครียด เพราะมีเพื่อนร่วมทำงาน (ผู้เรียนเลขที่ 25)

ไม่เครียดกับการเรียนมากเกินไป (ผู้เรียนเลขที่ 28)

1.8 ผู้เรียนได้สะท้อนปัญหาการเรียนของตนเอง

ได้รู้ปัญหาของตนเองและเป็นแรงกระตุ้นในการหาความรู้ให้ตัวเอง (ผู้เรียนเลขที่ 35)

จากข้อมูลที่ผู้เรียนได้สะท้อนในแบบบันทึกการเรียนรู้อันได้นำเสนอไปนั้น กล่าวอภิปรายได้ว่าการทำกิจกรรมร่วมตั้งเป้าหมายในการเรียนเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน โดยในขั้นแรกผู้เรียนแต่ละคนจะต้องเริ่มวิเคราะห์ตนเองก่อนเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการพัฒนาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จากนั้นผู้เรียนจะอภิปรายร่วมกับเพื่อนในกลุ่มเพื่อสรรหาเรื่อง ที่ทุกคนต้องการเรียนรู้ร่วมกัน และในขณะที่อภิปรายร่วมกันนั้นผู้เรียนยังได้รับความรู้เพิ่มเติมจาก

เพื่อนเกี่ยวกับสิ่งที่ตนไม่ทราบมาก่อน เช่น คำศัพท์ใหม่ หรือไวยากรณ์บางเรื่อง เป็นต้น นอกจากนี้จากการทำงานร่วมกันผู้เรียนยังได้มีโอกาสฝึกตนเองให้มีความรับผิดชอบต่อการบรรลุเป้าหมายของงานกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ โฆสิต จัตุรัสวัฒนากุล (2543) ที่พบว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการเรียนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน แสดงความสามารถได้อย่างเต็มที่โดยผู้เรียนจะช่วยเหลือกันเพื่อให้ทุกคนประสบความสำเร็จในการเรียนร่วมกัน

และจากการสังเกตการสอนของผู้วิจัย พบว่าผู้เรียนได้ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมการตั้งเป้าหมายในการเรียนภาษาอังกฤษร่วมกันเป็นอย่างดี และผู้สอนก็ได้ทำหน้าที่เป็นผู้ให้คำแนะนำในระหว่างที่มีการระดมสมอง อย่างไรก็ตามมีผู้เรียนบางคนยังไม่สามารถพูดวิเคราะห์ความต้องการในการที่จะพัฒนาตนเองได้ในช่วงแรก แต่หลังจากที่ผู้เรียนได้รับฟังความคิด และวิธีการพูดแสดงความคิดจากเพื่อนคนอื่น ๆ ในกลุ่มแล้ว ผู้เรียนคนที่มีปัญหาในช่วงแรกก็สามารถพูดวิเคราะห์ตนเองได้ในที่สุด ซึ่งหมายความว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองจากการสังเกต ตามแนวคิดของ Bandura (1977, อ้างถึงใน นันทิพา กงวิไล, 2551) ที่เชื่อว่าการเรียนรู้ของคนส่วนมากเป็นการเรียนรู้โดยการสังเกตหรือการเลียนแบบ (Observational Learning or Modeling) ซึ่งส่งผลให้เกิดพฤติกรรมใหม่ ๆ จากการดูตัวแบบที่ดี ดังนั้นการทำกิจกรรมการตั้งเป้าหมายในการเรียนภาษาอังกฤษร่วมกัน จึงเป็นโอกาสที่ดีสำหรับผู้เรียนที่จะสังเกตพฤติกรรมของกันและกัน และเกิดแรงกระตุ้นในการเลียนแบบพฤติกรรมที่ตนเองอาจจะยังไม่เคยกระทำมาก่อนดังเช่นการพูดวิเคราะห์ความต้องการของตนเองในการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นต้น

นอกจากนี้ ผู้วิจัยพบว่าผู้สอนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการช่วยเหลือผู้เรียนโดยการใช้คำถามหลายคำถามเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ความต้องการของตนเอง ในการนี้ผู้สอนได้แสดงท่าทีใส่ใจและให้ความเป็นกันเองในการพูดคุยซักถามผู้เรียนเป็นรายบุคคล ส่งผลให้ผู้เรียนมีท่าทีผ่อนคลายและเกิดความกล้าที่จะพูดวิเคราะห์ความต้องการของตนเองเป็นภาษาอังกฤษได้โดยไม่กังวลว่าจะพูดผิดไวยากรณ์แต่อย่างใด ทั้งนี้ บทบาทของผู้สอนดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ Wichadee (2010) ที่พบว่าผู้เรียนวิชาภาษาอังกฤษมีความต้องการที่จะเรียนกับผู้สอนที่มีทักษะด้านการจัดการและการสื่อสาร ซึ่งในการวิจัยนี้ ผู้สอนได้แสดงออกถึงคุณลักษณะดังกล่าวให้ผู้เรียนได้เป็นที่ประจักษ์ จึงอาจส่งผลให้ผู้เรียนมีกำลังใจ และเกิดความต้องการที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุได้ตามเป้าหมาย กล่าวคือ การพูดวิเคราะห์ความต้องการของตนเองเป็นภาษาอังกฤษนั่นเอง

2. การอ่านและเขียนวิจารณ์งานย่อความ (Summary)

วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนี้ คือการฝึกให้ผู้เรียนเขียนย่อความโดยการสรุปใจความสำคัญของบทอ่านต่างๆ และฝึกให้ผู้เรียนอ่านและเขียนวิจารณ์งานของเพื่อนตามหลักการที่ได้ศึกษาไป ผลการวิจัยพบว่า การทำกิจกรรมนี้ทำให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการเรียนรู้ในด้านต่างๆ สรุปได้จากการเขียนบันทึกการเรียนรู้ ครั้งที่ 3 ดังแสดงไว้ในตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 คำตอบของผู้เรียนเกี่ยวกับสิ่งที่ตนได้เรียนรู้จากการอ่านและเขียนวิจารณ์งานย่อความของผู้อื่น

คำตอบของผู้เรียน	จำนวนผู้ตอบ
1. ผู้เรียนได้เรียนรู้หลักการและวิธีการเขียนย่อความ	21
2. ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน	14
3. ผู้เรียนได้เรียนรู้การใช้คำศัพท์มากขึ้น	10
4. ผู้เรียนได้เรียนรู้ข้อผิดพลาดของการเขียนของตนเองและของผู้อื่น	4
5. ผู้เรียนรู้สึกสนุกกับการเรียน	2

ตารางที่ 2 แสดงคำตอบเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการอ่านและเขียนวิจารณ์งานย่อความของเพื่อนร่วมชั้นเรียน ดังต่อไปนี้ ผู้เรียนจำนวน 21 คน ตอบว่าได้เรียนรู้หลักการหรือวิธีการเขียนย่อความ ที่ถูกต้อง ผู้เรียน 14 คน ตอบว่าได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน รองลงมาคือผู้เรียน 10 คน ได้เรียนรู้เกี่ยวกับการใช้คำศัพท์มากขึ้นกว่าเดิม และผู้เรียน 4 คน ได้ทราบถึงข้อผิดพลาดของงานเขียนทั้งของตนเองและผู้อื่น นอกจากนี้ผู้เรียนอีก 2 คน สะท้อนว่าเป็นวิธีการเรียนที่สนุกและไม่น่าเบื่อ

ตัวอย่างคำตอบของผู้เรียนเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการอ่านและเขียนวิจารณ์งานย่อความของผู้อื่นตามที่สรุปในตารางที่ 2 มีดังนี้

2.1 ผู้เรียนได้เรียนรู้หลักการและวิธีการเขียนย่อความ

การเขียนวิจารณ์ทำให้เราจำหลักการเขียน Summary ได้แม่นยำขึ้น (ผู้เรียนเลขที่ 2)

รู้ว่า Summary เป็นอย่างไร เขียนอย่างไร (ผู้เรียนเลขที่ 3)

ได้รู้หลักการเขียน Summary ที่ถูกต้อง (ผู้เรียนเลขที่ 7)

ทำให้ได้ทราบกฎเกณฑ์ในการเขียนสรุปย่อความมากขึ้น (ผู้เรียนเลขที่ 12)

ได้รู้จักวิธีการสรุปเนื้อหาของเรื่อง (ผู้เรียนเลขที่ 25)

ได้หลักเกณฑ์ในการสรุปย่อความที่อาจารย์สอน (ผู้เรียนเลขที่ 32)

ได้เปรียบเทียบงานเขียนกับเพื่อนแล้วดูว่าหลักการเขียนจริง Summary จริงๆ คืออย่างไร (ผู้เรียนเลขที่ 39)

2.2 ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน

ได้รับทราบความคิดเห็นของเพื่อน เมื่อเขาอ่าน Summary ของกลุ่มเรา (ผู้เรียนเลขที่ 1)

ได้เห็นความคิดของคนอื่นในอีกมุมมองหนึ่ง (ผู้เรียนเลขที่ 2)

ได้แสดงความคิดเห็นของตนเองและเพื่อน ให้กลุ่มอื่นที่ทำงาน Summary เหมือนกัน (ผู้เรียนเลขที่ 19)

ได้รู้ว่าเพื่อนคนอื่นคิดอย่างไรกับงานที่เขาทำ (ผู้เรียนเลขที่ 24)

ได้แลกเปลี่ยนกับเพื่อนแต่ละกลุ่มในการสรุป Summary (ผู้เรียนเลขที่ 25)

ได้รับความคิดเห็นที่แปลกใหม่ (ผู้เรียนเลขที่ 34)

ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนๆ ว่าคิดเหมือนกันหรือไม่ (ผู้เรียนเลขที่ 40)

2.3 ผู้เรียนได้เรียนรู้การใช้คำศัพท์มากขึ้น

ได้ค้นพบศัพท์ใหม่ๆ ในการเรียนและในชีวิตประจำวัน (ผู้เรียนเลขที่ 7)

ได้ค้นหาคำศัพท์ใหม่ๆ เพิ่มมากขึ้น(ผู้เรียนเลขที่ 9)

ได้ทราบถึงศัพท์ใหม่ๆ จากเพื่อน (ผู้เรียนเลขที่ 20)

ได้รู้ว่าการใช้คำศัพท์ใหม่ควรใช้อย่างไร (ผู้เรียนเลขที่ 24)

ได้คำศัพท์ที่ยังไม่เคยรู้ (ผู้เรียนเลขที่ 34)

2.4 ผู้เรียนได้เรียนรู้ข้อผิดพลาดของการเขียนของตนเองและของผู้อื่น

เมื่ออ่านคำวิจารณ์ ทำให้รู้ข้อผิดพลาดในการเขียนย่อความของตนเอง (ผู้เรียนเลขที่ 2)

ทำให้ทราบข้อผิดพลาดของกลุ่มอื่น (ผู้เรียนเลขที่ 11)

รู้ข้อผิดพลาดในการเขียน Summary (ผู้เรียนเลขที่ 13)

ทำให้เรียนรู้จากข้อผิดพลาดของผู้อื่น (ผู้เรียนเลขที่ 38)

2.5 ผู้เรียนรู้สึกสนุกกับการเรียน

ได้เปรียบเทียบงานเขียนกับเพื่อนแล้วคิดว่าหลักการเขียน Summary จริงๆ คืออย่างไร ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการให้คะแนนกัน ได้ความสนุกสนานอีกด้วย (ผู้เรียนเลขที่ 39)

ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนๆ ว่าคิดเหมือนกันหรือไม่ เป็นวิธีในการเรียนวิธีหนึ่งที่ทำให้ไม่น่าเบื่อ สามารถสร้างความสนุกสนานในการคิดกับกลุ่มเพื่อนได้ (ผู้เรียนเลขที่ 40)

จากผลที่แสดงทั้งหมด อภิปรายได้ว่า การที่ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการอ่านและเขียนวิจารณ์งานเขียนย่อความของเพื่อน นอกจากจะทำให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเรื่องคำศัพท์และวิธีการเขียนที่ผู้เรียนแต่ละคนอาจจะมีวิธีการที่ไม่เหมือนกันแล้ว ยังช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจมากยิ่งขึ้นใน

เรื่องหลักการเขียนย่อความ เนื่องจากในกิจกรรมนี้ผู้เรียนต้องใช้ความรู้เกี่ยวกับหลักการเขียนย่อความเพื่อวิเคราะห์ความถูกต้องและแสดงความคิดเห็นเพื่อวิจารณ์งานของเพื่อนให้ได้ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยให้เพื่อนปรับปรุงงานเขียนให้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือของ Johnson and Johnson (1987, อ้างถึงใน วิไลพร พรมตา, 2552) ที่เห็นว่าผู้เรียนจะมีโอกาสเรียนรู้ทางวิชาการร่วมกันได้ดีเมื่อมีการช่วยเสริมแรงจูงใจให้แก่กันและกัน เนื่องจากผู้เรียนจะเกิดความรู้สึกว่ามีเพื่อนที่ตั้งใจจะช่วยเหลือตนในการพัฒนาความสามารถทางการเรียน และนอกจากนี้ การที่ผู้เรียนได้อ่านงานเขียนย่อความของเพื่อน ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้จากข้อผิดพลาดของผู้อื่น ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างมากในการนำมาปรับปรุงการเขียนย่อความของตนเองได้ในครั้งต่อไป

อนึ่ง ผู้วิจัยมีข้อสังเกตเพิ่มเติมจากการสังเกตการสอน ซึ่งเป็นประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับบทบาทของผู้สอน กล่าวคือ หลังจากการทำกิจกรรมการอ่านและเขียนวิจารณ์งานย่อความ ผู้สอนได้ชี้ให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการเรียนรู้จากข้อผิดพลาดในการเขียนย่อความ และยังได้โยงประเด็นนี้กับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในด้านอื่นๆ อีกด้วย ซึ่งผู้สอนได้ยกตัวอย่างโดยเล่าประสบการณ์ของตนเองที่เคยทำผิดพลาดมาก่อนในเรื่องการใช้ภาษาอังกฤษ และได้เรียนรู้จากข้อผิดพลาด ซึ่งการยกตัวอย่างในลักษณะดังกล่าวนี้อาจกล่าวได้ว่า ผู้สอนต้องการย้ำความเป็นจริงที่ว่า คนทุกคนสามารถทำผิดพลาดได้ แต่มีสิ่งที่สำคัญคือ การเรียนรู้จากข้อผิดพลาดนั้นๆ เพื่อการปรับปรุงตนเองให้ได้

3. การแบ่งปันความรู้ใน Blog

กิจกรรมนี้ผู้วิจัยได้นำเทคโนโลยี Blog หรือ Web Log มาใช้เป็นเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยการสร้าง Blog ของรายวิชา EN111: Fundamental English 1 ขึ้น วัตถุประสงค์ คือเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้พื้นที่เสมือน (Virtual Space) นี้เป็นเวทีในการเขียนแบ่งปันความรู้ในบรรยากาศของการมีมิตรต่อกัน และสามารถใช้เวลาในห้องเรียนตามที่คุณเรียนสะดวก เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางที่ประพนธ์ ผาสุกยัต (2547) ได้อธิบายว่า การใช้พื้นที่เสมือนเป็นการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้โดยมีปัจจัยสำคัญ 3 ประการ คือ เวลา เวที และ มิตร

ในกิจกรรมนี้ผู้วิจัยได้สร้าง Blog จากบริการฟรีของ blogspot.com โดยใช้ชื่อผู้ใช้งาน KM-ELT เพื่อให้ผู้เรียนแต่ละคนเข้าไปเขียนแลกเปลี่ยนความรู้ในหัวข้อ "KM-ELT: Sharing Experiences in English" ที่ <http://km-elt-en111.blogspot.com> เป็นจำนวนอย่างน้อย 2 ครั้ง ในช่วงเวลาก่อนสอบกลางภาค และหลังสอบกลางภาค โดยมีหัวข้อต่างกัน คือ ครั้งที่ 1 เรื่องการเล่า

ประสบการณ์เกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และครั้งที่ 2 เรื่องการเล่าเคล็ดลับการเรียนรู้ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาอังกฤษ และในแต่ละครั้งผู้เรียนต้องเขียนแสดงความคิดเห็นหรือโต้ตอบกับ Blog ของเพื่อนอย่างน้อย 2 คน

ผลจากการวิจัยพบว่า การทำกิจกรรมการเขียน Blog เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนอย่างมาก เพราะผู้เรียนมีโอกาสได้แบ่งปันความรู้และประสบการณ์ให้แก่กันและกัน ซึ่งผู้วิจัยสรุปจากการเขียนในแบบบันทึกการเรียนรู้ ครั้งที่ 6 ดังที่แสดงไว้ในตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 คำตอบของผู้เรียนเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมการแบ่งปันความรู้ใน Blog

คำตอบของผู้เรียน	จำนวนผู้ตอบ
1. ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่	22
2. ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษกับเพื่อน	19
3. ผู้เรียนได้นำเคล็ดลับในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมาปรับใช้กับตนเอง	10
4. ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ	8

ตารางที่ 3 แสดงคำตอบเกี่ยวกับประโยชน์ที่ผู้เรียนได้รับจากการทำกิจกรรมการแบ่งปันความรู้ใน Blog ซึ่งพบว่าผู้เรียน 22 คน ตอบว่าได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆ ผู้เรียน 19 คน ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษกับเพื่อน และจากการเขียนเล่าเรื่องใน Blog ทำให้ผู้เรียน 10 คนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเขียน Blog มาใช้ในชีวิตประจำวัน และนอกจากนี้ผู้เรียน 8 คน สะท้อนว่าตนได้ฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษจากการทำกิจกรรมนี้

ตอนนี้เป็นตัวอย่างคำตอบของผู้เรียนเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมการแบ่งปันความรู้ใน Blog ตามที่สรุปในตารางที่ 3

3.1 ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่

ได้รู้คำศัพท์ที่ไม่เหมือนกันแต่มีความหมายเหมือนกัน (ผู้เรียนเลขที่ 4)

ได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆ จากสิ่งรอบตัว ซึ่งบางครั้งเราอาจจะไม่ได้สนใจหรือสังเกต ทำให้รู้จักสังเกตมากขึ้น (ผู้เรียนเลขที่ 20)

ได้เรียนรู้คำศัพท์ที่เรายังไม่เคยรู้จากการที่ได้โต้ตอบผ่าน Blog และเราได้เรียนรู้คำศัพท์จากการที่เราได้ไปศึกษามาด้วย (ผู้เรียนเลขที่ 22)

ได้เรียนรู้คำศัพท์จากเพื่อน ๆ ที่เล่าให้ฟังใน Blog ว่าเขาเรียนรู้อะไรมาบ้าง (ผู้เรียนเลขที่ 32)

ได้ไปหาคำศัพท์ที่มีอยู่รอบตัวเรา จากการเดินเล่น ช้อปปิ้งตามห้างสรรพสินค้าและการดูทีวีที่สอนเรื่องคำศัพท์ เมื่อเรารู้ก็จะทำให้เราสามารถบอกเพื่อน ๆ ให้ได้รับความรู้ได้เหมือนกับที่เรารู้ด้วย (ผู้เรียนเลขที่ 33)

3.2 ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษกับเพื่อน

แบ่งปันประสบการณ์ต่างๆ ที่เจอในชีวิตประจำวัน (ผู้เรียนเลขที่ 13)

ได้ถ่ายทอดและบอกให้เพื่อนรู้ประสบการณ์เรา และได้เข้าไปคอมเมนต์ของเพื่อน ๆ ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นของแต่ละคน (ผู้เรียนเลขที่ 25)

ได้ฟังประสบการณ์ของเพื่อนมากมายที่แตกต่างกันออกไป ช่วยให้เราได้รู้และเก็บเอามาศึกษาเป็นความรู้เพิ่มเติมได้ (ผู้เรียนเลขที่ 30)

ได้แลกเปลี่ยนเรื่องราวมากมายที่เกี่ยวกับประสบการณ์ภาษาอังกฤษ (ผู้เรียนเลขที่ 31)

ได้เรียนรู้ประสบการณ์ของเพื่อนและได้เล่าประสบการณ์ของตัวเองให้เพื่อน ๆ รู้ จึงได้ความรู้ที่มากมายหลายเรื่อง ถ้าไม่มีกิจกรรมนี้คงไม่ได้รู้ประสบการณ์ที่สนุกๆ ของเพื่อนอย่างนี้ (ผู้เรียนเลขที่ 40)

3.3 ผู้เรียนได้นำเคล็ดลับในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมาปรับใช้กับตนเอง

ได้รู้เคล็ดลับของเพื่อนเพิ่มขึ้น ได้นำเคล็ดลับจากเพื่อนมาลองทำบ้าง (ผู้เรียนเลขที่ 1)

ได้รับเคล็ดลับเด็ดๆ ของเพื่อนเพื่อที่จะนำไปใช้ในการฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ และได้ใส่เคล็ดลับดีๆ ของตัวเองให้เพื่อนเพื่อที่จะจำไปใช้ได้ (ผู้เรียนเลขที่ 2)

คนอื่นๆ สามารถนำการเรียนรู้ของเราไปปรับเปลี่ยนเพื่อใช้กับตัวเองได้ และเราเอง ก็สามารถนำของผู้อื่นมาปรับเปลี่ยนใช้กับตัวเราเองได้เช่นกัน (ผู้เรียนเลขที่ 8)

รู้วิธีการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษของเพื่อนๆ และนำมาใช้ในการฝึกทักษะ ภาษาอังกฤษของเรา (ผู้เรียนเลขที่ 13)

ได้เทคนิคใหม่ๆ ที่ตนเองสามารถนำไปฝึกฝนได้ (ผู้เรียนเลขที่ 19)

3.4 ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

ได้ตั้งประโยคด้วยตัวเองทำให้ได้ใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น (ผู้เรียนเลขที่ 1)

ได้ฝึกการเขียนและตั้งประโยคในการบอกเล่าประสบการณ์ (ผู้เรียนเลขที่ 8)

ทำให้เกิดการฝึกตั้งประโยคและเรียบเรียงภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น (ผู้เรียนเลขที่ 11)

ได้ฝึกการใช้สำนวนภาษาอังกฤษในการฝึกเขียน Writing (ผู้เรียนเลขที่ 36)

เป็นการฝึกคิดภาษาอังกฤษแล้วเขียนลงไปใน Blog (ผู้เรียนเลขที่ 40)

จากสิ่งที่ผู้เรียนเขียนในแบบสะท้อนความคิด สามารถอภิปรายได้ว่าการที่ผู้เรียนเหล่านี้ได้ ทำกิจกรรมการแบ่งปันเคล็ดลับและประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยการเขียน Blog ของ แต่ละคนนั้น เป็นการสร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้นำตนเองเข้าไปสู่ชุมชนแห่งการเรียนรู้ เนื่องจาก ผู้เรียนมีบทบาทเป็นทั้งผู้ให้และผู้รับความรู้จากกันและกัน นอกจากนี้ กิจกรรมดังกล่าวยังเป็นการ สร้างเวทีให้กับผู้เรียนในการถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกใช้ คำศัพท์ และสำนวนต่างๆ ในการเขียนภาษาอังกฤษให้ผู้อื่นได้อ่านอีกด้วย

จากการสังเกตการสอน ผู้วิจัยมีข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับบทบาทของผู้สอน กล่าวคือ ในการทำกิจกรรมการเขียน Blog นี้ มีผู้เรียนจำนวน 2 คนที่ยังไม่สามารถเขียนแสดงความคิดเห็นต่อ Blog ของเพื่อนได้ดีเท่าที่ควรในครั้งแรก ผู้สอนจึงได้ยกตัวอย่างการเขียนที่ดีของเพื่อนคนอื่นใน Blog พร้อมทั้งอธิบายว่าเขียนได้อย่างไร ซึ่งทำให้ผู้เรียนดังกล่าวได้มีโอกาสเรียนรู้จากการสังเกตวิธีการเขียนงานของเพื่อน และหลังจากนั้นเมื่อผู้สอนให้ผู้เรียนทั้งสองนี้ปรับปรุงงานเขียนของตนเองอีกครั้งหนึ่ง ปรากฏว่าผู้เรียนสามารถพัฒนาการเขียนแสดงความคิดเห็นของตนเองได้ดีขึ้น จึงอาจกล่าวได้ว่าการสอนในลักษณะเช่นนี้มีความสอดคล้องกับแนวคิดของ Bandura (1977, อ้างถึงใน นันทิพา กงวิไล, 2551) ที่เน้นว่าการเรียนรู้ของคนส่วนมากเกิดจากการสังเกตหรือการเลียนแบบ โดยผลที่ได้จากการเรียนรู้เป็นตัวกระตุ้นพฤติกรรมที่สามารถกระทำได้ และในทำนองเดียวกัน จากการที่ผู้เรียนได้สังเกตวิธีการเขียนแสดงความคิดเห็นของผู้เรียนอื่นๆ ที่ถูกนำมาแสดงว่าเป็นตัวอย่างที่ดีและประสบความสำเร็จนั้น ผู้เรียนก็จะสามารถพัฒนาความสามารถของตนเองในเรื่องการเขียนแสดงความคิดเห็นได้เช่นกัน

4. การเขียนอย่างอิสระ (Freewriting) โดยผู้สอนมีส่วนร่วม

วัตถุประสงค์ของการทำกิจกรรมนี้ คือการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน โดยผู้สอนจะร่วมเขียนแบบอิสระในหัวข้อเดียวกันกับผู้เรียนด้วย จากนั้นทั้งผู้สอนและผู้เรียนจะนำผลงานเขียนของตนเองมาอ่านหน้าชั้นเรียนเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ในการทำกิจกรรมนี้ ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการที่ผู้สอนร่วมทำกิจกรรมด้วย โดยผู้เรียนได้สะท้อนความรู้สึกและสิ่งที่ตนได้เรียนรู้ในแบบบันทึกการเรียนรู้ ครั้งที่ 8 สรุปได้ในตารางที่ 4 ดังนี้

ตารางที่ 4 คำตอบของผู้เรียนเกี่ยวกับความรู้สึกหรือสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการที่ครูร่วมทำกิจกรรมการเขียนอย่างอิสระ

คำตอบของผู้เรียน	จำนวนผู้ตอบ
1. ผู้เรียนรู้สึกว่บรรยากาศในห้องเรียนสนุกสนานเป็นกันเอง ทำให้มีความสุขในการเรียนมากขึ้น	14
2. ผู้เรียนได้เรียนรู้ความคิด แลกเปลี่ยนจินตนาการกับผู้สอนจากเรื่องที่เขียน	13
3. ผู้เรียนรู้สึกชอบที่ผู้สอนมาร่วมทำกิจกรรมด้วย	7
4. ผู้เรียนได้แนวทางในการเขียนภาษาอังกฤษ	5

จากตารางที่ 4 การที่ผู้สอนร่วมทำกิจกรรมการเขียนอย่างอิสระกับผู้เรียนด้วย ทำให้ผู้เรียน 14 คน สะท้อนว่าตนมีความรู้สึกว่ารบรรยากาศในห้องเรียนมีความสุขสนุกสนานและเป็นกันเอง ส่งผลให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนมากขึ้น ผู้เรียน 13 คน ตอบว่าตนได้มีโอกาสทราบความคิดของผู้สอน และได้แลกเปลี่ยนจินตนาการกับผู้สอนด้วย นอกจากนี้มีผู้เรียน 7 คน ตอบว่า ตนรู้สึกชอบที่ผู้สอนมาร่วมทำกิจกรรมอย่างเดียวกัน และท้ายสุดมีผู้เรียน 5 คน สะท้อนว่าได้เรียนรู้แนวทางการเขียนภาษาอังกฤษ

ตัวอย่างคำตอบของผู้เรียนเกี่ยวกับความรู้สึกหรือสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการที่ครูร่วมทำกิจกรรมการเขียนอย่างอิสระ ตามที่สรุปในตารางที่ 4 มีดังนี้

4.1 ผู้เรียนรู้สึกว่ารบรรยากาศในห้องเรียนสนุกสนาน เป็นกันเอง ทำให้มีความสุขในการเรียนมากขึ้น

จากการที่ครูมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมทำให้ไม่น่าเบื่อมากนัก มีความสนุกสนาน (ผู้เรียนเลขที่ 23)

ทำให้เรามีความสัมพันธ์กับครูมากขึ้น ทำให้ฉันกล้าที่จะพูดจะถามครู สนุกค่ะไม่กดดัน (ผู้เรียนเลขที่ 25)

ข้าพเจ้าคิดว่าดี เพราะว่าอาจารย์ได้มีส่วนร่วมกับนักเรียน ทำให้นักเรียนกระตือรือร้นในการเรียน (ผู้เรียนเลขที่ 38)

รู้สึกประทับใจที่อาจารย์มาร่วมทำกิจกรรมกับนักศึกษา ดูเป็นกันเอง (ผู้เรียนเลขที่ 39)

ทำให้รู้สึกเป็นกันเอง ไม่เกร็งเวลาเรียน ทำให้บรรยากาศในห้องเรียนสนุกสนาน เรียนแล้วมีความสุข (ผู้เรียนเลขที่ 40)

4.2 ผู้เรียนได้เรียนรู้ความคิด แลกเปลี่ยนจินตนาการกับผู้สอนจากเรื่องที่เขียน

การที่ครูได้มาเล่นด้วย ทำกิจกรรมด้วย ทำให้ดิฉันและเพื่อน ๆ ได้รู้ความคิดของครูในการเขียน *Freewriting* ว่าเป็นอย่างไร (ผู้เรียนเลขที่ 2)

ได้รู้ถึงความคิดของนักศึกษาและอาจารย์ว่าแตกต่างกันขนาดไหน ความคิดของเรา กับอาจารย์อาจจะคนละแง่มุมทั้งที่เป็นเรื่องเดียวกัน ทำให้ได้รู้มุมมองความคิดของอาจารย์ (ผู้เรียนเลขที่ 26)

ทำให้ดิฉันและเพื่อนๆ ได้รู้ความคิดของอาจารย์ (ผู้เรียนเลขที่ 32)

ทำให้นักเรียนกระตือรือร้นในการเรียน และได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและจินตนาการกับอาจารย์ผู้สอนอีกทางหนึ่งด้วย (ผู้เรียนเลขที่ 38)

ได้แลกเปลี่ยนจินตนาการกับอาจารย์ แลกเปลี่ยนเรื่องราวกันเป็นเรื่องที่น่าสนใจ (ผู้เรียนเลขที่ 39)

จากการที่คุณครูร่วมทำกิจกรรมด้วยนั้น ทำให้ได้รู้ถึงความคิดของคุณครูผู้สอนด้วย (ผู้เรียนเลขที่ 40)

4.3 ผู้เรียนรู้สึกชอบที่ผู้สอนมาร่วมทำกิจกรรมด้วย

มีความรู้สึกเกร็งน้อยลง เพราะการที่ครูมาร่วมทำกิจกรรมด้วยให้ความรู้สึกเหมือนครูเป็นเพื่อนกับเรา (ผู้เรียนเลขที่ 2)

รู้สึกชอบกิจกรรมแบบนี้มาก เพราะว่าได้เป็นการฝึกฝนตนเองได้แสดงความคิดเห็นและร่วมมือกับอาจารย์และเพื่อนๆ (ผู้เรียนเลขที่ 9)

มีความรู้สึกว่าอาจารย์ให้ความสนใจแก่นักศึกษาดี และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกันมากกว่าการมอบหมายงานให้นักศึกษาอย่างเดียวเท่านั้น (ผู้เรียนเลขที่ 12)

ฉันรู้สึกชอบมากกับการเรียนการสอนแบบนี้ ทำให้ดิฉันคิดว่าวิชาภาษาอังกฤษไม่ใช่เรื่องที่น่าเบื่อ (ผู้เรียนเลขที่ 25)

4.4 ผู้เรียนได้แนวทางในการเขียนภาษาอังกฤษ

กิจกรรมที่ครูทำสามารถเป็นแนวทางในการเขียนของตัวเองด้วย (ผู้เรียน เลขที่ 2)

ดีมากที่อาจารย์ได้มาเล่นด้วย ทำกิจกรรมด้วยเพราะทำให้ดิฉันและเพื่อนๆ ได้รู้ ความคิดของอาจารย์ในการเขียน Freewriting ว่าเป็นอย่างไร การใช้คำของอาจารย์ เป็นอย่างไร (ผู้เรียนเลขที่ 32)

ทำให้เราได้ฟังความคิดที่แปลกใหม่จากเรื่องที่ครูแต่งและได้รับรู้การเขียน การเรียง ประโยคที่ถูกต้องของครู รวมทั้งคำศัพท์ที่แปลกใหม่ที่เรายังไม่รู้ (ผู้เรียนเลขที่ 34)

ทำให้ดิฉันได้แนวทางการเขียนของอาจารย์ และมีแนวคิดที่แตกต่าง ออกไป (ผู้เรียนเลขที่ 39)

จากผลการสะท้อนความคิดของผู้เรียนเกี่ยวกับความรู้สึกที่ตนมีต่อการที่ผู้สอนเปลี่ยน บทบาทมาเป็นผู้ร่วมเรียนรู้ในการทำกิจกรรมการเขียน Freewriting นี้ อภิปรายได้ว่าผู้เรียนได้รับ ประโยชน์ 2 ประการ คือ

- 1) ผู้เรียนได้เรียนรู้จากผู้สอน กล่าวคือ การที่ทั้งผู้สอนและผู้เรียนได้นำผลงานของตนมา แบ่งปันกันนั้น ทำให้ผู้เรียนได้ทราบถึงความคิดและจินตนาการที่ผู้สอนสื่อผ่านในงาน เขียน และได้เรียนรู้เกี่ยวกับวิธีการเขียนประโยครูปแบบต่างๆ จากงานเขียนของผู้สอน ซึ่งผู้เรียนสามารถนำไปปรับปรุงการเขียนของตนได้
- 2) ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ดี กล่าวคือ การที่ผู้สอนมิได้ทำหน้าที่เพียงให้ความรู้หรือแค่ มอบหมายให้ผู้เรียนทำกิจกรรมเท่านั้นแต่ได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมนั้นด้วย ทำให้ บรรยากาศในการเรียนมีความเป็นกันเอง สนุกสนาน และผู้เรียนมีความสุขในการเรียน มากขึ้น

อย่างไรก็ตาม จากการสังเกตการสอน ผู้วิจัยพบว่า มีผู้เรียน 3 คนไม่สามารถเขียน Freewriting เสร็จได้ทันภายในเวลาที่กำหนด ซึ่งผู้สอนได้พูดคุยกับผู้เรียนทั้งสามและพบว่าสาเหตุ คือ ผู้เรียนขาดความคล่อง (Fluency) ในการถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้น ผู้สอนจึงแก้ไขโดยการให้ผู้เรียนเหล่านี้ทำกิจกรรมเสริม คือ ฝึกเขียนบันทึกส่วนตัว (Diary) เป็น

ภาษาอังกฤษทุกวัน จากนั้นให้แลกกันอ่านเพื่อเขียนตอบ (Personal Response) บันทึกของกันและกัน และให้ผู้เรียนทั้งสามคนนำผลงานมาให้ผู้สอนอ่านในทุกสัปดาห์ที่มีการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จึงอาจกล่าวได้ จากการที่ผู้สอนช่วยเหลือและดูแลผู้เรียนเป็นรายบุคคล ผู้สอนได้แสดงบทบาทที่เหมาะสมตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (ประเวศ วะสี, 2543, อ้างอิงถึงใน คณะอนุกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้, 2543) ที่อธิบายว่า เนื่องจากสถานการณ์จริงของผู้เรียนแต่ละคนนั้นมีความแตกต่างกัน การเรียนรู้จึงต้องยึดผู้เรียนแต่ละคนเป็นหลักสำคัญซึ่งผู้สอนต้องมีหน้าที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลายและเหมาะสมให้กับผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพที่สูงสุด

จากคำถามวิจัยข้อที่ 1 กล่าวสรุปได้ว่า ในงานวิจัยนี้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้จำนวน 4 กิจกรรม ซึ่งเป็นการส่งเสริมโอกาสการแบ่งปันความรู้และการแลกเปลี่ยนความคิดของผู้เรียนแต่ละคน และจากการที่ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมดังกล่าวทำให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์ในด้านต่าง ๆ เช่น ได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษจากแหล่งความรู้ที่หลากหลาย ฝึกทักษะที่จำเป็นในการทำงานร่วมกัน ฝึกความกล้าแสดงออกทางความคิด และพัฒนาทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งประโยชน์ที่ผู้เรียนได้รับจากการได้ทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เหล่านี้มีความสอดคล้องกับการศึกษาของ ยูพิน อินทะยะ (2545) ที่พบว่า การเรียนโดยใช้กระบวนการกลุ่มทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ร่วมกัน มีทัศนคติที่กว้างและหลากหลาย เรียนรู้ที่จะปรับตัวให้สามารถทำงานกับผู้อื่นได้ดี และมีบรรยากาศการเรียนรู้ที่อบอุ่นและเป็นมิตร ซึ่งประโยชน์ประการหลังนี้มีความสำคัญมากสำหรับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพราะเป็นที่ทราบกันดีว่ามีผู้เรียนหลายๆ คน คิดว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก เกิดความรู้สึกเบื่อและไม่อยากเรียน ดังนั้นจากผลการวิจัยนี้ที่พบว่าในชั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Socialization) ซึ่งเป็นขั้นแรกของกระบวนการสร้างความรู้ SECI และเป็นนวัตกรรมการเรียนรู้ที่ต้องอาศัยองค์ประกอบสำคัญของการมีไมตรี (ประพนธ์ ผาสุขยืด, 2547) จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างทัศนคติที่ดีในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน ดังนั้น การเริ่มต้นเรียนภาษาอังกฤษด้วยการมีปฏิสัมพันธ์กันทั้งระหว่างผู้เรียนด้วยกันและผู้เรียนกับผู้สอนในบรรยากาศการเรียนรู้ที่มีไมตรีต่อกัน ย่อมส่งผลให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจภายในและสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย

คำถามวิจัย ข้อที่ 2 ผู้เรียนได้มีโอกาสสร้างความรู้ชัดแจ้งจากความรู้ฝังลึก (Externalization) หรือไม่ และอย่างไร

การสร้างความรู้ชัดแจ้งจากความรู้ฝังลึกเป็นขั้นที่ 2 ของกระบวนการ SECI ตามแนวคิดด้านการจัดการความรู้ ซึ่งในการวิจัยนี้ ผู้เรียนได้สร้างความรู้ชัดแจ้ง (Explicit Knowledge) จากความรู้ฝังลึก (Tacit Knowledge) โดยการทำกิจกรรมดังต่อไปนี้

1. การเล่าเคล็ดลับการเขียนย่อความที่ดีโดยการเขียนบันทึกการเรียนรู้

ในกิจกรรมนี้ ผู้สอนได้คัดเลือกผลงานการเขียนย่อความที่ดีของผู้เรียนจำนวน 12 คน และนำมาเป็นตัวอย่างให้ผู้เรียนอื่นๆ ได้ศึกษา ซึ่งทำให้ผู้เรียนเจ้าของผลงานได้มีโอกาสสกัดความรู้ฝังลึกที่เป็นเคล็ดลับหรือเทคนิคเฉพาะตัวในการเขียนย่อความของตนเองออกมาเป็นความรู้ชัดแจ้ง โดยการเขียนเล่าในบันทึกการเรียนรู้ ครั้งที่ 10 และได้นำเสนอเคล็ดลับดังกล่าวหน้าชั้นเรียนพร้อมกับอธิบายให้ผู้เรียนอื่นฟังด้วย

ตัวอย่างเคล็ดลับการเขียนย่อความตามที่คุณเรียนถ่ายทอดออกมา มีดังนี้

เคล็ดลับในการเขียน Summary ที่ดีของดิฉันก็คือ ก่อนอื่นต้องอ่านเนื้อหาหรือบทความที่เราจะสรุปให้เข้าใจเสียก่อน อ่านหลายๆ รอบ เพื่อจับเอาแต่ประเด็นสำคัญ เมื่อเริ่มเขียนต้องบอกแหล่งที่มาของเรื่องหรือผู้แต่งใช้ภาษาของเราเอง ควรเขียนประโยคแรกให้มี Main Idea และพยายามใช้ Transitional Words เพราะจะทำให้ Summary ของเราดูสวยงามและรื่นไหลมากขึ้น (มีความต่อเนื่อง) ที่สำคัญอย่าใส่ความคิดเห็นลงไปเวลาเขียน Summary สุดท้ายก็อย่าลืมกล่าวถึงที่มาหรือผู้แต่งด้วยในตอนต้น ตอนเริ่มเขียนประโยคแรก เพียงเท่านี้ก็ทำให้ Summary ของคุณกลายเป็น Summary ที่ดีได้แล้วค่ะ (ผู้เรียนเลขที่ 2)

ต้องอ่านบทความให้หมดก่อน แล้วตีใจความสำคัญออกมาให้ได้ว่าผู้เขียน พูดเกี่ยวกับเรื่องอะไร แล้วจึงเริ่มเขียนประโยคแรกที่ต้องมี Main Idea แล้วก็ต้องใช้สำนวนนำตามแบบที่อาจารย์เคยสอนด้วย เวลาสรุปก็เช่นกัน ต้องจำรูปแบบโครงสร้างให้ได้ แล้วค่อยเรียบเรียงประโยคให้เหมาะสม (ผู้เรียนเลขที่ 9)

เทคนิคในการเขียน Summary ของฉันก็คือ ก่อนอื่นอันดับแรกต้องอ่านชื่อเรื่อง Title หรือ Topic เพราะชื่อเรื่องจะสามารถเป็น Guideline ให้กับเราสามารถพอจะเดาได้ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร จะได้อ่านเข้าใจง่ายขึ้น จากนั้นให้อ่านหลายๆ รอบ เพื่อจับใจความทั้งหมดของเรื่องให้ได้ ถ้าเจอประโยคที่สำคัญและถือเป็นจุด Climax ของเรื่องก็ให้ Highlight เน้นข้อความ หรือทำสัญลักษณ์ไว้เพื่อให้รู้จุดสำคัญของเรื่อง แล้วถึงเขียนประโยคที่ 1 ให้มี Main Idea อยู่ด้วย เวลาเขียน Summary พยายามใช้ภาษาของเราเอง ใช้ Transitional Words ให้เรื่องต่อเนื่องกัน และไม่ใส่ความคิดเห็นส่วนตัวลงไปเวลาเขียนสรุป (ผู้เรียนเลขที่ 12)

เคล็ดลับของดิฉันคือ อย่างแรก คือการอ่านให้เข้าใจเรื่องทั้งหมดก่อนเพราะถ้าไม่เข้าใจก็เขียนสรุปไม่ได้ ก็ได้อ่านหลายๆ รอบ ถ้าติดศัพท์ก็เปิด Dict. เมื่ออ่านรู้เรื่องทั้งหมดแล้ว ก็เริ่มเขียนใช้คำพูดของเราเอง ใช้คำง่ายๆ ไม่ต้องยาก ที่สำคัญคือเวลาเขียนประโยคหน้าต้องมี Main Idea ของเรื่องด้วย แล้วก็ค่อยเขียนประโยคตามที่เป็นประเด็นสำคัญที่เราสรุปได้ (ผู้เรียนเลขที่ 21)

ก่อนอื่นต้องอ่านให้เข้าใจทั้งหมด จำคำขึ้นต้นประโยคก่อนแล้วอธิบายว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไรเป็นหลักสำคัญ และจำคำขึ้นต้นประโยคให้ได้ด้วย จากนั้นเวลาเขียน Summary จะต้องใช้สำนวนของเราเอง จะไม่ลอกประโยคตามใจทย์ อาจใช้คำบางคำตามในบทความก็ได้แต่ต้องใส่เครื่องหมายคำพูด นอกจากนี้ เวลาอ่าน ให้อ่านเรื่องทั้งหมด แล้วเขียนสรุปแต่ประเด็นสำคัญเท่านั้น (ผู้เรียนเลขที่ 36)

ตัวอย่างของเคล็ดลับการเขียนย่อความที่ดีเหล่านี้แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนได้สกัดความรู้ฝังลึกของตนเองเกี่ยวกับการเขียนย่อความที่ดีว่า ต้องเริ่มต้นจากการอ่านเนื้อเรื่องให้เข้าใจให้มากที่สุดเสียก่อน ซึ่งอาจต้องอ่านหลายรอบและจากนั้นพยายามจับใจความสำคัญของเรื่องเพื่อเขียนประโยคใจความหลักก่อน ซึ่งอาจกล่าวสรุปได้ว่าการที่ผู้เรียนหลายคนมีเคล็ดลับอย่างเดียวกันสามารถจัดเป็นแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ของการเขียนย่อความเพื่อให้ผู้เรียนอื่นๆ ได้รับประโยชน์จากการได้เรียนรู้และนำวิธีการไปใช้ในการเขียนย่อความของตนเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ขจิต ฝอยทอง (2552) ที่ใช้กิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับแนวปฏิบัติที่ดีของตน เป็นเครื่องมือหนึ่งในการอบรมครูสอนภาษาอังกฤษ และพบว่าครูได้แลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดีซึ่งกันและกันนั้น ทำให้ผู้เข้ารับการอบรมได้รับประโยชน์จากการนำแนวคิดไปปฏิบัติได้

2. การเล่าเคล็ดลับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยการเขียน Blog

การเขียน Blog เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนเล่าประสบการณ์ต่างๆ เกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนโดยการเขียน Blog ครั้งที่ 1 และเล่าเคล็ดลับในการเรียนรู้ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาอังกฤษ ในการเขียน Blog ครั้งที่ 2 ซึ่งผลจากการสัมภาษณ์ผู้เรียนสรุปได้ตามตารางที่ 5 ดังนี้

ตารางที่ 5 ความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับการแบ่งปันความรู้ใน Blog

คำตอบของผู้เรียน	จำนวนผู้ตอบ
1. ผู้เรียนได้แบ่งปันความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์ของตนเองกับเพื่อน	33
2. ผู้เรียนได้ฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ	8
3. ผู้เรียนรู้สึกสนุกในการเขียน Blog	3

จากตารางที่ 16 ผู้เรียน 33 คน มีความคิดเห็นว่าการเขียนใน Blog ทำให้ได้แบ่งปันความรู้ และได้ถ่ายทอดประสบการณ์ด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในแง่มุมต่างๆ กับเพื่อน และผู้เรียน 8 คน กล่าวว่า เป็นโอกาสที่ทำให้ตนได้ฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ และมีผู้เรียน 3 คน แสดงความคิดเห็นว่าตนรู้สึกสนุกกับการได้ทำกิจกรรมนี้

ตัวอย่างความรู้ชัดแจ้งใน Blog ครั้งที่ 1

- ผู้เรียนเลขที่ 4 เล่าเหตุการณ์ที่ตนได้แก้ไขความเข้าใจผิดของเพื่อนเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษคำว่า "milk" ในบริบทที่ต้องใช้คำว่า "chest" ซึ่งเป็นโอกาสที่ทำให้ตนได้ถ่ายทอดความรู้เรื่องคำศัพท์ใหม่ให้กับเพื่อน

At one time I played with my friend, she touched my chest accidentally. She called this part of the body "milk," so I corrected her. I told her that it is called "chest." (ผู้เรียนเลขที่ 4)

- ผู้เรียนเลขที่ 9 เล่าถึงประสบการณ์การได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆ จากการเล่นวิดีโอเกมที่ต้องมีบทสนทนาระหว่างตัวละครต่างๆ ซึ่งผู้เรียนได้ค้นหาความหมายของคำศัพท์เหล่านั้นจากพจนานุกรม

Last year I played my "RPG" game on Play Station 2. This game is very interesting. And when I played the characters, I must have conversation with them. I always opened the dictionary to find the meaning of words. That's very fun. (ผู้เรียนเลขที่ 9)

- ในตัวอย่างนี้ ผู้เรียนเลขที่ 10 เล่าถึงประสบการณ์การได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่คือ "beggar" ที่หมายถึง "ขอทาน" จากการพูดคุยกับเพื่อนต่างชาติทาง Internet

I have some experience to share with you. Last year I chat with a foreigner. We chat about 3 weeks until we feel acquainted. He asked me many questions and I could answer them. But he had one question that I couldn't answer. The question was, "How did I feel when I see a beggar?" That time I was confused. "What is beggar?" I asked him how to spell beggar. He told me but I didn't know the meaning of it. I told him to wait for a minute. After I found the meaning of it and I could answer his question. (ผู้เรียนเลขที่ 10)

- ผู้เรียนเลขที่ 12 เล่าเรื่องความสับสนในการออกเสียงภาษาอังกฤษของคำว่า "desert" กับ "dessert" ซึ่งแตกต่างกันทั้งการสะกด การออกเสียง และความหมาย ซึ่งทำให้ผู้เรียนมักจะออกเสียงสลับกัน ผู้เรียนจึงได้ถามจากคุณแม่ รวมทั้งได้ค้นคว้าข้อมูลจากพจนานุกรมออนไลน์ด้วยตนเอง และนำมาแบ่งปันใน Blog

Previously, I was confused about the different pronunciation between "desert" and "dessert." I always pronounced them wrongly. Then, I asked my mom, and she told me that the pronunciation of desert is "dez-ert" and dessert is pronounced "di-zurt". And they have different meanings. The noun "desert" means a barren or desolate area, and the verb "desert" means to leave (a person, place, etc), whereas the noun "dessert" means a sweet dish such as fruit, ice cream, or pastry served at the end of a meal. Now, I understand, but I think it's so strange to pronounce them. Do you think so, my pals? P.S. I found this website. It can help me to write this passage and I think it's very useful. Well, I hope it will be useful for you too. (ผู้เรียนเลขที่ 12)

- ผู้เรียนเลขที่ 20 เล่าถึงประสบการณ์การได้เรียนรู้สำนวนการพูดภาษาอังกฤษจากรายการโทรทัศน์รายการหนึ่ง ซึ่งทำให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของ 2 ประโยคที่เหมือนกันแต่แตกต่างกันที่คำสุดท้ายของประโยค คือ ระหว่างสำนวน "make yourself at home" กับ "make yourself at ease" ว่าทั้งสองมีความหมายเหมือนกันคือ "ทำตัวตามสบาย"

Yesterday I watched television. I saw two interesting sentences. They have different words, but the same meaning. The first sentence is "Make yourself at home." The second sentence is "Make yourself at ease." Both sentences mean, "relax and feel comfortable." (ผู้เรียนเลขที่ 20)

- ในตัวอย่างนี้ผู้เรียนเลขที่ 29 เล่าประสบการณ์การสนทนากับชาวต่างชาติที่เข้ามาถามทางตนเพื่อไปสถานีรถไฟฟ้า ซึ่งจากการที่ได้บอกทางชาวต่างชาติเป็นภาษาอังกฤษ ผู้เรียนรู้สึกว่าได้มีโอกาสพัฒนาทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษ

Yesterday I went to Siam Paragon. I met a foreigner. He walked to me and say, "How can I get to BTS?" I told him, "You go down to the first floor. Walk through the exit and you see the station." He said, "Thank you. Thai people are helpful." I said, "You're welcome." Today I develop my English speaking by speaking with a foreigner. (ผู้เรียนเลขที่ 29)

- ผู้เรียนเลขที่ 35 เล่าประสบการณ์จากการทำงานที่ร้านพิซซ่าฮัทในช่วงหยุดภาคฤดูร้อน ซึ่งตนเองได้ทำหน้าที่เป็นผู้ต้อนรับ และได้มีโอกาสพูดภาษาอังกฤษกับลูกค้าที่เป็นชาวต่างชาติโดยการให้ข้อมูลเกี่ยวกับรายการอาหารของร้าน

Last summer I had an opportunity to work at Pizza Hut on Silom Road as a part-time. One day the manager asked me to do a receptionist job at the front counter. At that time a foreigner asked me about the menu. He also asked for the promotion. So, I introduced all the menu to him. It is the chance that I use English language. (ผู้เรียนเลขที่ 35)

ตัวอย่างความรู้ชัดแจ้งใน Blog ครั้งที่ 2

- ผู้เรียนเลขที่ 1 มีเคล็ดลับในการจำคำศัพท์จากการอ่านป้ายตามถนน ตามบอร์ดต่างๆ เช่น ป้ายโฆษณา และป้ายเตือนให้ระวัง

I try to remember vocabulary from roadside plates, bulletin boards, warning signs, and advertising boards. (ผู้เรียนเลขที่ 1)

- ใน Blog นี้ผู้เรียนเลขที่ 2 เล่าเคล็ดลับของตนว่าพยายามพูดภาษาอังกฤษกับสมาชิกครอบครัวทุกวัน ซึ่งถ้าไม่รู้อความหมายของคำศัพท์ผู้เรียนก็จะค้นหาจากพจนานุกรมด้วยตนเอง

Here is my tip. I speak English with people in my family everyday. Sometimes, I don't know the meaning of the vocabulary, I will find out later from the dictionary and try to remember that word. (ผู้เรียนเลขที่ 2)

- ผู้เรียนเลขที่ 12 เล่าว่าตอนเป็นเด็กเคยไม่ชอบภาษาอังกฤษเพราะคิดว่ายากมาก แต่มีอยู่วันหนึ่งตนเองสามารถแปลเรื่องจากการอ่านหนังสือที่เรียนได้ จึงทำให้ความคิดเปลี่ยน เพราะพบว่าไม่ได้ยากเกินกว่าที่ตนจะเรียนรู้ได้ด้วยตัวเอง จากนั้นผู้เรียนยังได้พยายามใช้วิธีต่างๆ ในการฝึกฝนตนเอง เช่น การทำความเข้าใจเรื่องไวยากรณ์ การอ่านออกเสียง และการฟังเพลงภาษาอังกฤษซึ่งจะทำให้จำคำศัพท์ได้โดยอัตโนมัติ นอกจากนี้สิ่งที่สำคัญที่สุดในการพูดภาษาอังกฤษคือ ต้องไม่อายที่จะพูด ต้องมีความมั่นใจและ คิดว่าเราทำได้

Today I have some good tips for speaking English to you all. When I was young I really hated English because I thought it was very difficult. One day I tried to translate some passages from an English textbook, I have changed my mind since then. I found that English is not too hard for me to learn. I try to understand the principles of English Grammar, and I like to read the English book aloud to practice speaking. I listen to English music a lot, so it makes me remember the words automatically. And the most important thing is you have to be confident in speaking English. Think that you can do it. Don't be shy. Everyone has to learn English before using it. (ผู้เรียนเลขที่ 12)

- ผู้เรียนเลขที่ 19 เล่าเคล็ดลับในการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษจากสิ่งบันเทิงหลากหลาย เช่น การฟังเพลงและชมภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ ตลอดจนการเล่นเกมภาคภาษาอังกฤษ

I use entertainment to develop my English ability. For example, I listen to English songs and soundtrack in the movies and TV programs. I also play games in English version. (ผู้เรียนเลขที่ 19)

- ผู้เรียนเลขที่ 20 เขียนตอบแสดงความไม่เห็นด้วยกับคำกล่าวใน Blog ของเพื่อนอีกคนหนึ่ง ที่คิดว่า การเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียน โดยผู้สอนใช้วิธีทำโทษเมื่อนักเรียนไม่ท่องคำศัพท์เป็นสิ่งที่ดี เพราะจะทำให้นักเรียนจดจำคำศัพท์ได้ นอกจากนี้ผู้เรียนเลขที่ 20 ยังได้เสนอแนะเคล็ดลับการเรียนรู้คำศัพท์แบบอื่นๆ ที่ดีกว่าอีกด้วย

To XXX, I think you are already a university student now, so you don't need any punishment for not memorizing any vocabulary. I suggest you promise to yourself or to your beloved one to do things you intend to do, namely, choosing 5 words to make 5 meaningful sentences each day before bedtime or after saying goodnight to your sweetheart on the phone. (ผู้เรียนเลขที่ 20)

- ในตัวอย่างนี้ ผู้เรียนเลขที่ 26 เล่าถึงประสบการณ์ช่วงมัธยมศึกษาตอนปลายที่ไปเที่ยววัดพระแก้วมรกต และเกิดความรู้สึกประทับใจกับการพูดภาษาอังกฤษของไกด์นำเที่ยว หลังจากนั้นจึงเริ่มพยายามฝึกฝนทักษะการพูดบ้าง เช่น การชมภาพยนตร์การ์ตูนภาษาอังกฤษเพราะใช้คำพูดง่ายๆ นอกจากนี้ผู้เรียนยังได้ฝึกฟังเพลง "Lemon Tree" ที่เป็นเพลงซ้ำอีกด้วย

When I was in high school, I went to the temple of Emerald Buddha and met some tourists and a guide. The guide spoke English excellently. When he spoke to the tourists, he looked good and charming. Afterwards, I tried to practice speaking English. For example, I watch English cartoons because they are fun and easy to understand. The cartoons also enhance our imagination. I also practice my English by listening to slow music like "Lemon Tree." (ผู้เรียนเลขที่ 26)

- ผู้เรียนเลขที่ 27 เล่าเกี่ยวกับประสบการณ์การเรียนรู้คำศัพท์ใหม่จากอินเทอร์เน็ต ซึ่งตนเองได้ใช้วิธีบันทึกคำศัพท์เหล่านั้นลงในคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊กเพื่อจะได้ท่องจำในภายหลัง เป็นผลให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกรักและมีความสุขกับภาษาอังกฤษ

Yesterday I surfed the internet with friends because I wanted to search the information about the vocabulary. I knew new words and wrote them down in my notebook so that I can memorize the vocab any time I want. I don't have to worry about forgetting these words and this makes me love English and happy so much. (ผู้เรียนเลขที่ 27)

- ในตัวอย่างนี้ ผู้เรียนเลขที่ 32 แนะนำว่าการชมภาพยนตร์ภาษาอังกฤษนั้นควรจะเป็นภาพยนตร์ที่ตนชอบ คำศัพท์ที่ใช้ในภาพยนตร์มักเป็นคำง่าย ๆ และสามารถใช้ได้ในชีวิตประจำวัน

Learning in my opinion is to watch soundtrack movie that I like. I enjoy the movie because the vocabulary is easy and can be used in daily life. I gain more knowledge as well as a chance to practice speaking. (ผู้เรียนเลขที่ 32)

- ผู้เรียนเลขที่ 34 เล่าเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเองในการซื้อเสื้อผ้าผ่านระบบอินเทอร์เน็ตแต่มีอุปสรรคด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษต่างๆ ที่ไม่เคยทราบมาก่อน จึงเกิดความต้องการที่จะพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยมีเคล็ดลับในการฝึก คือ อ่านนิตยสารภาษาอังกฤษ พยายามจดจำคำศัพท์ ฝึกแต่งประโยค ฝึกฟังเพลงและชมภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ รวมทั้งฝึกพูดภาษาอังกฤษจากเทปที่สอนเกี่ยวกับวิธีการออกเสียงและการสนทนา และจากการฝึกทักษะต่างๆ เหล่านี้ทำให้ผู้เรียนกล่าวว่าตนมีความพร้อมที่จะสั่งซื้อเสื้อผ้าทางอินเทอร์เน็ตแล้ว

Last month I wanted to order new clothes from the internet. When I searched for the clothes in some websites, words and sentences on the webpage told me that I must improve my reading skill because there are a lot of words that I have never seen before. Those words made me confused, and I didn't understand any information on the web. Accordingly, my mother asked her foreign friend who lives abroad to help me. That was too bad for me because I couldn't communicate with him. So, my brother helped me explain to this foreign guy that I would write a letter to him. It

took me a very long time to finish just one letter. As a result, I realized that I need to improve my English skills. I practice reading English magazines, memorizing the vocabulary, writing sentences, listening to English music and watching movie. I also practice speaking English by learning from the cassette tapes. Now, I am ready to order new clothes from the internet again. I think that my experience will be an example for somebody who wants to communicate with foreigners and some techniques to improve an English skill. (ผู้เรียนเลขที่ 34)

- ในตัวอย่างนี้ ผู้เรียนเลขที่ 35 แบ่งปันว่าการจะประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาอังกฤษต้องเริ่มจากการเปิดใจรับภาษานี้ก่อน เพื่อจะได้สนุกกับการฝึกฝนทักษะภาษา นอกจากนี้ผู้เรียนยังแนะนำอีกว่าควรทำใจคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาของเราเอง

How do we get success in using all about English? For me, I think we have to open our mind to learn this subject first. Enjoy it and always practice the lessons that we have learned. Try to study it from your daily life and think it is our own language. (ผู้เรียนเลขที่ 35)

ผลการสัมภาษณ์พบว่า ผู้เรียนส่วนมากสะท้อนความคิดเห็นเกี่ยวกับการเขียนใน Blog ทำให้ตนเองได้แบ่งปันความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์ด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในแง่มุมต่างๆ กับเพื่อน ดังที่แสดงในตัวอย่างเรื่องราวของ Blog ทั้ง 2 ครั้งที่ผู้เรียนได้เขียนเล่าเกี่ยวกับเคล็ดลับและประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่แต่ละคนมีอยู่ในความทรงจำของตนเอง ซึ่งแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า Blog เป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ในการสร้างโอกาสให้ผู้เรียนสกัดความรู้ฝังลึกออกมาเป็นความรู้ชัดแจ้ง เพราะ Blog เปรียบเสมือนเวทีให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์และเล่าเรื่องราวต่างๆ โดยเก็บเป็นบันทึกเพื่อแบ่งปันให้กับผู้อื่นซึ่งสามารถเข้ามาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ได้ ดังนั้นจึงเป็นการสร้าง "ชุมชนแห่งการเรียนรู้" สำหรับผู้ที่สนใจในเรื่องเดียวกันที่จะได้มีโอกาสมาพูดคุยและต่อยอดความรู้ให้กันได้ ซึ่งกิจกรรมการเล่าเคล็ดลับและประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในการวิจัยนี้ มีความสอดคล้องกับกิจกรรมการเล่าเรื่อง (Story Telling) ใน Blog ที่ ขจิต ฝอยทอง (2552) นำมาใช้ในงานวิจัยเกี่ยวกับการใช้กระบวนการจัดการความรู้ในการอบรมครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมการเล่าเรื่องใน Blog เป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อครูผู้เข้ารับการอบรมในระดับมากและครูสามารถใช้ Blog เป็นเครื่องมือในการแลกเปลี่ยนความรู้ได้อย่างดี ในทำนองเดียวกันกับผลการวิจัยนี้ที่ผู้เรียนสามารถใช้ Blog เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความรู้ฝังลึกเกี่ยวกับเคล็ดลับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษออกมาเป็นความรู้ชัดแจ้ง เพื่อการแลกเปลี่ยนกับผู้เรียนคนอื่นๆ ได้

3. การผลิตนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้

การผลิตนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้ เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนทั้งหมดจะร่วมกันทำงานเป็นกลุ่มย่อยจำนวน 8 กลุ่ม โดยเริ่มจากการที่แต่ละกลุ่มร่วมกันวางแผนและดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ใน การปรับปรุงการเรียนภาษาอังกฤษ ในการนี้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มต้องระดมสมองเพื่อเลือกหัวข้อภาษาอังกฤษในด้านที่กลุ่มต้องการศึกษา ซึ่งผู้เรียนได้มีโอกาสสกัดความรู้ภาษาอังกฤษที่เป็นความรู้ฝังลึกของตนโดยการเขียนออกมาเพื่อให้สมาชิกกลุ่มช่วยกันอ่านและสรุปว่ายังมีเนื้อหาอะไรอีกบ้างที่กลุ่มต้องการเรียนรู้ จากนั้นผู้เรียนได้ไปศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้อื่นๆ เพื่อรวบรวมเป็นความรู้ชัดแจ้ง นำมาเรียบเรียงและบันทึกในรูปแบบซีดีเพื่อผลิตเป็นสื่อการเรียนรู้ต่อไป

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างความรู้ฝังลึกด้านภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนระดมสมองสกัดออกมา

กลุ่ม ***The Puzzle Game*** มีสมาชิก 4 คน สนใจที่จะศึกษาด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับอาชีพ และได้สรุปคำศัพท์ที่เป็นความรู้ฝังลึกของสมาชิก ดังนี้

- welder	- computer graphic
- engineer	- carpenter
- merchant	- barber
- soldier	- postman
- politician	- nurse
- doctor	- dentist
- salesman	- air-hostess
- secretary	- manager

กลุ่ม ***Fantastic 4*** มีสมาชิก 4 คน ที่ต้องการเน้นการฝึกทักษะการฟังและการพูดจากเพลงและภาพยนตร์ โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 ส่วน และสกัดความรู้ฝังลึกในส่วนต่างๆ ได้ ดังนี้

- 1) Listening Practice with Song Lyrics โดยสรุปชื่อเพลงที่จะเลือกเรียนรู้ คือ
  - *Way Back into Love*
  - *One Moment in Time*
  - *Tears in Heaven*
  - *Close to You*

2) **Listening Practice with Movie English Subtitles** โดยเลือกภาพยนตร์ที่จะเรียนรู้ คือ **Music and Lyrics**

3) **Speaking English in Different Situations** โดยเลือกบทสนทนาที่ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ เช่น

- *Do you have a reservation?*
- *What would you like?*
- *What do you want for breakfast, sir?*
- *What's your order, madam?*
- *How would you like your coffee?*
- *Menu, please.*
- *Check, please.*
- *Here's your change.*

4) **Vocabulary Practice with Pronunciation** โดยเลือกคำศัพท์ที่จะฝึกออกเสียงจากเพลง 4 เพลง คือ

- **Way Back into Love:** shadow, trap, without, direction, suggestion, negotiation, lonely, corner
- **One Moment in Time:** finest, broke, destiny, eternity, lifetime, seize, racing, rise, taste
- **Tears in Heaven:** heaven, strong, peace, beg, through, strong, beyond, please
- **Close to You:** appear, create, sprinkle, angel, together, every time, suddenly, starlight

กลุ่ม **English Grammar in Use** มีสมาชิก 4 คน สนใจที่จะใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในการจัดบทเรียนเรื่อง Tense ต่างๆ โดยสกัดความรู้ฝังลึกเกี่ยวกับรูปแบบของ Verb ดังนี้

- 1) Subject + V. 1
- 2) Subject + V. 2
- 3) Subject + V. to be + V. ing

- 4) *Subject + V. to have + V.3*
- 5) *Subject + V. to have + been + V.3*
- 6) *Subject + had + V.3*
- 7) *Subject + will + Inf. without "to"*
- 8) *Subject + will + have + V.3*

ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างความรู้ฟังลึกเกี่ยวกับภาษาอังกฤษในด้านต่างๆ ว่าจากการทำกิจกรรมผลิตนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้ ผู้เรียนมีโอกาสได้วิเคราะห์ความรู้ของตนเองว่ามีมากน้อยเพียงใดในหัวข้อที่ต้องการจะเรียนรู้ จากนั้นได้สกัดความรู้ฟังลึกเหล่านั้นออกมาเพื่อให้สมาชิกของกลุ่มร่วมกันวางแผนศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม และจะได้รวบรวมเป็นความรู้จัดแจ้งในหัวข้อดังกล่าว ตลอดจนนำความรู้ที่ได้ไปจัดเรียงเนื้อหาให้เหมาะสมเพื่อผลิตเป็นผลงานนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้ของกลุ่มในภายหลัง

ทั้งนี้ จากการสังเกตการสอนของผู้วิจัย พบว่าในระหว่างที่มีการสกัดความรู้ฟังลึกของผู้เรียนแต่ละคนออกมานั้น ผู้เรียนมีการอภิปรายและโต้แย้งกันในเรื่องความถูกต้องของความรู้ของผู้เรียนบางคนในกลุ่ม ซึ่งในการนี้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกการยอมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกันต่อประเด็นที่ยังเป็นข้อโต้แย้งอยู่ ส่งผลให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยผู้เรียนได้ให้สัมภาษณ์และเขียนสะท้อนความคิดเห็นในแบบบันทึกการเรียนรู้ ครั้งที่ 11 เกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการทำนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้ ดังแสดงในตารางที่ 6 และ 7 ตามลำดับ ดังนี้

ตารางที่ 6 ความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับกิจกรรมผลิตนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้

คำตอบของผู้เรียน	จำนวนผู้ตอบ
1. ผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม	24
2. ผู้เรียนคิดว่าเป็นกิจกรรมที่ดีและมีประโยชน์	11
3. ผู้เรียนคิดว่าเป็นวิธีการเรียนรู้ที่สนุก	11
4. ผู้เรียนได้ฝึกวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง	5
5. ผู้เรียนได้ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์	5
6. ผู้เรียนได้คิดริเริ่มในการสร้างผลงาน	4

จากตารางที่ 6 ผู้เรียน 24 คน คิดว่าการทำกิจกรรมผลิตนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้ ทำให้ตนได้เรียนรู้วิธีการทำงานกลุ่ม ผู้เรียนจำนวนเท่ากันคือ 11 คน แสดงความคิดเห็นว่ากิจกรรมนี้มี

ได้รู้ว่าการทำงานกลุ่มจะต้องผ่านอุปสรรคให้ได้ก่อนแล้วจึงจะประสบความสำเร็จ (ผู้เรียนเลขที่ 29: แบบบันทึกการเรียนรู้ครั้งที่ 11)

หนูได้ฝึกความอดทนในการทำงาน การยอมรับความคิดเห็นของเพื่อนๆ ในกลุ่ม แบ่งหน้าที่กัน แล้วยังได้ผลิตสื่อการเรียนรู้ที่เพื่อนๆ จะได้นำไปศึกษา หนูว่าเป็นประโยชน์อย่างมาก (ผู้เรียนเลขที่ 36: การสัมภาษณ์)

ได้ร่วมมือกัน และได้เห็นถึงการร่วมแรงร่วมใจในการทำงาน ทุกคนร่วมออกความคิดเห็น บางครั้งขัดแย้งกัน แต่ก็มาคุยกันและให้ข้อเสนอแนะที่ดีแก่กัน จึงทำให้การทำงานลุล่วงออกมาได้ด้วยดี (ผู้เรียนเลขที่ 39: แบบบันทึกการเรียนรู้ครั้งที่ 11)

จากคำถามวิจัยข้อที่ 2 กล่าวสรุปได้ว่า การสกัดความรู้ฝังลึกออกมาเป็นความรู้ชัดแจ้งนั้น เกิดขึ้นได้จากการทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ คือ การเล่าเคล็ดลับการเขียนย่อความ การแบ่งปันความรู้ใน Blog และการผลิตนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้ ทั้งนี้ การสกัดความรู้ฝังลึกดังกล่าวเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดสะท้อนความรู้และทักษะที่มีอยู่ภายในตนเองออกมาโดยวิธีการพูดและเขียนเล่าสู่กันฟัง ซึ่งนอกจากจะเกิดประโยชน์ทั้งต่อตนเองในเรื่องของการฝึกทบทวนความรู้ที่มีอยู่และการถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรแล้วนั้นยังสามารถเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนอื่นๆ ที่ได้รับฟังหรือได้อ่านอีกด้วย ทั้งนี้การที่ผู้เรียนได้มีโอกาสสร้างความรู้ชัดแจ้งด้วยตนเองเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมแนวคิดการสร้างองค์ความรู้ของ Semour Papert (1960, อ้างอิงถึงใน Papert & Harel, 1991) ที่เน้นให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยการดึงความรู้และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ในตัวของผู้เรียนออกมาเชื่อมโยงกับความรู้หรือประสบการณ์ใหม่ซึ่งสามารถนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่ได้

คำถามวิจัย ข้อที่ 3 ผู้เรียนได้รวมความรู้ (Combination) หรือไม่และอย่างไร

ในกระบวนการ SECI การรวมความรู้เป็นขั้นตอนของการนำความรู้ชัดแจ้งมาบันทึก หรือ จัดหมวดหมู่ หรือสร้างเป็นความรู้ที่ยกระดับขึ้น ซึ่งในการวิจัยนี้ ผู้เรียนได้รวมความรู้โดยจัดทำเป็นผลงาน 2 รูปแบบ คือ เอกสารรวมความรู้ และนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. เอกสารรวมความรู้

เอกสารรวมความรู้เป็นนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้ที่ผู้เรียนรวบรวมขึ้นหลังจากที่ทำกิจกรรมสกัดความรู้ฝังลึกออกมาเป็นความรู้ชัดแจ้ง 3 กิจกรรม คือ การเล่าเคล็ดลับการเขียนย่อความ การ

เขียน Blog และการสัมภาษณ์แขกรับเชิญ ซึ่งผู้เรียนได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมการรวมความรู้เป็นเอกสาร สรุปได้ในตารางที่ 8 ดังนี้

ตารางที่ 8 ความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับการรวบรวมความรู้เป็นเอกสารเผยแพร่

คำตอบของผู้เรียน	จำนวนผู้ตอบ
1. ผู้เรียนได้มีโอกาสรวมความรู้หลายอย่างเข้าด้วยกัน	33
2. ผู้เรียนรู้สึกว่าได้ทำประโยชน์ให้แก่ตนเองและผู้เรียนอื่นๆ	25
3 ผู้เรียนคิดว่าเป็นเรื่องที่แปลกใหม่	17
4. ผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียนมีความหมายมากขึ้น	11
5. ผู้เรียนรู้สึกชอบวิธีการเรียนแบบนี้	6

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่าผู้เรียน 33 คน ตอบว่าการทำกิจกรรมนี้เป็นโอกาสที่ทำให้ตนได้รวบรวมความรู้หลายด้าน ผู้เรียน 25 คน มีความรู้สึกว่าการรวมความรู้เป็นการได้ทำประโยชน์ให้กับทั้งตนเองและเพื่อนๆ นอกจากนี้ผู้เรียน 17 คน กล่าวว่า การได้ทำเอกสารรวบรวมความรู้เป็นเรื่องแปลกใหม่สำหรับผู้เรียน และผู้เรียน 11 คน มีความรู้สึกว่าการรวมความรู้ทำให้การเรียนนั้นมีความหมายมากขึ้น นอกจากนี้ผู้เรียน 6 คน ให้คำตอบว่ารู้สึกชอบวิธีการเรียนแบบนี้

จากการสัมภาษณ์ผู้เรียน ผู้วิจัยพบว่า การทำกิจกรรมนี้เป็นโอกาสที่ทำให้ผู้เรียนส่วนใหญ่ได้รวบรวมความรู้หลายด้าน ซึ่งการรวมความรู้ดังกล่าวนี้ผู้เรียนคิดว่าเป็นการได้ทำประโยชน์ให้กับทั้งตนเองและเพื่อนๆ นอกจากนี้การได้จัดทำเอกสารรวมความรู้เป็นเรื่องแปลกใหม่สำหรับผู้เรียนอีกด้วย ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่าการที่ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมนี้ เป็นนวัตกรรมการเรียนรู้อย่างหนึ่งตามที่สมบัติ กาญจนารักษ์พงศ์ (2547) ได้อธิบายไว้เกี่ยวกับนวัตกรรมการเรียนรู้อัตโนมัติหรือนวัตกรรมการศึกษาว่าอาจอยู่ในรูปแบบของวิธีสอน หรือสื่อการสอนใหม่ที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี นอกจากนี้ อุทัย เสนารักษ์ (2550) ได้กล่าวถึงนวัตกรรมการเรียนรู้อัตโนมัติว่าเป็นเรื่องของความคิด หรือการกระทำที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว ตลอดจนทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการให้สัมภาษณ์ของผู้เรียนในการวิจัยนี้ ที่พบว่ากิจกรรมรวมความรู้ทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียนนั้นมีความหมายมากขึ้นต่อผู้เรียน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการจัดทำเอกสารรวมความรู้ สามารถสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียนที่ต้องการจะเห็นผลงานการรวมความรู้ที่เป็นรูปธรรมและที่สำคัญคือ สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาความสามารถทางการเรียนได้อีกด้วย

ผู้วิจัยขอสรุปความรู้ที่ผู้เรียนได้รวบรวมเป็นเอกสารจากการทำกิจกรรม 3 กิจกรรม ดังนี้

1.1 การรวมความรู้จากการเล่าเคล็ดลับการเขียนย่อความ

ในกิจกรรมนี้ผู้เรียนจะร่วมกันสรุปเคล็ดลับการเขียนย่อความของเพื่อนที่มีผลงานดี และได้รับคัดเลือกจำนวน 12 คน โดยจัดทำเป็นเอกสารรวมเคล็ดลับการเขียนย่อความ จำนวน 11 ข้อ ซึ่งสรุปจากการเขียนบันทึกการเรียนรู้ ครั้งที่ 9 ดังนี้ คือ

1. อ่านเรื่องทั้งหมดให้เข้าใจก่อน ควรอ่านหลายรอบ
2. ทำความเข้าใจชื่อเรื่องที่อ่านจะช่วยให้เราเรื่องได้ง่ายขึ้น
3. ใช้สำนวนเกริ่นนำในการเขียน Summary
4. เขียนประโยคแรก เป็นประโยคที่มีใจความหลักหรือ Main Idea
6. สรุปเฉพาะประเด็นสำคัญ
7. ไม่สอดแทรกความคิดเห็นของตนเอง
8. เขียนโดยใช้ภาษาของตนเอง
9. ใช้ Transitional Words เพื่อให้เรื่องเชื่อมโยงกัน
8. ใช้คำศัพท์ที่เข้าใจง่าย
9. ทำเครื่องหมาย สัญลักษณ์ หรือ Highlight ประโยคสำคัญ
11. ต้องใส่เครื่องหมายคำพูดสำหรับคำที่ลอกมาจากเนื้อเรื่อง

1.2 การรวมความรู้จากการเขียน Blog

ในกิจกรรมนี้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มจะรวบรวมเทคนิคการเรียนรู้หรือการฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษในแต่ละด้าน จากข้อมูลที่อยู่ใน Blog ทั้งหมด จากนั้นทำการแปลและเรียบเรียงเป็นเอกสารภาษาไทยแจกเพื่อน ดังต่อไปนี้

ด้านการฟัง:

1. จินตนาการเรื่องตามที่ได้ฟัง
2. ซื่อ CD หรือเทปฝึกด้านการฟัง
3. ฟังเพลงสากลให้มากๆ โดยอาจเริ่มจากเพลงช้าก่อน
4. ฟังเพลงสากลและ เตะเนื้อเพลงก่อน จากนั้นให้ไปหาเนื้อเพลงจริงมาศึกษา
5. ดูรายการการ์ตูนภาษาอังกฤษ เพราะใช้ภาษาที่ไม่ยาก ฟังง่าย
6. เล่นเกมภาษาอังกฤษจากคอมพิวเตอร์

7. ฟังข่าวภาษาอังกฤษจากวิทยุและทีวี
8. ดูรายการทีวีที่สอนภาษาอังกฤษ เช่น “English Minute” และ “Chris Delivery”
9. ดูภาพยนตร์ Soundtrack
10. ฟังภาษาอังกฤษอะไรก็ได้ที่น่าสนใจ จะได้ไม่เบื่อ จากนั้นต้องสรุปสิ่งที่ได้ฟัง
11. ฟังการออกเสียงภาษาอังกฤษจาก Talking Dictionary
12. แอปฟังชาวต่างชาติพูดภาษาอังกฤษเมื่อมีโอกาสได้ยินเขาคุยกัน

ด้านการพูด:

1. ฟังเพลงสากลและให้ร้องตามที่ละประโยค
2. ดูภาพยนตร์ Soundtrack และฝึกพูดตาม พยายามทำสำเนียงให้เหมือน
3. ตอบคำถามของอาจารย์เป็นภาษาอังกฤษในห้องเรียน
4. ซีดีเทปหรือ CD ฝึกพูดภาษาอังกฤษและฝึกพูดตามทุกวัน
5. ฝึกพูดกับเพื่อน หรือคนที่บ้านเป็นภาษาอังกฤษ
6. ฝึกอ่านออกเสียงประโยคจากในหนังสือ
7. กล้าพูดกับชาวต่างชาติ อาจเริ่มจากเพื่อนนักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติก็ได้
8. ต้องมีความมั่นใจในตัวเอง อย่างกล้าเรื่องการพูดผิด
9. ฝึกพูดภาษาอังกฤษกับตัวเอง ได้ทั้งการพูดและฟังเสียงตัวเองด้วย
10. ดูรายการทีวีภาษาอังกฤษ จดโน้ตประโยค หรือสำนวนที่ได้ฟัง จากนั้นนำมาฝึกพูดตาม
11. ฝึกพูดตาม Talking Dictionary
12. เป็นนักศึกษาอาสาสมัคร Liaison ทำงานต้อนรับชาวต่างชาติในโอกาสสำคัญต่าง ๆ

ด้านการอ่าน:

1. อ่านป้ายภาษาอังกฤษตามข้างทางหรือตามสถานที่ต่าง ๆ
2. อ่านข้อมูลเรื่องต่างๆ ที่น่าสนใจจาก Website เช่น www.yenta4.com
3. อ่านนิตยสารและ หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ เช่น Bangkok Post และ Student Weekly
4. อ่านความหมายของคำศัพท์จาก Dictionary ภาษาอังกฤษ
5. อ่านการ์ตูน หรือนิยายภาษาอังกฤษ
6. อ่านคอลัมน์ภาษาอังกฤษใน BU News Online

7. ก่อนอ่านภาษาอังกฤษอะไรก็แล้วแต่ ให้ถามตัวเองก่อนว่าจุดประสงค์ของการอ่านคืออะไร จะช่วยให้การอ่านมีความหมายกับตัวเองมากขึ้น
8. ฟังอ่านเรื่องที่ชอบจะช่วยให้อยากอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้น
9. เวลาอ่านภาษาอังกฤษ ให้เริ่มอ่านแบบช้าๆ ไปก่อน ไม่ต้องรีบ
10. เมื่ออ่านจนจบต้องกลับมาทบทวนและจดโน้ตย่อว่าอ่านอะไรไปบ้าง

ด้านการเขียน:

1. เล่น MSN กับเพื่อนต่างชาติ ทำให้สนุกและได้เรียนรู้วิธีเขียนภาษาอังกฤษด้วย
2. ฟังเขียน Freewriting ทั้งในห้องและนอกห้องให้บ่อยๆ
3. ฟังพิมพ์ภาษาอังกฤษจากหนังสือภาษาอังกฤษ ทำให้ได้เรียนรู้ประโยคภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง
4. เล่นเกมคอมพิวเตอร์เพื่อฝึกเขียนประโยคภาษาอังกฤษ
5. ฟังทำแบบฝึกหัดการเขียนมากๆ
6. เขียน Diary เป็นภาษาอังกฤษ
7. หัดเขียนนิยายภาษาอังกฤษ
8. ฟังแปล Passage ภาษาอังกฤษแบบง่ายๆ

ด้านไวยากรณ์:

1. อ่านหนังสือ Grammar และฝึกทำแบบฝึกหัดมาก

ด้านคำศัพท์:

1. ท่องศัพท์วันละ 5-6 คำให้ขึ้นใจทุกวัน
2. ต้องบอกตัวเองว่าจะเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ประมาณ 5-20 คำในแต่ละวัน
3. ฟังแต่งประโยคจากคำศัพท์
4. ติดป้ายคำศัพท์ที่ใช้เรียกสิ่งของต่างๆ ในบ้าน
5. หาคำศัพท์จากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ
6. สังเกตคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากสิ่งรอบตัวและหาความหมายจาก Dictionary
7. ท่องคำศัพท์ต่อหน้าคนที่รักทุกวัน
8. เปิด Dictionary เพื่อหาคำศัพท์ใหม่ทุกวัน
9. เล่นเกมที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษ เช่น RPG Game
10. เรียนรู้คำศัพท์จากการดูวิทยุภาษาอังกฤษ
11. จดศัพท์ที่ไม่รู้ความหมายในสมุดทันที

1.3 การรวมความรู้จากการสัมภาษณ์แขกรับเชิญ

ในกิจกรรมนี้ผู้เรียนแต่ละคนจะบันทึกในสมุดโน้ตของตนเกี่ยวกับเทคนิคการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ในระหว่างที่แขกรับเชิญเล่าประสบการณ์ให้ผู้เรียนฟัง จากนั้นผู้เรียนจะรวบรวมข้อมูลเหล่านี้ และสรุปเป็นเอกสารแจกเพื่อนดังนี้

1. เรียนรู้จากการดูภาพยนตร์ Soundtrack และจากการฟังเพลงสากลเป็นประจำ
2. เรียนรู้ภาษาอังกฤษจากการเล่นเกมต่างๆ
3. ศึกษาคำศัพท์และวิธีแต่งประโยคจะช่วยให้พูดภาษาอังกฤษได้คล่องขึ้น
4. ต้องมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ อย่าคิดว่าภาษาเป็นเรื่องยาก ไม่เช่นนั้นแล้ว จะเป็นการปิดกั้นตนเองในการเรียนรู้ภาษา
5. ต้องไม่กลัวการพูดผิดไวยากรณ์ ต้องกล้าลองผิดลองถูก ถ้าผิดก็จะได้เป็นโอกาสแก้ไข
6. พยายามฝึกอ่านภาษาอังกฤษทุกวันให้ชำนาญ
7. ฝึกเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากสิ่งรอบตัว
8. พยายามทำให้ภาษาอังกฤษเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน โดยใช้ประโยชน์จากสื่อทุกทาง ไม่ว่าจะเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อวิทยุ สื่อโทรทัศน์ หรือ สื่อออนไลน์
9. ควรมีสมุดโน้ตติดตัวเพื่อจดศัพท์ใหม่ทุกวัน และต้องท่องคำศัพท์ด้วยไม่เช่นนั้นแล้วก็จะไม่มีประโยชน์อะไร
10. ควรใช้ Dictionary ภาษาอังกฤษเพราะจะได้ความรู้รู้อย่างอื่นนอกเหนือจากความหมายของคำศัพท์ที่ต้องการ
11. ควรจด Lecture ที่เรียนในรายวิชาอื่นๆ โดยใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษที่ตนรู้เพื่อเป็นการทบทวนคำศัพท์
12. พยายามหาแรงจูงใจเพื่อกระตุ้นให้ตนเองใฝ่รู้ภาษาอังกฤษ เช่น การมีเพื่อนชาวต่างชาติ การไปเรียนต่อต่างประเทศ การประกอบอาชีพที่ต้องใช้ภาษา และการไปเที่ยวต่างประเทศ เป็นต้น

2. นวัตกรรมสื่อการเรียนรู้

ในการผลิตนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้ ผู้เรียนจะร่วมกันทำงานเป็นกลุ่มย่อยตามความต้องการในการปรับปรุงการเรียนภาษาอังกฤษในด้านเดียวกันเพื่อศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งความรู้ที่หลากหลาย แล้วจึงรวบรวมความรู้ที่ได้มาผลิตเป็นนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วย

2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นบทเรียน และส่วนของกิจกรรมการฝึกภาษาอังกฤษ โดยผู้เรียนแต่ละกลุ่มจะนำนวัตกรรมที่ผลิตมานำเสนอและใช้สอนเพื่อนในชั้นเรียน จากนั้นผู้เรียนจะบันทึกผลงานทั้งหมดลงในแผ่นซีดี ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ด้านคำศัพท์

กลุ่ม **The Puzzle Game** มีสมาชิก 4 คน ผู้เรียนกลุ่มนี้ได้รวบรวมกลุ่มคำศัพท์และข้อความบรรยายลักษณะของงานหรือหน้าที่ที่เกี่ยวกับอาชีพต่างๆ พร้อมทั้งได้นำภาพประกอบและประโยค หรือข้อความที่เป็นคำใบ้มาใช้ในกิจกรรมทายคำศัพท์ เช่น ศัพท์คำว่า "a welder" ผู้เรียนจะต้องทายคำศัพท์โดยเริ่มจากการสะกดคำ _ _ _ _ e _ และอ่านข้อความที่เป็นคำใบ้พร้อมรูปภาพ คือ a person whose job is welding metal ซึ่งในกิจกรรมนี้ผู้เรียนจะต้องทายคำศัพท์ให้ทันภายในเวลาที่กำหนด โดยมีการจับเวลาในการแข่งขันกันระหว่างกลุ่ม ทั้งหมดนี้บันทึกอยู่ในแผ่นซีดี การทำกิจกรรมนี้นอกจากผู้เรียนจะสามารถจดจำคำศัพท์ได้ดีแล้ว ยังได้ฝึกอ่านและทำความเข้าใจกับประโยคที่เป็นคำอธิบายหรือคำใบ้อีกด้วย

กลุ่ม **Fruity Game** มีสมาชิก 4 คน ซึ่งได้รวบรวมคำศัพท์ที่ใช้เรียกชื่อผลไม้ และนำภาพผลไม้มาทำเป็นเกม ในรูปแบบต่างๆ คือ การเรียงตัวอักษรเพื่อสะกดคำให้ถูกต้อง การจับคู่ภาพกับชื่อผลไม้ และการทายชื่อผลไม้โดยมีประโยคให้อ่านเพื่อใช้เป็นคำใบ้ ซึ่งเวลาทายคำศัพท์จะต้องสะกดคำให้ถูกต้องด้วย ถ้ายังจำไม่ได้สามารถย้อนกลับไปดูได้ 1 ครั้ง

กลุ่ม **Vocabulary for Fun** มีสมาชิก 5 คน กลุ่มนี้ได้รวบรวมกลุ่มคำศัพท์เกี่ยวกับประเภทและอุปกรณ์กีฬา อาชีพ ผลไม้ และสัตว์ชนิดต่างๆ เพื่อให้เพื่อนได้ฝึกสะกดคำ โดยมีภาพเป็นสื่อ ในการทายคำศัพท์ ผู้เรียนต้องพิมพ์ตัวอักษรเข้าไปในโปรแกรมที่ออกแบบมา ซึ่งการทายตัวอักษรของแต่ละคำ ผู้เรียนสามารถทายผิดได้ 7 ครั้ง

ด้านการฟังและการพูด

กลุ่ม **Fantastic 4** มีสมาชิก 4 คน ผู้เรียนกลุ่มนี้สร้างนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้ที่เน้นการฝึกทักษะการฟังและการพูดจากเพลงและภาพยนตร์ โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 ส่วน คือ

- 1) Listening Practice with Song Lyrics
- 2) Listening Practice with Movie English Subtitles
- 3) Speaking English in Different Situations
- 4) Vocabulary Practice with Pronunciation

ในการทำกิจกรรมนี้ ผู้เรียนจะได้ชมภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ และฝึกพูดตามประโยคจากบทสนทนาบางตอนที่ตัดมาจากภาพยนตร์ นอกจากนี้ผู้เรียนจะได้ฟังเพลงประกอบภาพยนตร์ และร้องตามเพลงหลายครั้งเพื่อเป็นการฝึกออกเสียง จากนั้นผู้เรียนจะได้ทำแบบฝึกหัดเติมเนื้อเพลงบางส่วนที่หายไป ดังรายละเอียดต่อไปนี้

กลุ่ม *The Legend of the King Arthur* มีสมาชิก 4 คน ได้ศึกษาโครงสร้างภาษาอังกฤษจากการฝึกฟังและพูดจากภาพยนตร์ โดยเลือกนำเสนอบางตอน พร้อมทั้งออกมาแสดงบทบาทสมมุติเลียนแบบในฉากนั้นๆ หลังจากนั้นให้เพื่อนๆ ตอบคำถามโดยคัดเลือกภาพตัวละครที่สามารถโยงความสัมพันธ์ไปยังคำตอบ เพื่อนสามารถย้อนกลับไปดูภาพยนตร์ได้ 2 ครั้ง โดยที่ต้องตั้งใจดูและฟังให้ดีเพื่อให้ได้คำตอบที่ถูกต้อง นอกจากนี้ยังมีการฝึกใช้ประโยค Compound Sentence โดยนำประโยคจากบทสนทนาในภาพยนตร์มาวิเคราะห์โครงสร้างอีกด้วย

กลุ่ม *Perfect Animation* มีสมาชิก 6 คน ได้นำบทสนทนาประกอบการใช้ภาพการ์ตูนเคลื่อนไหว (Animation) มาจัดเป็นบทเรียน ผู้เรียนสามารถฟังเสียงบทสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ส่วนในขั้นการฝึกมีการนำบางตอนของบทสนทนามาตั้งเป็นคำถามให้ผู้เรียนตอบ เช่น การพูดคุยเรื่องการรับประทานอาหาร ก็จะมีเรื่องราวที่ให้ฟังจากบทสนทนาในการ์ตูนบางส่วน แล้วเพื่อนต้องตอบบทสนทนาส่วนที่เหลือ โดยใช้ประโยคที่ได้เรียนรู้ในตอนแรก ทำให้ได้เรียนรู้คำศัพท์และจดจำสำนวนการพูด โดยผู้เรียนสามารถคลิกฟังได้หลายครั้งก่อนตอบคำถาม

ด้านไวยากรณ์

กลุ่ม *English Grammar in Use* มีสมาชิก 4 คน ได้ใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในการจัดบทเรียนเรื่อง Tense ต่างๆ 12 tenses มีการทดสอบก่อนเรียน และมีแบบฝึกหัดให้ฝึกทำท้ายบททันทีหลังจากที่ได้เรียนรู้กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์และโครงสร้างประโยคที่ใช้ในแต่ละ Tense นวัตกรรมชิ้นนี้เป็นบทเรียนสำเร็จรูปที่เหมาะสมเพื่อใช้ในการเรียนรู้

ด้วยตนเอง มีคำอธิบายประกอบบทเรียนเป็นภาษาไทย และสามารถทบทวนด้วยตนเองได้หลายครั้ง

ผู้เรียนกลุ่ม **Bingo Grammar** มีสมาชิก 5 คน ได้รวบรวมความรู้เรื่อง Tense โดยมีวิธีการจัดหมวดหมู่และนำเสนอในรูปแบบที่แตกต่างจากกลุ่มแรก กลุ่มนี้มีการสรุปรูปแบบของประโยคและคำกริยาที่ใช้ในแต่ละ Tense ให้ด้วย ผู้เรียนสามารถนำโครงสร้างประโยคไปใช้เขียนได้ หลังจากที่ได้ให้หลักการใช้และโครงสร้างประโยคของทุก Tense แล้ว ผู้เรียนจะได้ฝึกใช้รูปแบบของคำกริยาในกิจกรรมท้ายบท พร้อมทั้งมีการเฉลยคำตอบและให้คำอธิบายเพิ่มเติมว่าทำไมจึงใช้รูปแบบของคำกริยานั้นๆ อีกด้วย

จากการสังเกตการสอน ผู้วิจัยพบว่ากิจกรรมนี้ทำให้บรรยากาศในการเรียนรู้เป็นไปอย่างสนุกสนานและเพลิดเพลิน ซึ่งผลจากการสัมภาษณ์ ตามตารางที่ 6 (หน้า 58) ก็ได้แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมนี้ทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุก ซึ่งสอดคล้องกับผลการสำรวจของ ยูพิน อินทะยะ (2545) เกี่ยวกับความรู้สึกของผู้เรียนที่มีต่อการใช้กระบวนการกลุ่มในการเรียนร่วมกับเพื่อน ซึ่งผู้เรียนสะท้อนว่าการได้ทำงานเป็นกลุ่มร่วมกับเพื่อนทำให้ตนเองเกิดความรู้สึกสนุกกับการเรียนมากขึ้น

จากคำถามวิจัยข้อที่ 3 กล่าวสรุปได้ว่า ในงานวิจัยนี้ผู้เรียนได้มีโอกาสรวบรวมความรู้จัดแจงและจัดเรียงเรียงในรูปแบบเอกสารรวมความรู้ที่ได้จากการทำกิจกรรมการเขียนย่อความ กิจกรรมการแบ่งปันความรู้ใน Blog และกิจกรรมการสัมภาษณ์แขกรับเชิญ และในรูปแบบซีดีจากการทำกิจกรรมผลิตนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้ ซึ่งการทำกิจกรรมทั้งหมดเหล่านี้ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการคิดสังเคราะห์ จัดหมวดหมู่ และเรียบเรียงข้อมูล เพื่อให้มีความเหมาะสมกับการจัดทำเป็นเอกสารที่สามารถเข้าใจได้ง่าย ซึ่งจะเป็นคลังความรู้ (Knowledge Asset) ที่สามารถนำไปเผยแพร่ต่อไปได้

คำถามวิจัยข้อที่ 4 ผู้เรียนได้นำความรู้ที่จัดแจงมาปฏิบัติ (Internalization) หรือไม่ และอย่างไร

ขั้นการนำความรู้จัดแจงมาปฏิบัติเป็นการเปลี่ยนความรู้เป็นทักษะหรือความสามารถ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า หลังจากที่ได้ผู้เรียนได้รวบรวมความรู้จัดแจงในรูปแบบเอกสารรวมความรู้ และนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้แล้ว ผู้เรียนได้นำความรู้เหล่านี้มาปฏิบัติโดยการนำเคล็ดลับและเทคนิคการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมาใช้ในการฝึกทักษะภาษาอังกฤษของตนเอง เช่น การเขียนย่อความ การ

จดจำคำศัพท์ การฝึกฟังและพูด รวมทั้งการแสดงออกทางความคิดเป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น และเมื่อผู้เรียนพัฒนาทักษะและความสามารถของตนเองได้ในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษต่างๆ ความรู้ชัดแจ้งเหล่านั้นจะสามารถกลายเป็นความรู้ฝังลึกในตัวผู้เรียนต่อไป

ผู้วิจัยจะรายงานผลการวิจัยเรื่องการนำความรู้ชัดแจ้งไปปฏิบัติโดยแบ่งเป็น 2 ส่วน ตามประเภทของรูปแบบความรู้ชัดแจ้งที่ผู้เรียนรวบรวมได้ คือ เอกสารรวมความรู้และนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้

1. เอกสารรวมความรู้

ผู้เรียนได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับการนำความรู้ในเอกสารรวมความรู้ไปใช้ในการฝึกทักษะภาษาอังกฤษด้านต่างๆ โดยกล่าวถึงประโยชน์ที่ได้รับ ดังตัวอย่างคำตอบของผู้เรียน ต่อไปนี้

- ผู้เรียนได้ประยุกต์ใช้ความรู้ชัดแจ้งจากเอกสารรวมเคล็ดลับการเขียนย่อความในการเขียนงานของตน เช่น

เวลาเขียน Summary หนูจะเตือนตัวเองว่าต้องใช้ภาษาของเราเขียน ไม่ต้องไปพยายามใช้คำยาก ใช้คำง่ายๆ ให้เพื่อนเข้าใจก็พอแล้ว (ผู้เรียนเลขที่ 5)

ได้นำหลักที่เพื่อนให้ไปใช้ในเรื่องของการอ่านหลายๆรอบก่อน เพราะตัวเองมักไม่อ่านให้ดี (ผู้เรียนเลขที่ 11)

ก่อนหน้านี้ผมชอบลืมนเขียนประโยคนำ Summary พอมารอ่านเคล็ดลับของเพื่อนที่เขาเขียนกันดี ๆ ก็เหมือนเป็นการเตือนให้เรามีสติว่าเราก็ต้องไม่ลืมนเขียนเหมือนกัน (ผู้เรียนเลขที่ 16)

รู้สึกว่หลังจากที่ใช้เคล็ดลับที่เพื่อนบอกให้ใช้คำเชื่อมในการเขียน Summary แล้วทำให้เขียนดีขึ้น ทำให้เนื้อเรื่องต่อกันดี (ผู้เรียนเลขที่ 19)

เคล็ดลับมีประโยชน์มากเพราะทำให้รู้ว่าควรอ่านชื่อเรื่องให้เข้าใจเสียก่อน แล้วจะช่วยให้เราอ่านเนื้อเรื่องเข้าใจดีขึ้น (ผู้เรียนเลขที่ 24)

ทำให้หนูเขียน Summary ดีขึ้นเพราะได้รู้เคล็ดลับของเพื่อน เวลาอ่านอย่าอ่านอย่างเดียวแต่ควร Highlight ข้อความสำคัญไปด้วย เพื่อตอนหลังจะได้ง่ายต่อการย่อเฉพาะใจความสำคัญได้ เร็ว (ผู้เรียนเลขที่ 26)

ประโยชน์คือเราได้เปลี่ยนความคิดว่าการย่อความไม่จำเป็นต้องไปเปิด Dict. เพื่อหาคำศัพท์ที่แปลกๆ มาเขียนเพื่อให้ Summary ตัวเองออกมาดี (ผู้เรียนเลขที่ 35)

ตอนที่เขียน Summary หนูใช้เคล็ดลับที่เพื่อนบอกว่าย่าใส่ความคิดของตัวเองเข้าไป มาช่วยเตือนว่าต้องอ่านทบทวน Summary ของตัวเองให้ดีกว่าก่อนส่งค่ะ (ผู้เรียนเลขที่ 38)

- ผู้เรียนได้ประยุกต์ใช้เทคนิคการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ได้จากเอกสารรวมความรู้จาก Blog และจากการสัมภาษณ์แขกรับเชิญ เช่น

ตอนนี้หนูมีสมุดโน้ตเล็กๆ ดัดตัวเอาไว้จดศัพท์ที่บางทีไปเจอตามทีต่างๆ แต่ไม่รู้ความหมาย ก็ได้จดเก็บไว้แล้วไปเปิด Dict. ทีหลังค่ะ ทำให้รู้จักศัพท์เยอะขึ้น (ผู้เรียนเลขที่ 2)

ก็หัดฟังเพลงฝรั่งกับเพื่อนที่อยู่หอพักเดียวกัน เปิด 105.5 ฟังทุกวันเลยคะ อยากรู้อะไร Eng. เหมือนเพื่อนที่มาพูดจากธรรมชาติคะ (ผู้เรียนเลขที่ 4)

เดี๋ยวนี้เวลาฟังเพลงฝรั่งที่กำลัง In หนูจะ Print เนื้อเพลงออกมาด้วย ดีมากๆ ที่เพื่อนพูดวันนั้น ทำให้หนูสนใจความหมายของเพลง ภูมิใจคะที่ร้องถูกแล้วก็รู้ว่าแปลว่าอะไร (ผู้เรียนเลขที่ 7)

ชอบเรื่องใน Blog ที่เพื่อนใช้เทคนิคสัญญากับแฟนว่าจะท่องศัพท์ เลยลองเอามาใช้บ้าง work ดี ค่ะเพราะหนูกับแฟนชอบภาษาอังกฤษกันทั้งคู่ ตอนนี้เราก็เลยเลียนแบบท่องศัพท์ให้ฟังก่อนวางหูตอนนอนคะ (ผู้เรียนเลขที่ 8)

ปกติกลุ่มหนูชอบเล่นเกมในเน็ตกันอยู่แล้วแต่ไม่เคยสนใจเกมภาษาอังกฤษ พอฟังคำแนะนำที่เพื่อนเขียนใน Blog ก็เลยไปลองเล่นดู ก็สนุกดีคะ อาจารย์ลองเอามาเล่นในห้องดูซิคะ (ผู้เรียนเลขที่ 10)

คำศัพท์เป็นเรื่องที่หนูได้มากที่สุด เพราะเทคนิคที่เพื่อนแนะนำไม่ว่าจะดูหนัง ฟังเพลง หรือท่องเน็ต ทำให้เรารู้จักศัพท์มากขึ้น (ผู้เรียนเลขที่ 12)

ไอเดียที่เพื่อนบอกใน Blog เรื่องเล่น MSN นี่น่าสนใจครับก็เลยชวน XXX ลองเข้าไปดู ได้ความรู้ สนุก และได้เพื่อนใหม่ๆ ด้วยครับ (ผู้เรียนเลขที่ 13)

หนูได้แรงบันดาลใจจากแซกรับเชิญและใน Blog ที่บอกว่า การอ่านเรื่องที่เรานสนใจ ใน Internet ทำให้เราเก่งขึ้น หนูก็เลยไปอ่านเรื่อง B-Boy ค่ะ เพราะหนูชอบเต้นและ หนูอยากรู้ว่ามันมาจากไหน (ผู้เรียนเลขที่ 14)

ได้กำลังใจจากเรื่องเล่าของแซกรับเชิญที่มาจาก ม.เกษตร เขามีความพยายามดีค่ะ มันจริงนะค่ะ ถ้าเรายังกลัวผิด Grammar เราก็ไม่มีวันเก่งได้ ก็เลยเปลี่ยน ความคิดของตัวเองใหม่ตั้งแต่วันนั้น หนูก็เลยเริ่มจากกล้าตอบคำถามอาจารย์มากขึ้นใจคะ (ผู้เรียนเลขที่ 19)

ปกติผมเขียน Diary อยู่แล้วครับ แต่เขียนภาษาไทย ตอนนี่ผมลองเขียนเป็น ภาษาอังกฤษบ้างก็ OK ครับ เวลาติดคำศัพท์ก็เปิด Dict. หรือบางทีก็เขียนคำไทย ไปก่อนแล้วค่อยมาหาศัพท์ทีหลัง (ผู้เรียนเลขที่ 24)

หนูก็พยายามจะท่องศัพท์ทุกวันค่ะ วันละ 5 คำก็ยังดี อย่างที่เพื่อนแนะนำใน Blog ค่ะ (ผู้เรียนเลขที่ 26)

เพื่อนที่มาเป็นแซกรับเชิญเขาแนะนำให้พวกเราใช้ Dict. อังกฤษ-อังกฤษ หนูก็เลย ลองใช้บ้าง ก็ทำให้รู้ว่าศัพท์ตัวเดียวกันแปลได้หลายอย่างและใช้กับประโยคต่างกัน ด้วย (ผู้เรียนเลขที่ 40)

อาจกล่าวได้ว่า ตัวอย่างคำตอบของผู้เรียนในเรื่องการนำความรู้ไปปฏิบัตินี้สะท้อนความคิดของผู้เรียนอย่างชัดเจนว่าตนสามารถนำเคล็ดลับในการเขียนย่อความที่รวบรวมได้มาเป็นแนวทางในการเขียนงานให้ดีขึ้น ตลอดจนใช้ประโยชน์จากจากเอกสารรวมความรู้ในการฝึกฝนทักษะ ภาษาอังกฤษของตนเองในด้านต่างๆ โดยเฉพาะการพัฒนาด้านการเรียนรู้คำศัพท์ ทั้งนี้อาจเป็น เพราะผู้เรียนส่วนใหญ่ได้ตั้งเป้าหมายในการเรียนไว้ตั้งแต่แรกว่าตนมีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองในด้านคำศัพท์อยู่แล้ว

2. นวัตกรรมสื่อการเรียนรู้

ผู้เรียนได้มีโอกาสนำความรู้ที่จัดแจงซึ่งได้รับจากการที่เพื่อนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงาน นวัตกรรมสื่อการเรียนรู้ที่จัดทำในรูปแบบซีดีมาปฏิบัติ โดยผู้เรียนทุกคนต้องร่วมทำกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษด้วยกัน และจากการทำกิจกรรมเหล่านี้เป็นโอกาสให้ผู้เรียนได้นำความรู้มาฝึกปฏิบัติในห้องเรียน

จากผลการสัมภาษณ์ผู้เรียนเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการทำกิจกรรมดังกล่าว ผู้เรียนได้สะท้อนถึงประโยชน์ในด้านต่างๆ ที่ตนได้รับจากการนำความรู้จัดแจงมาปฏิบัติ ดังตัวอย่างคำตอบของผู้เรียนต่อไปนี้

ด้านคำศัพท์

ได้คำศัพท์เพิ่มเติมมากขึ้น ทำให้เรารู้ชื่อภาษาอังกฤษของผลไม้ที่เรารู้จักกันดีในภาษาไทย และรู้เรื่องการแต่งประโยคมากขึ้น เพื่อใช้เป็นคำอธิบายหรือคำใบ้ให้เพื่อนทายชื่อผลไม้ต่างๆ (ผู้เรียนเลขที่ 1)

ได้รับความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ของผลไม้มากขึ้น และฝึกสะกดคำไปในตัวด้วย (ผู้เรียนเลขที่ 2)

ได้รู้คำศัพท์ที่จะนำเสนอเพิ่มขึ้น และได้รู้พินคำศัพท์ใหม่ๆ ที่เคยรู้แต่อาจลืมไปบ้างแล้ว (ผู้เรียนเลขที่ 16)

ทำให้ได้รู้คำศัพท์ที่เราไม่รู้จักเพิ่มขึ้น จาก Project ที่ตัวเองและเพื่อนนำมาเสนอ (ผู้เรียนเลขที่ 19)

หนูได้เรียนรู้คำศัพท์จากการอธิบายความหมายในเกมทายคำศัพท์ (ผู้เรียนเลขที่ 26)

เป็นการเปิดโอกาสให้เพื่อนๆ รู้คำศัพท์โดยให้เพื่อนอ่านคำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งเราใช้คำศัพท์ง่ายๆ ในการอธิบาย (ผู้เรียนเลขที่ 27)

ด้านการฟังและการพูด

มีเกมจากการฟังเพลง หาคำศัพท์ที่หายไป ได้ฝึกออกเสียงจากหนังสืออีกด้วย (ผู้เรียนเลขที่ 5)

คิดว่ากิจกรรมนี้ทำให้ได้ฝึกการสนทนา และได้ฝึกทักษะการฟังมากขึ้นจากการเล่นเกม (ผู้เรียนเลขที่ 10)

จากการติดต่อหนังสือที่กลุ่มตนนำเสนอทำให้ได้ฝึกฟังภาษาอังกฤษ (ผู้เรียนเลขที่ 30)

ได้ฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ยังได้ฝึกฟังจากเพลงและการดูหนัง Sound track พร้อมทั้งยังได้ความสนุกสนานเพลิดเพลินด้วย (ผู้เรียนเลขที่ 32)

การได้ทำ Project นี้ได้ฝึกทักษะการฟัง การพูดจากขั้นตอนการอัดเสียง ได้ฝึกการพูดในสถานการณ์ต่างๆ ได้ฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษ ฝึกการฟังจากเพลงและหนัง Soundtrack (ผู้เรียนเลขที่ 36)

ได้เรียนรู้การสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวันและสถานการณ์ถาม-ตอบ การฟังเพลงแล้วเติมคำในช่องว่าง ได้ฟังสำเนียงเจ้าของภาษาจากหนัง Soundtrack (ผู้เรียนเลขที่ 38)

ด้านไวยากรณ์

สื่อที่กลุ่มหนูทำขึ้นเป็นประโยชน์ เพราะทำให้เพื่อนได้เรียนรู้ไวยากรณ์ในเรื่องที่เขาไม่เข้าใจมากขึ้น เพราะในสื่อมีกิจกรรมที่สร้างความสนุกสนานและให้ความรู้ด้วย (ผู้เรียนเลขที่ 22)

หนูได้ศึกษาอย่างจริงจังเกี่ยวกับ ไวยากรณ์เรื่องที่ไม่ว่า และไม่ค่อยถนัด ในการผลิตงานชิ้นนี้ค่ะ (ผู้เรียนเลขที่ 29)

ได้รับความรู้เรื่อง Tense มากขึ้น จากการหาข้อมูลที่จะต้องบรรยายให้เพื่อนฟัง และยังได้ความรู้ภาษาอังกฤษจากโปรแกรมที่ทำในคอมพิวเตอร์อีกด้วย (ผู้เรียนเลขที่ 33)

การทำนวัตกรรมการทำให้เราต้องหาข้อมูลเพื่อให้ได้ความรู้น่าขึ้นกว่าเดิมในเรื่องของภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อทั้งการเรียนและงานที่เราทำขึ้นมาเพื่อ Present (ผู้เรียนเลขที่ 39)

กลุ่มดิฉันทำเกี่ยวกับ Grammar ก็จะมาศึกษาพวก Tense ทั้งหมดและถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานให้กลุ่มอื่นได้ฝึก ทำให้ตัวเองได้ทบทวนสิ่งที่ยังไม่เข้าใจไปในเวลาเดียวกัน (ผู้เรียนเลขที่ 40)

นอกจากผลการวิจัยที่ได้จากการสัมภาษณ์ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยยังพบว่าในบันทึกการเรียนรู้อันที่ 11 (ตารางที่ 7 หน้า 59) เกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการทำนวัตกรรมการเรียนรู้อันที่ 11 ผู้เรียนได้เขียนสะท้อนความคิดที่แสดงให้เห็นถึงการที่ผู้เรียนตระหนักว่า การเรียนรู้ของตนมิได้มาจากองค์ความรู้ที่ครูเป็นผู้ถ่ายทอด แต่เกิดจากกระบวนการสร้างความรู้โดยเริ่มที่ตัวผู้เรียนสามารถสกัดความรู้ฝังลึกของตนเองออกมา ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมโดยโยงกับความรู้ชัดแจ้งที่มีอยู่ จัดเรียงหรือประมวลความรู้เหล่านั้นให้เป็นรูปธรรมเพื่อนำไปปฏิบัติต่อไป

จากคำถามวิจัยข้อที่ 4 จากกล่าวสรุปได้ว่า กระบวนการสร้างความรู้ในขั้นการนำความรู้ไปปฏิบัติ สอดคล้องกับรูปแบบหนึ่งของการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ การเรียนแบบใช้งาน ปฏิบัติตามแนวคิดของ Phrabu (1987) ที่เน้นว่าการเรียนรู้ภาษาควรเกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติจากการลงมือทำกิจกรรม หรือจากภาระงานที่มีความหมายกับผู้เรียน และสิ่งที่สำคัญคือ การส่งเสริมโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน ดังนั้น การที่ผู้เรียนได้นำความรู้ที่ได้ช่วยกันรวบรวมขึ้นเป็นเอกสาร และนวัตกรรมการเรียนรู้อันที่ 11 ไปฝึกปฏิบัตินั้น จึงเป็นการให้โอกาสแก่ผู้เรียนในการสื่อสารระหว่างกันในกลุ่มเพื่อนำความรู้ไปฝึกปฏิบัติและส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ภาษาได้ในที่สุด

คำถามวิจัยข้อที่ 5 การประยุกต์ใช้กระบวนการสร้างความรู้ SECI Model ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษทำให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายการเรียนของตนได้หรือไม่ และอย่างไร

หลังจากที่ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้จนครบตามที่ได้กำหนดในแผนการสอนแล้ว ผู้เรียนได้ประเมินตนเองโดยให้สัมภาษณ์กับผู้วิจัยเกี่ยวกับการบรรลุเป้าหมายในการเรียนของตนตามที่ได้กำหนดไว้ในสัปดาห์แรก ซึ่งผลการสัมภาษณ์ พบว่า จากจำนวนผู้เรียนทั้งหมด 36 คน มีผู้เรียนจำนวน 34 คน หรือร้อยละ 94.44 กล่าวว่าตนเองสามารถบรรลุเป้าหมายการเรียนภาษาอังกฤษตามที่ตั้งไว้ และผู้เรียน 2 คน หรือร้อยละ 5.55 ตอบว่าไม่สามารถบรรลุเป้าหมายในการเรียน

ผู้เรียนที่ตอบว่าบรรลุเป้าหมายในการเรียนนั้นแบ่งออกเป็นด้านต่างๆ คือ ด้านคำศัพท์ ด้านไวยากรณ์ ด้านการฟัง ด้านการพูด ด้านการเขียน และด้านการอ่าน นอกจากนี้เป็นที่น่าสนใจที่พบว่า มีผู้เรียนหลายคนกล่าวเพิ่มเติมว่า นอกจากการบรรลุเป้าหมายด้านภาษาอังกฤษที่ตนตั้งไว้ตั้งแต่แรกแล้ว ตนยังได้พัฒนาทักษะทางภาษาด้านอื่นๆ อีกด้วย ซึ่งผู้เรียนได้ให้เหตุผลของการบรรลุเป้าหมายในการเรียนวิชานี้แตกต่างกัน ตามที่ได้สรุปไว้ในตารางที่ 9 ดังนี้

ตารางที่ 9 เหตุผลที่ผู้เรียนคิดว่าตนเองบรรลุเป้าหมายในการเรียนภาษาอังกฤษ

คำตอบของผู้เรียน	จำนวนผู้ตอบ
1. ผู้เรียนรู้คำศัพท์มากขึ้น	24
2. ผู้เรียนเขียนได้ดีขึ้น	19
3. ผู้เรียนสามารถอ่านจับใจความได้ดีขึ้น	15
4. ผู้เรียนกล้าที่จะคิด เขียน และพูดมากขึ้น	12
5. ผู้เรียนฟังและเข้าใจมากขึ้น	9
5. ผู้เรียนใช้ไวยากรณ์ถูกต้องมากขึ้น	8
6. ผู้เรียนสามารถออกเสียงได้ถูกต้องมากขึ้น	1
7. ผู้เรียนกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น	1
8. ผู้เรียนวางแผนการเรียนได้อย่างมีระบบมากขึ้น	1
9. ผู้เรียนมีความพยายามเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น	1

ตารางที่ 9 แสดงเหตุผลของผู้เรียนจำนวน 34 คน ที่ตอบว่าบรรลุเป้าหมายในการเรียนของตนเองดังนี้ ผู้เรียน 24 คน บรรลุเป้าหมายเพราะได้เรียนรู้คำศัพท์มากขึ้น ผู้เรียน 19 คน สามารถเขียนได้ดีขึ้น ผู้เรียน 15 คน สามารถอ่านจับใจความได้ดีขึ้น และผู้เรียน 12 คน มีความกล้าคิด เขียน และพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น ผู้เรียน 9 คน ฟังภาษาอังกฤษได้เข้าใจมากขึ้น ผู้เรียน 8 คน เขียนประโยคได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์มากขึ้น นอกจากนี้มีผู้เรียนจำนวนเท่ากัน คือ 1 คน ให้คำตอบ 4 อย่างได้แก่ ตนอ่านออกเสียงได้ถูกต้องมากขึ้น มีความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น มีการวางแผนการเรียนอย่างเป็นระบบมากขึ้น และมีความพยายามที่จะเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างคำตอบจากการสัมภาษณ์ผู้เรียนเกี่ยวกับเหตุผลที่ตนบรรลุเป้าหมายของการเรียนภาษาอังกฤษในรายวิชานี้

ด้านคำศัพท์

บรรลุ เพราะหนูจำคำศัพท์ได้มากขึ้น และสนใจภาษาอังกฤษมากขึ้นด้วย (ผู้เรียนเลขที่ 1)

ก็บรรลุค่ะ โดยเฉพาะเรื่องการฟัง แล้วยังจำคำศัพท์ได้ดีขึ้นด้วย แล้วยังได้ฝึกเขียนประโยคได้ดีมากขึ้น (ผู้เรียนเลขที่ 4)

บรรลุเป้าหมายในระดับหนึ่งค่ะ ที่เห็นได้ชัดเลย คือ เรื่องแต่งประโยคภาษาอังกฤษ นอกจากจะทำให้รู้เรื่องคำศัพท์ แล้วยังได้ Grammar แล้วก็ฝึกคิดอย่างสร้างสรรค์ด้วยค่ะ (ผู้เรียนเลขที่ 16)

บรรลุ ค่ะ เพราะหนูได้รู้คำศัพท์ที่หนูไม่รู้มาก่อนเพิ่มขึ้น และสามารถนำมาใช้ในการสอบได้ (ผู้เรียนเลขที่ 19)

เป้าหมายที่ตั้งไว้คือหนูอยากเรียนรู้คำศัพท์ให้ได้มากขึ้น ผลที่ได้อยู่ในระดับปานกลาง ค่ะ โดยหนูสามารถรู้คำศัพท์ได้เพิ่มมากกว่าเดิม (ผู้เรียนเลขที่ 23)

คิดว่าบรรลุ แต่ก่อนผมไม่เก่งอังกฤษเท่าไร แต่ตอนนี้พูดได้ดีขึ้น เขียนได้ดีขึ้น สรุปแล้วการพูด การอ่าน การเขียน คำศัพท์ ทุกอย่างผมดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเลยครับ (ผู้เรียนเลขที่ 24)

ด้านการฟัง

บรรลุเป้าหมายเพราะเกิดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น ทำให้หนูสามารถพัฒนาทักษะภาษาไปอีกระดับหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นการพูด การอ่าน การเขียน การฟัง และทุกกิจกรรมทำให้เกิดทักษะและได้พัฒนาตนเอง (ผู้เรียนเลขที่ 5)

บรรลุเป้าหมายค่ะ เพราะในการเรียนหนูได้ใช้ทักษะทุกๆ อย่าง ทั้งการพูด ในการ Present งาน ฟังอาจารย์พูดภาษาอังกฤษ แล้วได้เขียนเรื่อง ซึ่งอาจารย์จะคอยอธิบายและคอยแนะนำอยู่ตลอด แล้วยังได้อ่านเรื่องดังหลายเรื่องใน Blog (ผู้เรียนเลขที่ 27)

การเรียนของหนูบรรลุเป้าหมายตามที่หนูตั้งไว้เพราะตอนแรกหนูแทบจะไม่รู้เรื่องเลย แต่ตอนนี้หนูฟังแล้วเข้าใจขึ้น กล้าพูดมากขึ้นไม่กลัวผิด Grammar เขียนหนูก็ดีขึ้นค่ะ เพราะกิจกรรมของอาจารย์ให้ฝึกเขียน ฝึกอ่านเยอะ หนูสามารถเขียนให้คนอื่นเข้าใจได้ โดยเฉพาะเขียน Blog เอง อันนี้ทำให้หนูภูมิใจมากเลยที่หนูทำได้เอง และหนูก็จะตั้งใจเรียนและฝึกต่อไปค่ะ (ผู้เรียนเลขที่ 32)

นับว่าบรรลุเป้าหมายนะคะเพราะว่าตอนนี้หนูกล้าแสดงออกมากขึ้น เขียนภาษาอังกฤษดีขึ้น ได้ฝึกทักษะการอ่านที่ดีขึ้น ทักษะการพูดและฟังก็ดีขึ้นด้วย (ผู้เรียนเลขที่ 36)

ด้านไวยากรณ์

หนูบรรลุเป้าหมายค่ะ เพราะรู้จักเขียนประโยคให้ถูกไวยากรณ์มากขึ้น (ผู้เรียนเลขที่ 8)

แน่นอนครับ ผมได้เรียนรู้จากสิ่งที่ผมทำเองและได้รู้ว่าการเรียงประโยคให้ถูก Grammar เป็นยังไง (ผู้เรียนเลขที่ 9)

บรรลุเป้าหมายค่ะ หนูรู้คำศัพท์เยอะขึ้น หนูได้ฝึกอ่านจับใจความตอนทำ Summary และได้ฝึกอ่านออกเสียงที่ถูกด้วย และยังได้แต่งประโยคที่ถูกไวยากรณ์ ด้วยค่ะ (ผู้เรียนเลขที่ 34)

ด้านการพูด

บรรลุค่ะ คือ 1). หนูกล้าใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้นไม่ว่าจะเป็นพูด ฟัง อ่าน เขียน
2) การที่หนูได้ทำกิจกรรมในห้องทำให้หนูชอบภาษาอังกฤษขึ้นเยอะค่ะ (ผู้เรียนเลขที่ 2)

ได้ค่ะ เพราะกล้าที่จะคิด เขียน และพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น (ผู้เรียนเลขที่ 20)

บรรลุเป้าหมายค่ะ เพราะได้ฝึกทักษะในการเรียนภาษาเยอะ ซึ่งจะเน้นการใช้ภาษาพูดในชีวิตประจำวันมากกว่าที่จะเป็นแค่เรียนบนกระดานหรือในหนังสือเรียน (ผู้เรียนเลขที่ 26)

ด้านการอ่าน

บรรลุปเป้าหมายครับ ผมได้ฝึกอ่านมากขึ้น รู้จักศัพท์มากขึ้น แต่งประโยคดีขึ้น
พอควรครับ (ผู้เรียนเลขที่ 13)

บรรลุค่ะ เพราะหนูไม่อายุที่จะพูดภาษาอังกฤษแล้ว และที่สำคัญทำให้หนูสนใจอ่าน
ภาษาอังกฤษ หาความรู้ใหม่ๆ เพราะว่ามันสำคัญ (ผู้เรียนเลขที่ 39)

ก็คิดว่าบรรลุเป้าหมายในระดับหนึ่งค่ะ จากที่ไม่รู้จักสามารถอ่านให้เข้าใจมากขึ้น
เพราะได้ศึกษาและฝึกฝน และร่วมทำกิจกรรมอย่างจริงจัง (ผู้เรียนเลขที่ 40)

ด้านการเขียน

ได้บรรลุเป้าหมายในบางส่วนค่ะ คือในส่วนของกรการกล้าที่จะใช้ภาษาอังกฤษมาก
ขึ้น การพยายามที่จะเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น การวิเคราะห์และเขียนสรุปความทำ
ได้ดีขึ้นค่ะ (ผู้เรียนเลขที่ 12)

บรรลุเป้าหมายค่ะ หนูว่าหนูกล้าคิด กล้าเขียน และกล้าพูดอังกฤษมากขึ้นนะคะ
(ผู้เรียนเลขที่ 20)

รู้สึกว่าการวางแผนการเรียนของหนูมีระบบมากขึ้น เขียนคล่องขึ้น ไม่รู้สึก
กลัวการเขียนภาษาอังกฤษเหมือนเมื่อก่อน (ผู้เรียนเลขที่ 33)

อย่างไรก็ตาม มีผู้เรียนจำนวน 2 คน คือ เลขที่ 10 และ 29 ที่ให้สัมภาษณ์ว่าตนเองไม่
สามารถบรรลุเป้าหมายในการเรียนจากการเรียนวิชานี้ ซึ่งผู้เรียนทั้งสองคนได้ตั้งเป้าหมายการ
เรียนรู้ไว้คนละด้าน กล่าวคือ ผู้เรียนเลขที่ 10 ตั้งเป้าหมายที่จะพัฒนาด้านการพูด ส่วนผู้เรียนเลขที่
29 ต้องการพัฒนาด้านไวยากรณ์ ทั้งนี้ ผู้เรียนทั้งคู่ได้ให้เหตุผลที่ตนเองคิดว่ายังไม่บรรลุเป้าหมาย
การเรียนในวิชานี้โดยให้เหตุผลคล้ายกันในด้านความต้องการความรู้ภาษาอังกฤษ ตามที่สรุปไว้ใน
ตารางที่ 10 ดังนี้

ตารางที่ 10 เหตุผลที่ผู้เรียนคิดว่าตนเองไม่บรรลุเป้าหมาย

คำตอบของผู้เรียน	จำนวนผู้ตอบ
1. ผู้เรียนต้องการให้ผู้สอนเป็นผู้ให้ความรู้ภาษาอังกฤษ	1
2. ผู้เรียนต้องการความรู้ภาษาอังกฤษมากกว่านี้	1

ตารางที่ 10 แสดงเหตุผลของผู้เรียนจำนวน 2 คน ที่ตอบว่าตนไม่บรรลุเป้าหมายในการเรียน ดังนี้ ผู้เรียน 1 คน มีความประสงค์จะให้ผู้สอนเป็นผู้ให้ความรู้ภาษาอังกฤษ และผู้เรียนอีก 1 คน ต้องการความรู้ทางภาษามากกว่าที่ได้รับจากการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบที่ใช้ในการทำวิจัยนี้

หนูคิดว่าไม่ค่อยบรรลุเป้าหมายค่ะ เพราะไม่ค่อยได้ความรู้ Eng. เยอะเท่าไร หนูรู้สึกว่าการทำกิจกรรม แบบนี้ไม่ค่อยดี เพราะเรียนภาษาอังกฤษหนูก็อยากให้อาจารย์สอนพูด อ่าน เขียนภาษาอังกฤษ แล้วก็ทำแบบฝึกหัดก็จะได้ความรู้ (ผู้เรียนเลขที่ 10)

หนูรู้สึกว่าจะยังไม่ถึงกับว่าบรรลุเป้าหมาย แต่หนูก็รู้ว่าหนูได้ปรับปรุงภาษาอังกฤษของตัวเองมากขึ้น รู้เรื่องภาษาอังกฤษมากขึ้น แต่หนูว่าหนูก็ยังอยากได้ความรู้ภาษาอังกฤษมากกว่านี้จากอาจารย์ (ผู้เรียนเลขที่ 29)

จากคำถามวิจัยข้อที่ 5 กล่าวสรุปได้ว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่สามารถบรรลุเป้าหมายของการเรียนที่ตั้งไว้ตามที่สรุปไว้ในตารางที่ 9 หน้า 76 โดยผู้เรียนจำนวน 24 คน ได้ให้สัมภาษณ์ว่าตนเองมีความรู้ด้านคำศัพท์เพิ่มมากขึ้น ผู้เรียน 19 คน สามารถเขียนได้ดีขึ้น ผู้เรียน 15 คน สามารถอ่านจับใจความได้ดีขึ้น และผู้เรียน 12 คน มีความกล้าคิด เขียน และพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น ซึ่งจากผลการวิจัยนี้ สามารถอธิบายได้ว่า การที่ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมที่หลากหลาย อาทิเช่น การเขียน Blog เพื่อถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ด้านภาษาอังกฤษให้ผู้อื่นได้รับทราบนั้น ทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสค้นคว้าหาคำศัพท์ที่ตนเองต้องการเล่าเรื่องราวต่างๆ ใน Blog และในขณะเดียวกัน การที่ผู้เรียนแต่ละคนต้องอ่าน Blog ของเพื่อนและเขียนโต้ตอบกันเป็นการเพิ่มโอกาสการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่มากขึ้นเนื่องจากผู้เรียนต้องอ่านและหาคำศัพท์ที่ตนไม่ทราบจากพจนานุกรมเพื่อเขียนโต้ตอบใน Blog

และจากการทำกิจกรรมผลิตนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้อื่นๆ ผู้เรียนต้องศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ภาษาอังกฤษด้านต่างๆ อ่านสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษ เพื่อนำมาประมวล จัดเก็บความรู้ให้เป็นหมวดหมู่ และสร้างสื่อการสอนที่จะพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในด้านที่กลุ่มของตนเองต้องการพัฒนา จากนั้นจึงได้นำเสนอต่อเพื่อนๆ ในชั้นเรียน ผู้เรียนจึงได้มีโอกาสฝึกฝนทักษะการอ่านรวมทั้งค้นคว้าหาความหมายของคำศัพท์ใหม่เพื่อทำความเข้าใจกับสิ่งที่ตนอ่าน จึงเป็นการเพิ่มโอกาสในการขยายวงคำศัพท์ของตนเองให้กว้างขึ้น

นอกจากนี้ การที่ผู้เรียนเหล่านี้ได้กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาด้านการเรียนรู้อื่นๆ ก่อนเข้าสู่กระบวนการเรียนรู้อื่นๆ นี้ จึงเป็นการเรียนที่มีความหมายต่อผู้เรียน มิใช่เป็นการเรียนแบบไม่รู้เป้าหมาย ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่าการตั้งเป้าหมายของผู้เรียนเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้อื่นๆ ในวิชาภาษาอังกฤษได้อย่างเห็นคุณค่าเนื่องจากเกิดความตระหนักว่าตนมีเป้าหมายที่ต้องการบรรลุในการเรียนวิชาอื่น

หนึ่ง ผลการวิจัยพบว่ามีผู้เรียนจำนวน 12 คน ดังแสดงไว้ในตารางที่ 9 หน้า 76 ที่ได้ให้สัมภาษณ์ว่าตนบรรลุเป้าหมายในการเรียนเพราะมีความกล้าที่จะคิด เขียน และพูดภาษาอังกฤษมากขึ้นกว่าเดิม ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่าผู้เรียนเหล่านี้มิได้ระบุเป้าหมายดังกล่าวไว้เลยในช่วงแรกของการทำกิจกรรมตั้งเป้าหมายในการเรียนร่วมกัน จึงอาจอธิบายได้ว่าผู้เรียนมีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองในเรื่องของความกล้าในการใช้ภาษาอังกฤษดังกล่าวอยู่แล้วภายในใจ และดังนั้น เมื่อได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้อื่นๆ ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ได้ตอบและวิจารณ์ เช่น กิจกรรมการตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้อื่นๆ ร่วมกัน กิจกรรมการอ่านและเขียนวิจารณ์งานย่อความ กิจกรรมการเขียนโต้ตอบใน Blog และกิจกรรม Problem Solving เป็นต้น ผู้เรียนจึงได้มีโอกาสฝึกใช้ภาษาอังกฤษในการฝึกพูดและเขียนแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็น ส่งผลทำให้ผู้เรียนเกิดความกล้าในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้นกว่าเดิม

อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยพบว่า มีผู้เรียนจำนวน 2 คน ตามตารางที่ 10 หน้า 80 ที่ตอบว่าไม่สามารถบรรลุเป้าหมายในการเรียนตามที่ตนตั้งไว้ พร้อมกับให้เหตุผลว่าตนไม่ค่อยได้รับความรู้เท่าไรนัก คำตอบดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าการเรียนรู้ด้วยตนเองจากการทำกิจกรรมของรายวิชาภาษาอังกฤษนี้ยังไม่สามารถทำให้ผู้เรียนทั้งคู่คิดว่าตนได้รับความรู้มากเท่ากับการเรียนแบบที่ผู้สอนแสดงบทบาทเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เรียน จึงอาจกล่าวได้ว่าผู้เรียนทั้ง 2 คน ยังมีความเคยชินกับการเรียนแบบมีผู้สอนเป็นศูนย์กลางอยู่ หรืออาจจะยังไม่ทราบวิธีการและเห็นคุณค่าอย่างแท้จริงของการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ทั้งนี้เป็นที่น่าสนใจที่ผู้เรียนเลขที่ 29 ได้วิเคราะห์ตนเองว่าการเรียนรู้อื่นๆ ของตนได้มีการพัฒนาขึ้นบ้างถึงแม้ว่าจะต้องการได้รับความรู้จากผู้สอน

มากกว่านี้ ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าการผลิตนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้ด้านไวยากรณ์ซึ่งเป็นเป้าหมายการเรียนรู้ที่กลุ่มของผู้เรียนคนนี้ได้ตั้งไว้ ทำให้ผู้เรียนเลขที่ 29 นี้ได้ศึกษาและพัฒนาความรู้ด้านไวยากรณ์ของตนเองขึ้นบ้างตามที่ได้ให้สัมภาษณ์ไว้

สรุปประโยชน์ของการนำ SECI Model มาใช้ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยเรื่อง “การประยุกต์ SECI Model เพื่อสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับมหาวิทยาลัย” แสดงให้เห็นว่าแต่ละขั้นของกระบวนการสร้างความรู้ SECI นี้ ผู้เรียนได้รับประโยชน์ในด้านต่างๆ ดังนี้

1. **ขั้น Socialization** ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนและผู้สอนรวมทั้งบุคคลภายนอกเกี่ยวกับเคล็ดลับและประสบการณ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งจากการที่ได้ทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้หลายรูปแบบนี้ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะภาษาอังกฤษ ทักษะการทำงานเป็นทีม และที่สำคัญคือผู้เรียนรู้สึกว่าการบรรยายในห้องเรียนมีความสุขสนุกสนานและเป็นกันเอง ทำให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียน ซึ่งส่งผลต่อทัศนคติที่ดีขึ้นต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
2. **ขั้น Externalization** ผู้เรียนได้สกัดความรู้ฝังลึก (Tacit Knowledge) ออกมาเป็นความรู้ชัดแจ้ง (Explicit Knowledge) โดยการเขียนเคล็ดลับในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้งใน Blog และในบันทึกการเรียนรู้ นอกจากนี้ผู้เรียนได้แบ่งปันความรู้นี้ให้ผู้อื่นได้รับทราบซึ่งเป็นประโยชน์ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น กล่าวคือ สำหรับตนเองผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝนการถ่ายทอดและเรียบเรียงความคิดเป็นภาษาเขียนทั้งไทยและอังกฤษ และสำหรับประโยชน์ต่อผู้อื่นคือ ได้รับความรู้ใหม่ที่สามารนำไปปรับใช้หรือต่อยอดความรู้เดิมของตนเองได้
3. **ขั้น Combination** ผู้เรียนได้รวบรวมความรู้ชัดแจ้งจากการเขียน Blog การสัมภาษณ์แขกรับเชิญ และเคล็ดลับการเขียนย่อความ จากนั้นได้เรียบเรียงและจัดทำเป็นเอกสารรวมความรู้เพื่อประโยชน์ในการเผยแพร่ให้กับผู้อื่น นอกจากนี้ผู้เรียนยังได้รวบรวมความรู้ชัดแจ้งจากการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองจากแหล่งความรู้ที่หลากหลายนอกเหนือจากในตำรา เพื่อมาจัดเรียงและคัดเลือกเนื้อหาสำหรับการจัดทำซีดี ซึ่งเป็นการสร้างสรรค์ผลงานนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (Innovative Instructional Material) 3 ด้านด้วยกัน คือ ด้านคำศัพท์ ด้านการฟังและการพูด และด้านไวยากรณ์

4. **ขั้น Internalization** ผู้เรียนแต่ละคนได้มีโอกาสประยุกต์ใช้ความรู้ที่จัดแจ้งในเอกสารรวมความรู้ที่รวบรวมจากการทำกิจกรรมการเขียน Blog การสัมภาษณ์แขกรับเชิญ และเคล็ดลับการเขียนย่อความ นอกจากนี้ยังได้ฝึกปฏิบัติในการทำกิจกรรมนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้ที่ผู้เรียนกลุ่มอื่นๆ นำเสนอในชั้นเรียนอีกด้วย ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางภาษาอังกฤษซึ่งผู้เรียนจะเก็บความรู้ที่ได้จากการปฏิบัตินี้เป็นความรู้ฝังลึกของตนเองต่อไป

บทที่ 5

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย เรื่อง “การประยุกต์ SECI Model เพื่อสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับมหาวิทยาลัย” ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่น่าจะเป็นประโยชน์ต่อไปในด้านการพัฒนาการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยจะแบ่งเป็นข้อเสนอแนะใน 3 ด้าน ดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนรู้

1. ควรนำแนวคิดการจัดการความรู้มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ เป็นไปตามลักษณะของกระบวนการสร้างความรู้ SECI และเน้นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ เรียนรู้ร่วมกันจากการแบ่งปัน หรือแลกเปลี่ยนความคิดและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน (Share and Learn) กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดดังกล่าวควรมีลักษณะที่สำคัญ ดังนี้

- 1.1 มีการตั้งเป้าหมายในการเรียนร่วมกัน (Shared Vision) โดยอาจเริ่มให้ผู้เรียนวิเคราะห์ จุดเด่น จุดด้อยของตน รวมถึงวิธีการที่จะปรับปรุงหรือแก้ไขให้ดีขึ้น ทั้งนี้สิ่งสำคัญคือ ผู้สอนควรต้องทำความเข้าใจกับผู้เรียนให้ชัดเจน ว่าเป้าหมายในการเรียนมีใช้เพื่อการ สอบให้ได้เกรดที่ดีเท่านั้น แต่ควรเป็นการเรียนเพื่อพัฒนาทั้งด้านการเรียนภาษา อังกฤษ และทักษะวิธีการเรียนรู้ (Learn How To Learn) ของผู้เรียนเองด้วย

ตัวอย่างของการตั้งเป้าหมายร่วมกัน เช่น ผู้เรียนที่มีปัญหาในด้านการอ่านภาษา อังกฤษ ตั้งเป้าหมายในการปรับปรุงและพัฒนาด้านการอ่านร่วมกับผู้ที่มีความสนใจที่ จะพัฒนาตนเองในเรื่องเดียวกัน จากนั้นจะร่วมมือกันแสวงหาความรู้ และวิธีการฝึกฝน ทักษะการอ่านเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ดังนั้นการที่ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ใน เรื่องที่ตนเองตั้งเป้าหมายไว้จึงมีความหมายกับผู้เรียนมากขึ้น เพราะเป็นการเรียนรู้ที่ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเนื่องจากกระบวนการเรียนรู้เริ่มเกิดขึ้นในตัวของผู้เรียนเอง เพื่อให้สอดคล้องกับการส่งเสริมให้ผู้เรียนตั้งเป้าหมายการเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ของตนเองนั้น ผู้สอนจึงควรต้องใช้รูปแบบในการประเมินผลการเรียนที่เน้นการปฏิบัติ (Performance-based Assessment) และใช้วิธีการหลากหลายในการวัดผล โดยเน้น

การติดตามผลพัฒนาการ (Progress Check) ของผู้เรียนในกระบวนการเรียนรู้ (Learning Process) มากกว่าการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Achievement Test) หรือการวัดแต่ผลผลิต (Product) ของผู้เรียนเท่านั้น ทั้งนี้วิธีการประเมินผลที่เน้นการปฏิบัติอาจทำได้หลายวิธี เช่น การเขียนสะท้อนความคิด (Reflection) ในแต่ละครั้งที่มีการทำกิจกรรมการเรียน โดยให้ผู้เรียนบันทึกเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้ และจะสามารถนำมาปรับปรุงตนเอง การทำกิจกรรมโครงงาน (Project) การผลิตนวัตกรรมการเรียนรู้ (Learning Innovation) และการใช้แฟ้มสะสมผลงาน (Showcase Portfolio) ที่สนับสนุนให้ผู้เรียนมีอิสระในการตัดสินใจคัดเลือกผลงานที่ตนพอใจและพร้อมกับเขียนอธิบายเหตุผลประกอบการคัดเลือกผลงานของตนเพื่อการให้คะแนน เป็นต้น

กล่าวโดยสรุปว่า เมื่อผู้เรียนตั้งเป้าหมายในการเรียนด้วยตนเอง และผู้สอนเองก็มิได้เน้นการประเมินผลจากการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน จะทำให้ผู้เรียนไม่เครียดกับการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับหลักการจัดการความรู้ว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ในบรรยากาศที่เป็นมิตร เพราะผู้เรียนมิได้มีความเครียดว่าต้องเรียนเพื่อการสอบให้ได้ ตามเกณฑ์ของรายวิชาหรือเกณฑ์ของผู้สอน แต่เรียนอย่างมีความหมายเพื่อจะบรรลุเป้าหมายของการเรียนที่ตนเองได้ตั้งใจไว้

- 1.2 มีเวทีที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแบ่งปันความรู้ของตนเองให้กับผู้อื่นทั้งในและนอกชั้นเรียน (Knowledge Sharing) กล่าวคือ มีการจัดชุมชนแห่งการเรียนรู้ (Community of Learners) ที่ผู้เรียนสามารถมาแลกเปลี่ยนความรู้ ทักษะการเรียนรู้ และประสบการณ์ หรือเรื่องราวต่าง ๆ ของแต่ละบุคคลได้ ทั้งนี้ลักษณะของชุมชนแห่งการเรียนรู้อาจเกิดขึ้นได้ในรูปแบบที่แตกต่างกันตามขนาดของชุมชน ดังต่อไปนี้

- 1.2.1 ชุมชนใหญ่ ซึ่งจะประกอบด้วยผู้เรียนจำนวนมากจากหลายคณะที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานของมหาวิทยาลัย ผู้เรียนเหล่านี้มักจะมีพื้นความรู้และทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับที่แตกต่างกัน และอาจจะมีบุคลิกลักษณะและความสนใจที่หลากหลายตามสาขาวิชาที่ตนเรียนอีกด้วย ดังนั้นคุณลักษณะที่แตกต่างของชุมชนขนาดใหญ่นี้จึงนับว่าเป็นประโยชน์ต่อสมาชิกในชุมชนในเรื่องของการแลกเปลี่ยนความรู้ที่หลากหลาย

อย่างไรก็ตาม ชุมชนใหญ่เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ที่มีสมาชิกจำนวนมาก จึงมีความจำเป็นต้องอาศัยเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้สมาชิกได้

มีเวทีแลกเปลี่ยนความรู้ เช่น การจัดให้มี Blog ของรายวิชาภาษาอังกฤษขึ้น โดยกำหนดเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมประจำรายวิชาที่มีลักษณะเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในการเขียน Blog ตามหัวข้อเรื่องที่คุณสอนแนะนำไว้ในแผนการสอน (Course Syllabus) หรือ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกหัวข้อเองตามความสนใจซึ่งอาจจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หรือเรื่องอื่นๆ ก็ได้ แต่อย่างไรก็ตามผู้สอนควรกำหนดให้ชัดเจนว่าผู้เรียนจะต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเป็นการฝึกทักษะการเขียนของตน

นอกจากนี้ กิจกรรมการเขียน Blog ควรกำหนดให้ผู้เรียนต้องมีส่วนร่วมในการเขียนแสดงความคิดเห็นของตนต่อเรื่องที่ผู้อื่นเขียนด้วย ทั้งนี้ผู้สอนจะต้องกำหนดเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลอย่างเป็นระบบ เช่น เกณฑ์ด้านเนื้อหา (Content) เกณฑ์ด้านการใช้ภาษา (Language Use) และเกณฑ์เกี่ยวกับจำนวนครั้งของการเขียน Blog เป็นต้น และเมื่อจบภาคเรียน ผู้สอนควรกำหนดให้ผู้เรียนสะสมผลงานเขียนที่ดีที่สุดของตนโดยการเลือกพริ้นท์หน้า Blog ที่ตนเองต้องการเพื่อเก็บใส่ในแฟ้มสะสมผลงาน (Showcase Portfolio) ซึ่งนอกจากเป็นการฝึกความรับผิดชอบของผู้เรียนได้แล้วยังสามารถนำผลงานมาใช้ในการประเมินผลตามสภาพที่เป็นจริง (Authentic Assessment) อีกด้วย

และในระหว่างการเรียนการสอน ผู้สอนควรเข้า Blog ในชั้นเรียน เพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) หรือให้คำแนะนำในการเขียนกับผู้เรียน และเป็นการแสดงตัวอย่างผลงานเขียน Blog ที่ดีให้ผู้เรียนอื่นได้เรียนรู้ร่วมกัน หรืออาจเป็นผลงานที่มีข้อผิดพลาดที่คุณสอนจะช่วยชี้แนะให้ผู้เรียนได้รับทราบว่ามีวิธีการปรับปรุงอย่างไรบ้าง

- 1.2.2 **ชุมชนย่อย** เป็นชุมชนที่มีสมาชิกไม่มากนัก และเกิดขึ้นจากการที่มีกลุ่มผู้สนใจเฉพาะเรื่องต้องการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในหัวเรื่องเดียวกัน ซึ่งการจัดกลุ่มเรียนรู้ในลักษณะชุมชนย่อยแบบนี้อาจทำได้ 2 รูปแบบ คือ รูปแบบการเรียนรู้ผ่านระบบเทคโนโลยี Blog โดยผู้สอนอาจจะแบ่งกลุ่มผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อยในห้องเรียนตามความสนใจในหัวเรื่องที่ต้องการจะเรียนรู้ร่วมกัน และจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยการเขียน Blog ซึ่งผู้สอนอาจจะใช้ลักษณะการประเมินผลแบบเดียวกับ Blog ของชุมชนใหญ่ได้ หรือ ผู้สอนอาจจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนในชุมชนย่อยแต่ละชุมชนร่วมกันกำหนดเกณฑ์การประเมินผล Blog ของตนเองได้ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างมากเพราะจะเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมี Autonomy ซึ่งหมายถึงมีอิสระในการตัดสินใจกำหนดรูปแบบการประเมินผลการทำงานของผู้เรียนเอง ดังนั้นจึงเป็น

วิธีการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอีกวิธีหนึ่งด้วย กิจกรรมการเรียนรู้อีกรูปแบบหนึ่งคือ การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันโดยตรง ชุมชนแห่งการเรียนรู้ในลักษณะนี้อาจจะจัดขึ้นทั้งในและนอกห้องเรียน หรือได้ ดังนี้

- การจัดชุมชนแห่งการเรียนรู้ในห้องเรียน อาจเริ่มจากการกำหนดหัวข้อในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เช่น เรื่องแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ของการฝึกทักษะการฟัง พูด อ่านหรือเขียนภาษาอังกฤษ และจัดเป็นเสวนาในห้องเรียน โดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนตามความสนใจในแต่ละทักษะเพื่อถ่ายทอดเทคนิควิธีของตนเอง และมีการรวบรวมเป็นเอกสารหรือคู่มือเคล็ดลับความสำเร็จในการฝึกทักษะต่างๆ เหล่านั้นไว้ อย่างไรก็ตาม หัวข้อในการเสวนาอาจเป็นหัวข้อเรื่องอื่นๆ ที่ผู้เรียนสนใจจะแลกเปลี่ยนประสบการณ์กันโดยไม่จำเป็นต้องเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษก็ได้ เช่น การเตรียมตัวก่อนการสอบ การใช้อินเทอร์เน็ตช่วยในการเรียนรู้ หรือเทคนิคการเลิกสูบบุหรี่ เป็นต้น แต่สิ่งที่สำคัญคือ ผู้สอนควรกำหนดให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารให้มากที่สุดเพื่อเป็นการฝึกทักษะการพูดและการฟังภาษาอังกฤษของผู้เรียนเอง
- การจัดชุมชนแห่งการเรียนรู้นอกห้องเรียน ซึ่งอาจกำหนดให้เป็นกิจกรรมส่วนหนึ่งของรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มเพื่อไปทำกิจกรรมการเรียนรู้นอกห้องเรียน เช่น ที่ English Club ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Access Learning Center) มุมภาษาอังกฤษ (English Corner) ในห้องสมุด หรืออาจจะนัดหมาย ณ สถานที่ที่มีบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการทำกิจกรรมร่วมกันในเรื่องที่ผู้เรียนสนใจ หรืออาจเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้เพื่อให้ได้แนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ด้านการเรียนรู้หรือการฝึกทักษะภาษาอังกฤษก็ได้

นอกจากนี้ หลังจากที่ผู้เรียนแต่ละกลุ่มได้ทำกิจกรรมนอกห้องเรียนแล้ว ผู้เรียนจะต้องนำความรู้ใหม่หรือแนวปฏิบัติที่ดีมาแบ่งปันให้เพื่อนกลุ่มอื่นได้รับทราบ ซึ่งการทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ดังกล่าวนี้นอกจากจะเป็นการสร้างความตระหนักให้กับผู้เรียนในเรื่องการเห็นคุณค่าของการแบ่งปันความรู้แล้ว ยังเป็นการเน้นในเรื่องของการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) อีกด้วยเพราะเนื่องจากการเรียนรู้สามารถเกิดขึ้นได้ทุกที่และทุกเวลา

- 1.3 มีการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่แตกต่างจากเดิมที่เป็นอยู่ในห้องเรียนเพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ปฏิสัมพันธ์กันด้วยไมตรี มีความเป็นกันเองและเกิดความรู้สึกละสบายใจและมั่นใจที่จะถ่ายทอดความรู้ฝังลึกออกมาเป็นความรู้ชัดแจ้ง (Externalization) นอกจากนี้ยังเป็นการช่วยส่งเสริมสัมพันธภาพที่ดีทั้งระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้สอนอีกด้วย การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่แตกต่างอาจทำได้โดยการใช้รูปแบบต่อไปนี้
- 1.3.1 การเปลี่ยนบรรยากาศจากการเรียนในชั้นเรียนแต่เพียงอย่างเดียวไปสู่การเรียนรู้ นอกชั้นเรียน ซึ่งอาจทำได้โดยการนำผู้เรียนไปทำกิจกรรมตามแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ทั้งนี้เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความตื่นตัว อยากรเรียนรู้ และสร้างแรงจูงใจจากภายใน (Intrinsic Motivation) ในการเรียนเพิ่มมากขึ้น
- 1.3.2 การเชิญบุคคลภายนอกมาร่วมทำกิจกรรมในชั้นเรียน ซึ่งเป็นการเน้นการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระว่าตนมีความสนใจที่จะเรียนรู้ในเรื่องใด จากนั้นอาจช่วยกันระดมสมองว่าต้องการให้บุคคลใดมาร่วมทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน และในกรณีที่เป็นวิชาภาษาอังกฤษ การทำกิจกรรมดังกล่าวก็สามารถที่จะใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อเพื่อประโยชน์ในการฝึกทักษะด้านการฟังและการพูดได้อีกด้วย
- 1.3.3 การที่ผู้สอนร่วมทำกิจกรรมกับผู้เรียน ซึ่งจะเป็นการเปลี่ยนบทบาทของผู้สอน เพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิด “ชุมชนแห่งการเรียนรู้” ที่ผู้สอนมิใช่เพียงผู้ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียนแต่เป็นผู้ร่วมเรียนรู้และทำกิจกรรมเช่นเดียวกับผู้เรียนด้วย ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนมีทัศนคติเชิงบวก ดังเช่นผลของการวิจัยนี้ที่พบว่าผู้เรียนรู้สึกดีและชอบที่ผู้สอนได้ร่วมทำกิจกรรมการเขียนอย่างอิสระและได้เรียนรู้ไปพร้อมๆ กับผู้เรียน โดยเฉพาะกิจกรรมที่ต้องการใช้ความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนรู้สึกตื่นตัวที่มีโอกาสได้รับรู้ความคิดและจินตนาการของผู้สอนอีกด้วย
- 1.3.4 การจัดห้องเรียนให้อยู่ในสภาพเหมือนห้องปฏิบัติการ (Workshop) เช่น การเปลี่ยนแปลงรูปแบบของการจัดโต๊ะและที่นั่งให้เป็นกลุ่มย่อย โดยให้หันหน้าเข้าหากันแทนที่จะหันหน้าเข้าหากระดานตามรูปแบบชั้นเรียนทั่วไป และผู้สอนแทนที่จะประจำอยู่หน้าชั้นตามรูปแบบการสอนเดิม (Teacher-front Orientation) แต่อาจจะอยู่ตรงกลางห้อง หรือตามจุดต่างๆ ของห้อง และสามารถเดินรอบห้องได้อย่าง

สะดวกเพื่อทำหน้าที่เป็นผู้เอื้ออำนวยการเรียนรู้ (Facilitator) โดยการให้คำแนะนำ และช่วยเหลือผู้เรียนในการทำงานทั้งเป็นกลุ่มและรายบุคคลได้ เช่น ถ้าผู้สอนพบว่าผู้เรียนบางคนต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ ก็สามารถนำผู้เรียนดังกล่าวแยกออกมาจากกลุ่มเพื่อให้คำอธิบายตรงมุมใดมุมหนึ่งของห้องเรียน ในขณะที่ผู้เรียนกลุ่มอื่นๆ ก็สามารถทำกิจกรรมของตนเองต่อไปได้ ดังนั้นการจัดสภาพห้องเรียนแบบ Workshop จึงเป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและเอื้อต่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ตามแนวคิดการจัดการความรู้ได้เป็นอย่างดี

- 1.4 มีการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อแสวงหาความรู้ (Inquiry) รวบรวมความรู้ (Combination) และใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยอาจบูรณาการแนวคิดการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Constructionism) ของ Seymour Papert (1960, อ้างถึงใน Papert & Harel, 1991) ที่เน้นให้ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการคิดริเริ่มที่จะสร้างสรรค์ผลงานที่ตนเองสนใจ โดยใช้ประโยชน์จากความหลากหลายและแตกต่างของผู้เรียนทั้งเรื่องของความสนใจ และความรู้ด้านต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการถ่ายทอดประสบการณ์ซึ่งกันและกัน เช่น ในการวิจัยนี้ผู้เรียนได้มีโอกาสร่วมกันแสวงหาความรู้ และรวบรวมความรู้ ในการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองจากการผลิตนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้ และนำเสนอผลงานของตนให้กับผู้เรียนอื่นๆ ซึ่งผลงานของผู้เรียนดังกล่าว นอกจากเป็นการรวมความรู้แล้วยังสามารถเก็บเป็นคลังความรู้ (Knowledge Asset) ได้อีกด้วย
- 1.5 มีการจัดทำ “เอกสารหรือคู่มือรวมเคล็ดลับแห่งความสำเร็จ” ซึ่งเป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการสร้างความรู้ชัดแจ้งจากความรู้ฝังลึก และรวบรวมความรู้ให้เป็นคลังความรู้ ดังเช่น ในการวิจัยนี้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รวบรวมเคล็ดลับส่วนตัวจากการทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ต่างๆ เป็นคู่มือในการเขียนย่อความ และคู่มือในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ผลผลิตดังกล่าวนอกจากจะเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียนแล้วยังเป็นความภาคภูมิใจของผู้เรียนอีกด้วย เนื่องจากสามารถนำไปเผยแพร่ให้กับผู้เรียนอื่นๆ ได้รับความทราบและนำไปประยุกต์ใช้ได้ ซึ่งจะกลายเป็นความรู้ฝังลึกของผู้เรียนอื่นๆ ต่อไป

ข้อเสนอแนะในการพัฒนาผู้สอน

จากผลการวิจัยนี้พบว่าผู้เรียนได้รับประโยชน์ในด้านต่างๆ รวมทั้งเกิดความรู้สึกที่ดีเมื่อผู้สอนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของการจัดการความรู้ ตามที่ วิจารณ์ พานิช (2549) ได้กล่าวไว้ว่าผู้สอนจำเป็นต้องเข้าใจบทบาทของตนในฐานะ “ผู้อำนวยความสะดวก” หรืออีกนัยหนึ่งคือ ผู้เอื้ออำนวยการเรียนรู้ (Facilitator) ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผู้สอนต้องมีทัศนคติที่ดีในการเปิดรับแนวคิด และวิธีการแบบใหม่ๆ ในการจัดการเรียนการสอนซึ่งผู้สอนสามารถทำได้ ดังนี้

1. ผู้สอนควรต้องปรับเปลี่ยนทัศนคติเรื่องการแบ่งระดับชั้นของคนในสังคม (Social Hierarchy) ซึ่งเป็นค่านิยมที่ฝังรากลึกของสังคมไทย เช่น การแบ่งระดับระหว่างผู้อาวุโสกับผู้ที่มีอายุน้อยกว่า และการแบ่งระดับระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งการที่ผู้สอนมีสถานภาพอยู่ในระดับที่สูงกว่าผู้เรียนนั้น อาจเป็นตัวปิดกั้นมิให้ผู้สอนเปลี่ยนแปลงบทบาทจากผู้ถ่ายทอดความรู้ (Knowledge Imparter) มาเป็นผู้เอื้ออำนวยความรู้ และที่สำคัญคือการเปลี่ยนบทบาทมาเป็นผู้เรียนอีกคนหนึ่ง ในชุมชนของการเรียนรู้ทั้งในและนอกชั้นเรียนได้ ดังนั้น ผู้สอนจึงควรปรับเปลี่ยนทัศนคติในเรื่องดังกล่าวนี้โดยอาจใช้วิธีการพัฒนาตนเองทางวิชาชีพ ดังต่อไปนี้
  - 1.1.1 การพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เช่น การแสวงหาความรู้จากการอ่าน การเป็นสมาชิกองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยหรือการศึกษา การเข้าร่วมการอบรม การร่วมประชุมสัมมนาต่างๆ เป็นต้น
  - 1.1.2 การจัดตั้งชุมชนแห่งการเรียนรู้ (Community of Learners) ในหมู่ผู้สอนแต่ละรายวิชาในสถานศึกษาหรือระหว่างสถานศึกษาก็ได้ ซึ่งแนวคิดนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Smith and Sutherland (2009) ที่อธิบายว่าการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ของการเป็นทั้งผู้สอนและผู้เรียน หรือ Community of Teacher-Learners แยกตามกลุ่มผู้สอนที่มีความชอบในการสอนแบบต่างๆ มาร่วมเรียนรู้เรื่องเดียวกันในชุมชนแห่งการเรียนรู้ จะช่วยทำให้ผู้สอนมีมาตรฐานที่ดีในด้านการพัฒนาตนเองทางวิชาชีพได้
  - 1.1.3 การจัดให้มีกิจกรรมเพื่อนสังเกตเพื่อน (Buddy Observer) โดยอาจให้ผู้สอนจับคู่ตามความสมัครใจเพื่อสังเกตการสอนและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ในการ

นี้ผู้สอนแต่ละคู่จะผลัดกันสังเกตการสอนและเขียนบันทึกลงในแบบสะท้อนความคิดว่าตนเองได้เรียนรู้อะไรบ้าง และจะสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการสังเกตการสอนไปปรับเปลี่ยนหรือประยุกต์ใช้ในการสอนของตนเองได้อย่างไร จากนั้นควรผสมผสานแนวคิดการจัดการความรู้ โดยจัดให้มีกิจกรรมแลกเปลี่ยนความรู้ (Knowledge Sharing) เพื่อเป็นเวทีให้ผู้สอนมาร่วมแบ่งปันประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้จากการทำกิจกรรม Buddy Observer นี้ และทำกิจกรรมที่สามารถต่อยอดความรู้ได้ กล่าวคือ การรวบรวมเทคนิคหรือวิธีการสอนและวิธีการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการสอนต่างๆ จัดเรียงเรียงเป็นคู่มือการสอน (Combination) เพื่อเก็บเป็นคลังความรู้ (Knowledge Asset) และเผยแพร่ต่อผู้สอนอื่นๆ เพื่อเป็นการประยุกต์ใช้ความรู้และเปลี่ยนความรู้นั้นๆ เป็นความรู้ฝังลึกในตัวผู้สอนแต่ละคนได้ต่อไป

- 1.1.4 การจัดให้มี เวลา เวที และไมตรี สำหรับผู้สอนเพื่อการพูดคุยแบบไม่เป็นทางการ เช่น จัดมุมในส่วนของห้องนั่งทานอาหารของผู้สอน (Teacher's Lounge) ให้เป็นเวทีแลกเปลี่ยน แบ่งปันความรู้ ความคิด และประสบการณ์ซึ่งกันและกัน (Sharing Corner) ตามเวลาที่สะดวก และที่สำคัญต้องมีไมตรีหรือความเป็นกัลยาณมิตรในการแสดงออกทางความคิด เต็มใจรับฟังและรับรู้เกี่ยวกับความสำเร็จ หรือความล้มเหลวจากการทดลองปฏิบัติตามแนวคิดใหม่ๆ ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อนำไปสู่แนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ด้านการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งการจัดกิจกรรมลักษณะนี้จะเป็นการนำแนวคิดของกระบวนการจัดการความรู้มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาตนเองทางวิชาชีพ

ข้อเสนอแนะในการทำการวิจัย

1. ควรศึกษาต่อเนืองว่าผู้เรียนที่ได้ผ่านการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กระบวนการสร้างความรู้ SECI Model แล้วจะสามารถนำวิธีการเรียนดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ในการเรียนวิชาอื่นหรือไม่ และอย่างไร
2. ควรศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยการนำหลักการจัดการความรู้มาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อสำรวจว่ามีวิธีการใดบ้างที่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจจากภายใน (Intrinsic Motivation) ที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

3. ควรศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ของผู้เรียนหรือผู้สอน และปัจจัยสำคัญใดบ้างที่จะทำให้ชุมชนดำเนินการได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้เพื่อให้ได้แนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษต่อไป
4. ควรศึกษารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่สามารถพัฒนาการคิดเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียน ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างนวัตกรรมด้านการสอนภาษาอังกฤษ
5. ควรศึกษาเกี่ยวกับการนำกลยุทธ์ในการจัดการความรู้มาพัฒนาผู้สอน เพื่อให้ได้แนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ด้านการสอนภาษาอังกฤษในระดับมหาวิทยาลัย
6. ควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการใช้กระบวนการจัดการความรู้ในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ
7. ควรศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดด้านการจัดการความรู้อื่นๆ ที่สามารถส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
8. ควรศึกษาผลของการจัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการแก่ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้ SECI Model ว่าจะประโยชน์ต่อผู้รับการอบรมในด้านใดบ้าง

หนังสืออ้างอิง

- กิ่งฟ้า สินธุวงษ์; สุดตดา ลอยฟ้า. (2545). ปฏิรูปการเรียนรู้ ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. วารสารส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนการสอน, 11 (1): 1-12.
- ขจิต ฝอยทอง. (2552). การอบรมครูภาษาอังกฤษโดยใช้กระบวนการจัดการความรู้. สืบค้น วันที่ 5 สิงหาคม 2552 จาก <http://researchers.in.th>
- โหมสิต จตุรัสวัฒนากุล. (2543). ผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการสอนเป็นกลุ่มที่ช่วยเหลือเป็นรายบุคคลที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการถ่ายโยงการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีระดับความสามารถต่างกัน. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โหมสิต เสดะจิต. (2548). ศึกษาสภาพการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 3. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- จินตนา ปั่นทวงศ์; ยุวณิษฐ์ หงษ์ตระกูล; บุญเลิศ คำปิ่น. (2547). การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนากระบวนการคิด ทักษะทางภาษา และ พฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียน. สืบค้น วันที่ 19 มิถุนายน 2550 จาก www.thaiedresearch.org/result/info2.php?id=7287
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2550). นวัตกรรมการศึกษาและเทคโนโลยีการศึกษา. สืบค้น วันที่ 20 มิถุนายน 2550 จาก http://www.drchaiyot.com/web/view.php?article_id=29

นันทิภา กงวิไล. (2551). *การเรียนรู้โดยการสังเกต (Observational Learning)*. สืบค้น วันที่ 3

สิงหาคม 2553 จาก www.watana.ac.th/mainessay.htm

นิรันดร์ สุธีนิรันดร์. (2552). *การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้ของคณะ*

แพทยศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาไทย. สืบค้น วันที่ 30 กรกฎาคม 2553 จาก

<http://www.thaiedresearch.org/thaied/index>

บุญส่ง หาญพานิช (2546). *การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการความรู้ในสถาบันอุดมศึกษา*

ไทย. วิทยานิพนธ์ดุขฎิบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปฏิรูปการเรียนรู้, คณะอนุกรรมการ. สำนักงานคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ. (2543). *ปฏิรูปการ*

เรียนรู้ ผู้เรียนสำคัญที่สุด. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ดี

ประพนธ์ ผาสุขยัต. (2547). *การจัดการความรู้: จากหลักคิดสู่การปฏิบัติจริง*. กรุงเทพฯ:

สำนักพิมพ์ไผ่ใหม่

ประพนธ์ ผาสุขยัต. (2549). *การจัดการความรู้ (KM): ฉบับขับเคลื่อน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไผ่

ใหม่. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ยุพิน อินทะยะ. (2545). *กระบวนการกลุ่มสำคัญไฉน: เด็กๆ รู้สึกอย่างไรเมื่อได้เรียนรู้ร่วมกับเพื่อน...*

ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. สืบค้น วันที่ 31

มีนาคม 2550 จาก <http://rirs3.royin.go.th/dictionary.asp>

วันทิพย์ สิ้นสูงสุด. (2549). *การใช้การเรียนรู้จากการปฏิบัติเพื่อสร้างองค์การใฝ่เรียนรู้*.

กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ช้างศึกษาวิจัย.

วารสารวิชาการ หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 8 สืบค้น วันที่ 3 สิงหาคม

2553 จาก www.nitesonline.net/warasan16_upin.doc

วิจารณ์ พานิช. (2547ก). การจัดการความรู้คืออะไร. สืบค้น วันที่ 23 เมษายน 2550 จาก

http://www.kmi.or.th/document/km_ha.doc

วิจารณ์ พานิช. (2547ข). *สถานศึกษากับการจัดการความรู้เพื่อสังคม*. กรุงเทพฯ: สำนักงาน

เลขาธิการสภาการศึกษา

วิจารณ์ พานิช. (2549). *การจัดการความรู้ฉบับนักปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริมการจัดการ

ความรู้เพื่อสังคม (สคส.)

วิไลพร พรมตา. (2552). *ผลของการเรียนการสอนแบบผสมผสานด้วยการเรียนการสอนแบบ*

ร่วมมือในบทเรียนภาษาอังกฤษที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

มัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีบุคลิกภาพแตกต่างกัน. วิทยานิพนธ์บัณฑิตศึกษา. บัณฑิต

วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สถาบันส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อสังคม. (ม.ป.ป.). การจัดการความรู้คืออะไร. สืบค้น วันที่ 9

เมษายน 2550 จาก <http://www.kmi.or.th>

สมบัติ กาญจนารักพงศ์. (2547). *เคล็ดลับ: วิธีคิดและวิธีสร้างนวัตกรรมสำหรับครุมีอาชีพ*.

กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริมและพัฒนาการอ่านการเขียนแห่งประเทศไทย.

สมศักดิ์ ภูวิดาพรรณ. (2544). *การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง*.

เชียงใหม่: สำนักพิมพ์ The Knowledge Center.

สำนักงาน ก.พ.ร. และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ. (2548). *การจัดการความรู้จากทฤษฎีสู่การ*

ปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: บริษัทจิรวัดน์ เอกซ์เพรส จำกัด.

สุทธิพร คล้ายเมืองปัก. (2543). *บทบาทของครูกับรูปแบบการเรียนการสอนที่เปลี่ยนไป*.

วารสารวิชาการ, 3 (2): 26-29.

- สุเมธ ปานะถึก. (2552). การวิจัยเพื่อพัฒนาชุดการเรียนรู้แบบสื่อประสมเพื่อการจัดการความรู้ให้
บรรลุปเป้าหมายการปฏิรูปการเรียนรู้. *รายงานการประชุมทางวิชาการ: การวิจัยทาง
การศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 13*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุรพงศ์ เอื้อศิริพรฤทธิ์. (2547). *การพัฒนาตัวบ่งชี้รวมความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของ
สถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภาคใต้*. วิทยานิพนธ์ดุสิตวิทยบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย
อังกณ อ่อนธานี. (2552). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการ
เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้โดยอิงแนวคิดการจัดการความรู้สำหรับนิสิตครู.
รายงานการประชุมทางวิชาการ: การวิจัยทางการศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 13.
กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- อาชัญญา รัตนอุบล. (2547). การเรียนรู้จากประสบการณ์: แนวทางสู่การปฏิบัติในการศึกษาออก
ระบบโรงเรียน. *วารสารครุศาสตร์*, 32 (3): 83-91.
- อุทัย เสนารักษ์. (2550). นวัตกรรมทางการศึกษา (Educational Innovation). สืบค้น วันที่ 15
พฤษภาคม 2550 จาก <http://senarak.tripod.com/inno2html>
- Bejarano, Y. (1987). A cooperative small-group methodology in the language classroom.
TESOL Newsletter, 22 (2), 1, 8-9.
- Computer.Today. (2005). Weblog นวัตกรรมของสังคมยุคใหม่. Retrieved June 6, 2007 from
<http://www.airp.co.th>
- Constructionism คืออะไร. (ม.ม.ป.). Retrieved May 15, 2007 from
www.kmutt.ac.th/organization/Education/Technology/tech_ed/constructionism/constructionism2.html

- Davenport, T. H., & Prusak, L. (1998). *Working knowledge: How organizations manage what they know*. Boston: Harvard Business School Press.
- Gordon, J. L., & Smith, C. (1998). Research: Knowledge management guidelines.
Retrieved April 23, 2007 from <http://www.akri.org/research/km.htm>
- Keng. (2007). Blog. Retrieved June 6, 2007 from <http://www.keng.com/?p=15>
- Ki, W. W. (2000). ICT applications in task-based learning. In *Changing classrooms and changing schools: A study of good practices in using ICT in Hong Kong schools*. Hong Kong: Center of Information Technology in School and Teacher Education.
- Mazzotti, T. B. (2007). Constructivism. Retrieved May 15, 2007 from www.ffst.hr/ENCYCLOPEDIA/constructivism.htm
- Neil, J. (2006). Experiential learning & experiential education. Retrieved May 11, 2007 from <http://wilderdom.com/experiential>
- Nonaka, I., & Takeuchi, H. (1995). *The knowledge-creating company: How Japanese companies create the dynamics of innovation*. New York: Oxford University Press.
- Papert, S., & Harel, I. (1991). *Constructionism*. Norwood, NJ: Ablex.
- Phrabu, N. S. (1987). *Second language pedagogy*. Oxford: Oxford University Press.
- Raman, M., Ryan, T., & Olfman, L. (Fall, 2005). Designing knowledge management systems for teaching and learning with Wiki technology. *Journal of Information*

Systems Education. Retrieved June 20, 2007 from http://findarticles.com/p/articles/mi_qa200510/ai_n15715725

Smith, C. M. M., & Sutherland, M. J. (2009). Creating a community of teacher-learner.

Retrieved July 4, 2009 from

www.informaworld.com/smpp/content~db=~content=a751257562

TATC. (2006). Blog. Retrieved June 6, 2007 from <http://www2.tatc.ac.th/~blog>

The power of the Blog. (June, 2006). *E-Commerce*, p. 1-5.

Wichadee, S. (2010). Characteristics of effective English language teachers: The perspectives of Bangkok University Students. *BU Academic Review*, 9 (1): 1-11.

Wikipedia Encyclopedia. (2007). Blog. Retrieved May 30, 2007 from

<http://en.wikipedia.org/wiki/Blog>

Wikipedia Encyclopedia. (2007). John Dewey. Retrieved May 11, 2007 from

http://en.wikipedia.org/wiki/John_Dewey

Willis, J. (1996). Task-based learning: What kind of adventure? Retrieved May 23, 2007

from www.jalt-publications.org/tit/files/98/jul/willis.html

Worasinchai, L., & Bechina, A. A. (2006). An innovative knowledge management approach in higher education: A case study of Bangkok University. *Journal of Knowledge Management*, 12, (1).

(ก)

แผนการสอนวิชา อก. 111: ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1

วัตถุประสงค์การเรียนรู้	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน	หมายเหตุ
<p>สัปดาห์ที่ 1</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อวิเคราะห์ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษและความต้องการในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ 2. เพื่อกำหนดเป้าหมายในการเรียนร่วมกัน (Shared Vision) 3. เพื่อฝึกถ่ายทอดความคิดโดยการเขียน Freewriting 4. เพื่อฝึกเขียนแสดงความคิดเห็นตอบ (Personal Response) 	<ol style="list-style-type: none"> 1. อธิบายแผนการสอน (Course Syllabus) วัตถุประสงค์ของการเรียน รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดการจัดการความรู้ 2. แสดงวิธีการเข้าไปทำกิจกรรม Web Log (Blog) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมในรายวิชานี้ และให้ผู้เรียนทดลองเข้าไปลงทะเบียนเพื่อใช้ Blog 3. กำหนดเป้าหมายในการเรียนร่วมกัน <ul style="list-style-type: none"> - แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละ 5 คน เพื่อช่วยกันวิเคราะห์ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของแต่ละคนพร้อมกับสรุปประเด็นปัญหาของกลุ่มและกำหนดและกำหนดเป้าหมายในการเรียนของกลุ่ม - ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนนำเสนอหน้าชั้นเรียน 4. ให้ผู้เรียนเขียนในบันทึกการเรียนรู้ครั้งที่ 1 เรื่อง การตั้งเป้าหมายในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ชักถามข้อสงสัย 2. ทดลองใช้ Blog และ ชักถามข้อสงสัย 3. แสดงความคิดเห็นในกลุ่มย่อยเพื่อสรุปปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มและกำหนดเป้าหมายในการเรียนของกลุ่ม 4. ตัวแทนกลุ่มนำเสนอหน้าชั้นเรียน 5. เขียนบันทึกการเรียนรู้ 	

วัตถุประสงค์การเรียนรู้	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน	หมายเหตุ
	5. ให้ผู้เรียนเขียน Freewriting ครั้งที่ 1 6. ให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนอ่านงานเขียน Freewriting เพื่อเขียนแสดงความคิดเห็นตอบ (Personal Response)	6. เขียน Freewriting 7. เขียนแสดงความคิดเห็นตอบต่องานเขียนของผู้อื่น	
สัปดาห์ที่ 2 1. เพื่อฝึกการเรียนรู้ร่วมกัน (Share and Learn) ในการเขียนสรุป(Summary) 2. เพื่อทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อวางแผนทำโครงการนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้ (Innovative Learning Material)	1. ให้ผู้เรียนอ่าน Passage และกระตุ้นโดยการถามคำถามให้ผู้เรียนพูดสรุปใจความสำคัญของ Passage ที่อ่าน 2. อธิบายความหมายและหลักการเขียน Summary และให้นักศึกษาเลือก Paragraph ที่ตนสนใจเพื่อฝึกเขียน Summary 3. ให้ผู้เรียนออกมาเขียนผลงาน Summary ของตนบนกระดาน 4. ให้ข้อเสนอแนะต่องานเขียนของผู้เรียนแต่ละคน 5. แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มๆละ 5 คน โดยแต่ละกลุ่มเป็นผู้ที่มีเป้าหมายในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในด้านเดียวกันตามที่ได้เขียนไว้ในบันทึกการเรียนรู้ครั้งที่ 1 6. ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มระดมสมองเพื่อคิดโครงการนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้	1. พูดสรุปใจความสำคัญ 2. ซักถามข้อสงสัย 3. เขียน Summary 4. เขียน Summary ของตนบนกระดาน 5. รับฟังและซักถามข้อสงสัย 6. ทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 6.1 ระดมสมองเพื่อให้ได้หัวข้อที่กลุ่มต้องการเรียนรู้ร่วมกัน 6.2 คิดสร้างนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้ใน	

วัตถุประสงค์การเรียนรู้	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน	หมายเหตุ
	<p>เรียนรู้ (Innovative Learning Material) ที่จะช่วยพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านที่เป็นปัญหาและให้เขียนแผนงานสร้างนวัตกรรมเพื่อนำเสนอหน้าชั้นเรียนในคาบเรียนหน้า</p> <p>แผนงานประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ชื่อนวัตกรรมฯ 2. วัตถุประสงค์ 3. หัวข้อและขอบเขตเนื้อหาภาษาอังกฤษที่ต้องการเรียนรู้ 4. รูปแบบของนวัตกรรมฯ <p>7. ให้นักศึกษาเขียนในบันทึกการเรียนรู้อีกครั้งที่ 2 เรื่อง ประโยชน์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมตั้งเป้าหมายในการเรียนร่วมกัน</p>	<p>หัวข้อที่กลุ่มร่วมกันเลือกเพื่อเขียนแผนงานส่งในคาบเรียนหน้า</p> <p>7. เขียนในบันทึกการเรียนรู้อีกครั้งที่ 2</p>	<p>วัตถุประสงค์ของโครงการผลิตนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน (Socialization) จากการทำงานปฏิบัติ (Task) 2. เพื่อสร้างความรู้ชัดแจ้งจากความรู้ฝังลึก (Externalization) และรวมความรู้ (Combination) 3. เพื่อนำความรู้ชัดแจ้งมาปฏิบัติ (Internalization) สร้างเป็นนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้ที่ใช้พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

วัตถุประสงค์การเรียนรู้	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน	หมายเหตุ
<p>สัปดาห์ที่ 3</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้วิธีการเขียน Summary 2. เพื่อนำเสนอแผนงานโครงการผลิตนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้ (Innovative Learning Material) 3. เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความคิดเห็นจากงานเขียน Freewriting 4. เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการเขียน Blog 	<ol style="list-style-type: none"> 1. จับคู่ผู้เรียนเพื่อให้เขียน Summary ของ Passage ที่ 2 2. ให้แต่ละคู่แลกเปลี่ยนอ่านงาน Summary และเขียนวิจารณ์โดยยึดหลักการเขียน Summary ที่ได้เรียนไป 3. นำเสนอตัวอย่างผลงาน Summary ของผู้เรียนบางคู่บนเครื่อง Visualizer เพื่อร่วมกันศึกษาข้อดีหรือข้อควรปรับปรุง 4. ให้ผู้เรียนเขียน Freewritingครั้งที่ 2 5. ให้ผู้เรียนสมัครใจอ่าน Freewriting หน้าชั้นจำนวน 5 คน 6. ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอแผนงานนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้ 7. ผู้สอนซักถามรายละเอียด และ ให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงและนำเสนอในคาบเรียนหน้า 8. ให้ผู้เรียนเลขที่ 1-8 ไปเขียนใน Blog เล่าประสบการณ์เกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง และให้ผู้เรียนคนอื่นเข้าไปเขียนแสดงความคิดเห็นตอบ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. เขียน Summary 2. วิจารณ์ Summary 3. ซักถามข้อสงสัย 4. เขียน Freewriting 5. อ่าน Freewriting ของตน 6. ตัวแทนกลุ่มนำเสนอและอธิบายแผนงานนวัตกรรมฯ 7. แต่ละกลุ่มบันทึกข้อเสนอแนะ และซักถามข้อสงสัยเพื่อกลับไปปรับปรุงแผนงานของตน 8. ทำกิจกรรมนอกห้องเรียนใน Blog 	<p>วัตถุประสงค์ของการทำกิจกรรมการเขียนใน Blog</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สกัดความรู้ฝังลึก (Tacit Knowledge) ของตนเอง 2. เพื่อจัดเก็บเป็นคลังความรู้ (Knowledge Asset) ที่ได้จากประสบการณ์ของผู้เรียนแต่ละคน

วัตถุประสงค์การเรียนรู้	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน	หมายเหตุ
	9. ให้ผู้เรียนเขียนในบันทึกการเรียนรู้ครั้งที่ 3 เรื่อง สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการอ่านและเขียนวิจารณ์ Summary ของผู้อื่น	9. เขียนในบันทึกการเรียนรู้	3. เพื่อใช้เทคโนโลยี Blog เป็นเวทีแลกเปลี่ยนความรู้
<p>สัปดาห์ที่ 4</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้วิธีการเขียน Summary 2. เพื่อฝึกการทำงานร่วมกันในการจัดทำ Action Plan ของการผลิตนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้ 3. เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความคิดเห็นจากงานเขียน Freewriting 	<ol style="list-style-type: none"> 1. แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มๆละ 4 คน เพื่อเลือก Paragraph จาก Passage จากนั้นให้เขียน Summary บนกระดาน 2. ให้ผู้เรียนสลับกันอ่าน Summary ของกลุ่มอื่น และปรับแก้ไขโดยยึดหลักการเขียน Summary ที่ได้เรียนไป 3. ตรวจสอบเขียน Summary และให้คำแนะนำแก่นักศึกษา 4. ให้ผู้เรียนส่งแผนงานนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้ 5. ตรวจสอบและคืนแผนงานฯ ของแต่ละกลุ่ม และให้ผู้เรียนจัดทำ Action Plan ในการสร้างนวัตกรรมฯ เพื่อนำเสนอในชั้นเรียนในคาบเรียนหน้า 6. ให้ผู้เรียนเลขที่ 9-16 ไปเขียนใน Blog เล่าเกี่ยวกับประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง และให้ผู้เรียนคนอื่นเข้าไปเขียนแสดงความความคิดเห็นตอบ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. แต่ละกลุ่มเขียน Summary บนกระดาน 2. แก้ไขงานเขียน Summary บนกระดาน 3. ชักถามข้อสงสัย 4. แต่ละกลุ่มส่งแผนงานฯ 5. แต่ละกลุ่มร่วมกันวางแผนในการดำเนินงานสร้างนวัตกรรมและเขียนใน Action Plan 6. ทำกิจกรรมนอกห้องเรียนใน Blog 	

วัตถุประสงค์การเรียนรู้	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน	หมายเหตุ
<p>สัปดาห์ที่ 5</p> <p>1. เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน (Socialization) โดยการมีส่วนร่วม แสดงความคิดเห็น และซักถามจากงานเขียน Freewriting</p> <p>2. เพื่อฝึกคิดอย่างสร้างสรรค์และเขียนแบบเล่าเรื่อง (Narration)</p>	<p>1. ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มส่ง Action Plan และแจกแบบบันทึกการทำงานให้ทุกกลุ่มพร้อมทั้งอธิบายและกำหนดให้ส่งในสัปดาห์ที่ 14</p> <p>2. ให้ผู้เรียนเขียน Freewriting ครั้งที่ 3 โดยที่ผู้สอนร่วมทำกิจกรรมนี้ด้วย</p> <p>3. ให้ผู้เรียนสมัครใจอ่านงาน Freewriting หน้าชั้น จำนวน 5 คน และให้ผู้เรียนคนอื่นๆ ตั้งคำถามเพื่อถามข้อมูลเพิ่มเติม หรือร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ Freewriting ที่เพื่อนอ่าน</p> <p>4. ผู้สอนอ่าน Freewriting ที่ตนเขียน และเปิดโอกาสให้นักศึกษาตั้งคำถาม หรือร่วมแสดงความคิดเห็น</p> <p>5. แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละ 4 คน เพื่อเลือกภาพที่ผู้สอนเตรียมมาให้ 1 ภาพ จากนั้นให้ใช้จินตนาการ และแต่งเรื่องจากภาพ ความยาวอย่างน้อย 100 คำ ภายในเวลา 30 นาที</p> <p>6. ให้ตัวแทนกลุ่มนำภาพมาแสดงบนเครื่อง Visualizer และอ่านเรื่องที่เขียน</p>	<p>1. ส่ง Action Plan</p> <p>2. เขียน Freewriting</p> <p>3. อ่าน Freewriting ของตน</p> <p>4. ถามคำถามและแสดงความคิดเห็น</p> <p>5. แต่ละกลุ่มเลือกภาพ 1 ภาพ และช่วยกันแต่งเรื่องจากภาพ</p> <p>6. นำเสนอเรื่องที่เขียน</p>	<p>วัตถุประสงค์ของกิจกรรมจินตนาการเรื่องจากภาพ</p> <p>1. เพื่อฝึกการเขียนแบบเล่าเรื่อง (Narration)</p> <p>2. เพื่อฝึกการคิดอย่างสร้างสรรค์</p>

วัตถุประสงค์การเรียนรู้	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน	หมายเหตุ
	7. ให้ผู้เรียนเขียนในบันทึกการเรียนรู้ครั้งที่ 4 เรื่อง สิ่งที่คุณเรียนรู้จากการได้ทำกิจกรรมจินตนาการเรื่องจากภาพ 8. ให้ผู้เรียนเลขที่ 16-24 ไปเขียนใน Blog เล่าเกี่ยวกับประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง และให้ผู้เรียนคนอื่นเข้าไปเขียน แสดงความคิดเห็นตอบ	7. เขียนในบันทึกการเรียนรู้ 8. ทำกิจกรรมนอกห้องเรียนใน Blog	
สัปดาห์ที่ 6 1. เพื่อฝึกคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลในกิจกรรม Problem Solving Task 2. เพื่อสร้างความรู้ที่ชัดเจนจากความรู้ที่ฝังลึก (Externalization) เกี่ยวกับวิธีการเขียน Summary	1. แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละ 4 คน ให้ทำกิจกรรม Problem Solving โดยให้แต่ละกลุ่มเลือกเรื่องที่กลุ่มสนใจ 2. ให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มนำเสนอวิธีแก้ปัญหาหน้าชั้น 3. ผู้สอนให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีคิดในการแก้ปัญหาของแต่ละกลุ่ม 4. ให้ผู้เรียนเขียนในบันทึกการเรียนรู้ครั้งที่ 5 เรื่อง ปัญหาที่พบจากการทำกิจกรรม Problem Solving และวิธีแก้ไข	1. เลือกเรื่องที่กลุ่มสนใจ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อให้ได้ข้อสรุปในการแก้ปัญหา 2. นำเสนอหน้าชั้น 3. ชักถามข้อสงสัย 4. เขียนในบันทึกการเรียนรู้	

วัตถุประสงค์การเรียนรู้	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน	หมายเหตุ
	5. ให้ผู้เรียนเขียน Summary จาก Passage และ ผู้สอนตรวจงานเขียน Summary 6. ผู้สอนนำเสนอตัวอย่างผลงานที่ดีของผู้เรียนบนเครื่อง Visualizer และให้เจ้าของผลงานเขียนเล่าเคล็ดลับการเขียน Summary ของคนเป็นการทำงาน 7. ให้นักศึกษาเลขที่ 24-32 ไปเขียนใน Blog เล่าเกี่ยวกับประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง และให้นักศึกษาคนอื่นเข้าไปเขียนแสดงความความคิดเห็นตอบ	5. เขียน Summary และส่งงาน 6. เจ้าของผลงานเขียนเล่าเคล็ดลับการเขียน Summary ของคนเป็นการทำงาน 7. ทำกิจกรรมนอกห้องเรียนใน Blog	
สัปดาห์ที่ 6 1. เพื่อฝึกคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลในกิจกรรม Problem Solving Task 2. เพื่อสร้างความรู้ที่ชัดเจนจากความรู้ที่ฟุ้งสิด (Externalization) เกี่ยวกับวิธีการเขียน Summary	1. แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มๆละ 4 คน ให้ทำกิจกรรม Problem Solving โดยให้แต่ละกลุ่มเลือกเรื่องที่กลุ่มสนใจ 2. ให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มนำเสนอวิธีแก้ปัญหาหน้าชั้น 3. ผู้สอนให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีคิดในการแก้ปัญหาของแต่ละกลุ่ม 4. ให้ผู้เรียนเขียนในบันทึกการเรียนรู้ครั้งที่ 5 เรื่อง ปัญหาที่พบจากการทำกิจกรรม Problem Solving และวิธีแก้ไข	1. เลือกเรื่องที่กลุ่มสนใจและแลกเปลี่ยนความคิดเพื่อให้ได้ข้อสรุปในการแก้ปัญหา 2. นำเสนอหน้าชั้น 3. ชักถามข้อสงสัย 4. เขียนในบันทึกการเรียนรู้	

วัตถุประสงค์การเรียนรู้	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน	หมายเหตุ
	5. ให้ผู้เรียนเขียน Summary จาก Passage และ ผู้สอนตรวจงาน เขียน Summary 6. ผู้สอนนำเสนอตัวอย่างผลงานที่ดีของผู้เรียนบนเครื่อง Visualizer และให้เจ้าของผลงานเขียนเล่าเคล็ดลับการเขียน Summary ของตนเป็นการบ้าน 7. ให้นักศึกษาเลขที่ 24-32 ไปเขียนใน Blog เล่าเกี่ยวกับประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง และให้นักศึกษาคนอื่นเข้าไปเขียนแสดงความคิดเห็นตอบ	5. เขียน Summary และส่งงาน 6. เจ้าของผลงานเขียนเล่าเคล็ดลับการเขียน Summary ของตนเป็นการบ้าน 7. ทำกิจกรรมนอกห้องเรียนใน Blog	
สัปดาห์ที่ 7 1. เพื่อฝึกคิดอย่างสร้างสรรค์ในกิจกรรมแต่งเรื่องจากประโยคนำ 2. เพื่อรวบรวมความรู้ (Combination) เกี่ยวกับเคล็ดลับการเขียน Summary	1. แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มๆละ 4 คน เพื่อทำกิจกรรมแต่งเรื่องจากประโยคนำ ที่ผู้สอนเตรียมมา ความยาวของเรื่องที่แต่งประมาณ 12-15 ประโยค 2. ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนำเรื่องที่แต่งมาแสดงบนเครื่อง Visualizer พร้อมกับอ่านเรื่องไปด้วย 3. ให้ผู้เรียน Vote ว่าเรื่องของกลุ่มใดที่ตนประทับใจมากที่สุด	1. แต่ละกลุ่มเลือกประโยคนำที่ผู้สอนเตรียมมาให้ แล้วช่วยกันแต่งเป็นเรื่องต่อให้จบ 2. อ่านเรื่องที่แต่ง 3. เขียน Vote เรื่องที่ตนประทับใจมากที่สุด	

วัตถุประสงค์การเรียนรู้	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน	หมายเหตุ
	<p>4. ให้ผู้เรียนที่มีผลงานการเขียน Summary ที่ดีนำเสนอเคล็ดลับการเขียนของตน และให้ผู้เรียนอื่นช่วยกันรวบรวมความรู้ที่ได้เพื่อจัดทำเป็นเอกสารรวมเคล็ดลับการเขียนย่อความ</p> <p>5. แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มๆละ 8 คน - อธิบายกิจกรรม Interviewing เพื่อให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเตรียมการสัมภาษณ์แขกรับเชิญที่จะเชิญมาพูดในสัปดาห์ที่ 10 และ 11 ในหัวข้อ “Sharing Experiences in Using English” และให้แต่ละกลุ่มลงชื่อเพื่อเลือกสัปดาห์ที่จะทำกิจกรรมนี้</p> <p>6. ให้ผู้เรียนเลขที่ 33-40 ไปเขียนใน Blog เกี่ยวกับประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง และให้นักศึกษาคนอื่นเข้าไปเขียนแสดงความคิดเห็นตอบ</p> <p>7. ให้ผู้เรียนจับคู่และเตรียมนำข่าวภาษาอังกฤษมาทำกิจกรรมในคาบเรียนหน้า</p>	<p>4. เรียนรู้เคล็ดลับการเขียนของเพื่อนและซักถามข้อสงสัย จากนั้นรวบรวมความรู้ที่ได้เพื่อจัดทำเป็นเอกสารรวมเคล็ดลับการเขียนย่อความ</p> <p>5. ซักถามข้อสงสัย และลงชื่อเลือกสัปดาห์ที่ 10 หรือ 11</p> <p>6. ทำกิจกรรมนอกห้องเรียนใน Blog</p>	<p>วัตถุประสงค์ของกิจกรรม</p> <p>Interviewing</p> <p>1. เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน (Socialization) ในการสัมภาษณ์บุคคลภายนอกเพื่อให้ได้ความรู้และความคิดที่หลากหลาย</p> <p>2. เพื่อฝึกตั้งคำถามในการสัมภาษณ์ เป็นภาษาอังกฤษ</p>

วัตถุประสงค์การเรียนรู้	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน	หมายเหตุ
<p>สัปดาห์ที่ 8</p> <p>1. เพื่อกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจในการช่วยเหลือและเพิ่มพูนความรู้ในการทำงานปฏิบัติ(Task) ในกิจกรรมแข่งขันคิดคำศัพท์</p>	<p>1. ผู้สอนเข้า Blog ของวิชาเพื่อให้ออกความคิดเห็นเกี่ยวกับงานเขียน Blog ของผู้เรียนในช่วงสัปดาห์ที่ผ่านมา</p> <p>2. ให้ผู้เรียนเขียนในบันทึกการเรียนรู้ครั้งที่ 6 เรื่องประโยชน์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมการแบ่งปันความรู้ใน Blog</p> <p>3. แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละ 8 คน</p> <ul style="list-style-type: none"> - พาผู้เรียนไปเยี่ยมชมเรือนไทย - ให้แต่ละกลุ่มแข่งกันคิดและจดคำนามภาษาอังกฤษที่ใช้เรียกสิ่งของต่างๆ บนเรือนไทยให้มากที่สุดภายในเวลา 20 นาที - พาผู้เรียนกลับเข้าชั้นเรียนและตัดสินใจเลือกกลุ่มผู้ชนะ พร้อมมอบรางวัล - ให้ผู้เรียนเลือกและเขียนคำศัพท์ของกลุ่มตนจำนวน 5 คำ บนกระดาน - ให้ผู้เรียนทุกคนจดคำศัพท์ทั้งหมดบนกระดานเพื่อทำกิจกรรม Freewriting ในสัปดาห์หน้า <p>4. ให้ผู้เรียนแต่ละคู่เขียน Summary จากข่าวที่เตรียมมาและส่งผู้สอน</p> <p>5. ผู้สอนอ่าน Summary และคัดเลือกผลงานที่ดีของผู้เรียนบางคู่แสดงเป็นตัวอย่างบนเครื่อง Visualizer</p>	<p>1. เรียนรู้วิธีการเขียน Blog ที่ดี</p> <p>2. เขียนในบันทึกการเรียนรู้</p> <p>3. ทำกิจกรรมนอกห้องเรียนที่เรือนไทย</p> <p>4. กลุ่มผู้ชนะรับรางวัล</p> <p>5. เขียนคำศัพท์บนกระดาน</p> <p>6. เขียน Summary และส่งงาน</p> <p>7. เรียนรู้จากตัวอย่างงานของเพื่อน</p>	

วัตถุประสงค์การเรียนรู้	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน	หมายเหตุ
	<p>6. ให้ผู้เรียนเขียนในบันทึกการเรียนรู้ครั้งที่ 7 เรื่อง ประสบการณ์ ความรู้สึกและสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการแข่งขันคิดคำศัพท์ที่เรือนไทย</p> <p>7. ให้ผู้เรียนเลขที่ 1-8 ไปเขียนใน Blog เป็นครั้งที่ 2 เล่าเกี่ยวกับเคล็ดลับการเรียนรู้ทักษะการฟัง พูด อ่าน หรือ เขียนภาษาอังกฤษ</p>	<p>8. เขียนในบันทึกการเรียนรู้</p> <p>9. ทำกิจกรรมนอกห้องเรียนใน Blog</p>	
<p>สัปดาห์ที่ 9</p> <p>1. เพื่อฝึกคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลในกิจกรรม Problem Solving Task</p> <p>3. เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน (Socialization) โดยการมีส่วนร่วม แสดงความคิดเห็น และซักถามจากงานเขียน Freewriting</p>	<p>1. แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละ 4 คน ให้ทำกิจกรรม Problem Solving โดยให้แต่ละกลุ่มเลือกเรื่องที่กลุ่มสนใจ</p> <p>2. ให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มนำเสนอวิธีแก้ปัญหาหน้าชั้น</p> <p>3. ผู้สอนให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีคิดในการแก้ปัญหากลุ่ม</p> <p>4. ให้ผู้เรียนเขียน Freewriting จากคำศัพท์ที่เลือกไว้ในสัปดาห์ที่แล้ว โดยที่ผู้สอนร่วมทำกิจกรรมนี้ด้วย</p> <p>5. ให้ผู้เรียนสมัครใจอ่านงาน Freewriting หน้าชั้น จำนวน 5 คน</p>	<p>1. เลือกเรื่องที่กลุ่มสนใจ และแลกเปลี่ยนความคิด เพื่อให้ได้ข้อสรุปในการแก้ปัญหา</p> <p>2. นำเสนอหน้าชั้น</p> <p>3. ซักถามข้อสงสัย</p> <p>4. เขียน Freewriting</p> <p>5. อ่าน Freewriting ของตน</p>	

วัตถุประสงค์การเรียนรู้	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน	หมายเหตุ
	<p>และให้ผู้เรียนคนอื่นๆ ตั้งคำถามเพื่อถามข้อมูลเพิ่มเติม หรือร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ Freewriting ที่เพื่อนอ่าน</p> <p>6. ผู้สอนอ่าน Freewriting ที่ตนเขียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถาม หรือร่วมแสดงความคิดเห็น</p> <p>7. ให้ผู้เรียนเขียนในบันทึกการเรียนรู้ครั้งที่ 8 เรื่อง พัฒนาการด้านการเขียน Freewriting และ ความรู้สึกที่ผู้สอนร่วมทำกิจกรรมดังกล่าวด้วย</p> <p>8. ให้ผู้เรียนเลขที่ 9-16 ไปเขียนใน Blog เป็นครั้งที่ 2 เล่าเกี่ยวกับเคล็ดลับการเรียนรู้ทักษะการฟัง พูด อ่าน หรือ เขียนภาษาอังกฤษ</p>	<p>6. ถามคำถามและแสดงความคิดเห็น</p> <p>7. เขียนในบันทึกการเรียนรู้</p> <p>8. ทำกิจกรรมนอกห้องเรียนใน Blog</p>	
<p>สัปดาห์ที่ 10</p> <p>1. เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน (Socialization) ในกิจกรรม Interviewing</p> <p>2. เพื่อสร้างความรู้ที่ชัดเจนจากความรู้ที่ฝังลึก (Externalization) เกี่ยวกับวิธีการเขียน Summary</p>	<p>1. ให้ผู้เรียนกลุ่ม ที่ 1-3 ทำกิจกรรม Interviewing (สัมภาษณ์แบบรับเชิญ) พร้อมกับกระตุ้นให้กลุ่มอื่นๆ ร่วมสัมภาษณ์แบบรับเชิญด้วย</p> <p>2. ให้ผู้เรียนเขียนในบันทึกการเรียนรู้ครั้งที่ 9 เรื่อง ความรู้สึก และสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรม Interviewing</p>	<p>1. ทำกิจกรรม Interviewing</p> <p>2. ผู้เรียนกลุ่มอื่นๆ ถามคำถามแบบรับเชิญ</p> <p>3. เขียนในบันทึกการเรียนรู้.</p>	

วัตถุประสงค์การเรียนรู้	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน	หมายเหตุ
	3. ให้ผู้เรียนเขียน Summary จาก Passage โดยใช้ประโยชน์จาก เอกสารรวมเคล็ดลับการเขียน Summary 4. ให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนอ่านงาน Summary และเขียนวิจารณ์ 5. ให้ผู้เรียนเลขที่ 17-24 ไปเขียนใน Blog เป็นครั้งที่ 2 เล่าเกี่ยวกับเคล็ดลับการเรียนรู้ทักษะ การฟัง พูด อ่าน หรือ เขียน ภาษาอังกฤษ 6. ให้ผู้เรียนที่เป็นเจ้าของเคล็ดลับการเขียน Summary ที่ดีเขียนในบันทึก การเรียนรู้ครั้งที่ 10 เรื่องเคล็ดลับ การเขียนย่อความที่ดีของตนเอง	4. เขียน Summary 5. อ่านและเขียนวิจารณ์ Summary ของเพื่อน 6. ทำกิจกรรมนอก ห้องเรียนใน Blog 7. เขียนบันทึกการเรียนรู้	
สัปดาห์ที่ 11 1. เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างกัน (Socialization) ใน กิจกรรม Interviewing 2. เพื่อรวบรวมความรู้ (Combination) เกี่ยวกับเทคนิคการ เรียนรู้และฝึกฝน ทักษะภาษาอังกฤษ	1. ให้ผู้เรียนกลุ่มที่ 4 และ กลุ่มที่ 5 ทำ กิจกรรม Interviewing พร้อมกับ กระตุ้นให้ผู้เรียนกลุ่มอื่นๆ ร่วม สัมภาษณ์แลกเปลี่ยนด้วย 2. ให้ผู้เรียนทุกคนช่วยกันรวบรวม ความรู้ที่ได้จากการสัมภาษณ์แลกเปลี่ยน เพื่อจัดทำเป็นเอกสารรวม ความรู้ 3. ผู้สอนแนะนำวิธีการนำเสนอ	1. ทำกิจกรรม Interviewing 2. ผู้เรียนกลุ่มอื่นๆ ถามคำถามแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 3. รวบรวมความรู้ และเรียบเรียงเพื่อเตรียมทำเอกสาร 4. แต่ละกลุ่มวางแผนเขียน	

วัตถุประสงค์การเรียนรู้	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน	หมายเหตุ
	<p>นวัตกรรมการเรียนรู้และให้แต่ละกลุ่มวางแผนการนำเสนอ พร้อมทั้งเขียน Draft ส่งในห้องเรียน</p> <p>4. ให้ผู้เรียนเลขที่ 25-32 ไปเขียนใน Blog เป็นครั้งที่ 2 เล่าเกี่ยวกับเคล็ดลับการเรียนรู้ทักษะการฟัง พูด อ่าน หรือ เขียนภาษาอังกฤษ</p>	<p>Draft การนำเสนอ นวัตกรรมการเรียนรู้ ส่งในห้องเรียน</p> <p>5. ทำกิจกรรมนอกห้องเรียนใน Blog</p>	
<p>สัปดาห์ที่ 12</p> <p>1. เพื่อนำเสนอ นวัตกรรม สื่อการเรียนรู้</p> <p>2. เพื่อให้ผู้เรียน ประเมินผลการ ใช้นวัตกรรมฯ ใน การเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ</p>	<p>1. ให้ผู้เรียนกลุ่มที่ 1-4 นำเสนอ ผลงานนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้</p> <p>2. ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกัน ประเมินผลการนำเสนอผลงาน ของกลุ่มอื่น</p> <p>3. ให้ผู้เรียนเลขที่ 33-40 ไปเขียน ใน Blog เป็นครั้งที่ 2 เล่าเกี่ยวกับ เคล็ดลับการเรียนรู้ทักษะ การฟัง พูด อ่าน หรือ เขียน ภาษาอังกฤษ</p>	<p>1. แต่ละกลุ่มนำเสนอ ผลงานนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้</p> <p>2. ประเมินผลการนำเสนอ ผลงานของกลุ่มอื่น</p> <p>3. ทำกิจกรรมนอก ห้องเรียนใน Blog</p>	

วัตถุประสงค์การเรียนรู้	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน	หมายเหตุ
<p>สัปดาห์ที่ 13</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อนำเสนอนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้ 2. เพื่อให้ผู้เรียนประเมินผลการใช้นวัตกรรมฯในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 3. เพื่อรวบรวมความรู้ (Combination) เกี่ยวกับวิธีการฝึกฝนภาษาอังกฤษ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ให้ผู้เรียนกลุ่มที่ 5-8 นำเสนองานนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้ 2. ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันประเมินผลการนำเสนอผลงานของผู้เรียนกลุ่มอื่น 3. ให้ผู้เรียนเลขที่ 33-40 ไปเขียนใน Blog เป็นครั้งที่ 2 เล่าเกี่ยวกับเคล็ดลับการเรียนรู้ทักษะการฟัง พูด อ่าน หรือ เขียนภาษาอังกฤษ 4. ให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มเพื่อรวบรวมความรู้ที่ได้จากเรื่องที่เขียนใน Blog โดยสรุปเป็นทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านต่างๆ และจัดทำเป็นเอกสารรวมความรู้ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. แต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้ 2. ประเมินผลการนำเสนอผลงานของกลุ่มอื่น 3. ทำกิจกรรมนอกห้องเรียนใน Blog 4. รวบรวมความรู้ และเรียบเรียงเพื่อเตรียมทำเอกสาร 	
<p>สัปดาห์ที่ 14</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้ผู้เรียนประเมินผลการเรียนรู้ของตนเองจากการทำโครงการผลิตนวัตกรรมการเรียนรู้ 2. เพื่อประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากการสัมภาษณ์ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ให้ผู้เรียนเขียนในบันทึกการเรียนรู้ครั้งที่ 11 เรื่อง สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการทำนวัตกรรมฯ สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการรับฟังการนำเสนอผลงานของกลุ่มอื่น และสิ่งที่จะนำไปปรับปรุงผลงานของตนก่อนนำเสนอ 2. สัมภาษณ์ผู้เรียนเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนในวิชานี้ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. เขียนในบันทึกการเรียนรู้ 2. ให้สัมภาษณ์ 	<p>- ผู้เรียนปรับปรุงผลงานนวัตกรรมฯและนำเสนอในสัปดาห์ถัดไป</p>

(ข) ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence [IOC])

ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้จะมีค่าตั้งแต่ 0.05 ขึ้นไป โดยใช้สูตร $IOC = \frac{\sum R}{N}$

IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้อง $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ และเกณฑ์ที่ใช้ในการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง มีดังนี้ +1 หมายถึง เครื่องมือวิจัยมีความสอดคล้องหรือตรงตามเนื้อหา

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าเครื่องมือวิจัยมีความสอดคล้องหรือตรงตามเนื้อหา

-1 หมายถึง เครื่องมือวิจัยไม่มีความสอดคล้องหรือตรงตามเนื้อหา

ค่า IOC ของแผนการสอนกับองค์ประกอบกระบวนการสร้างความรู้

ลำดับที่	องค์ประกอบการจัดการความรู้	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่า IOC	สรุปผล ความ สอดคล้อง
		ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3			
1.	การตั้งเป้าหมายร่วมกัน (Shared Vision)	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2.	การจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยน ความรู้ (Knowledge Sharing)	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3.	การสร้างความรู้ชัดแจ้งจาก ความรู้ฝังลึก (Tacit Knowledge)	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.	การรวบรวมความรู้ที่ชัดแจ้ง (Combination)	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
5.	การลงมือปฏิบัติร่วมกัน (Collaboration)	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
6.	การเรียนรู้จากการปฏิบัติ (Learning by Doing)	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
7.	การสื่อสารเพื่อถ่ายทอด ความรู้ใน Blog และเก็บ เป็นคลังความรู้ (Knowledge Asset)	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
8.	การสร้างนวัตกรรมสื่อการ เรียนรู้ (Innovative Learning Materials)	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง

(ข) ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence [IOC])

ค่า IOC ของแบบบันทึกการเรียนรู้กับองค์ประกอบกระบวนการสร้างความรู้

ลำดับที่	องค์ประกอบการจัดการ ความรู้	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่า IOC	สรุปผล ความ สอดคล้อง
		ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3			
1.	การตั้งเป้าหมายร่วมกัน (Shared Vision)	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2.	การจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยน ความรู้ (Knowledge Sharing)	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3.	การสร้างความรู้ชัดแจ้งจาก ความรู้ฝังลึก (Tacit Knowledge)	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.	การรวบรวมความรู้ที่ชัดแจ้ง (Combination)	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
5.	การลงมือปฏิบัติร่วมกัน (Collaboration)	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
6.	การเรียนรู้จากการปฏิบัติ (Learning by Doing)	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
7.	การสื่อสารเพื่อถ่ายทอด ความรู้ใน Blog และเก็บ เป็นคลังความรู้ (Knowledge Asset)	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
8.	การสร้างนวัตกรรมสื่อการ เรียนรู้ (Innovative Learning Materials)	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง

(ข) ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence [IOC])

ค่า IOC ของคำถามสัมภาษณ์เชิงลึกกับองค์ประกอบกระบวนการสร้างความรู้

ลำดับที่	องค์ประกอบการจัดการ ความรู้	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่า IOC	สรุปผล ความ สอดคล้อง
		ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3			
1.	การตั้งเป้าหมายร่วมกัน (Shared Vision)	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2.	การจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยน ความรู้ (Knowledge Sharing)	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3.	การสร้างความรู้ชัดแจ้งจาก ความรู้ฝังลึก (Tacit Knowledge)	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.	การรวบรวมความรู้ที่ชัดเจน (Combination)	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
5.	การลงมือปฏิบัติร่วมกัน (Collaboration)	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
6.	การเรียนรู้จากการปฏิบัติ (Learning by Doing)	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
7.	การสื่อสารเพื่อถ่ายทอด ความรู้ใน Blog และเก็บ เป็นคลังความรู้ (Knowledge Asset)	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
8.	การสร้างนวัตกรรมสื่อการ เรียนรู้ (Innovative Learning Materials)	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง

(ค)

แบบบันทึกการเรียนรู

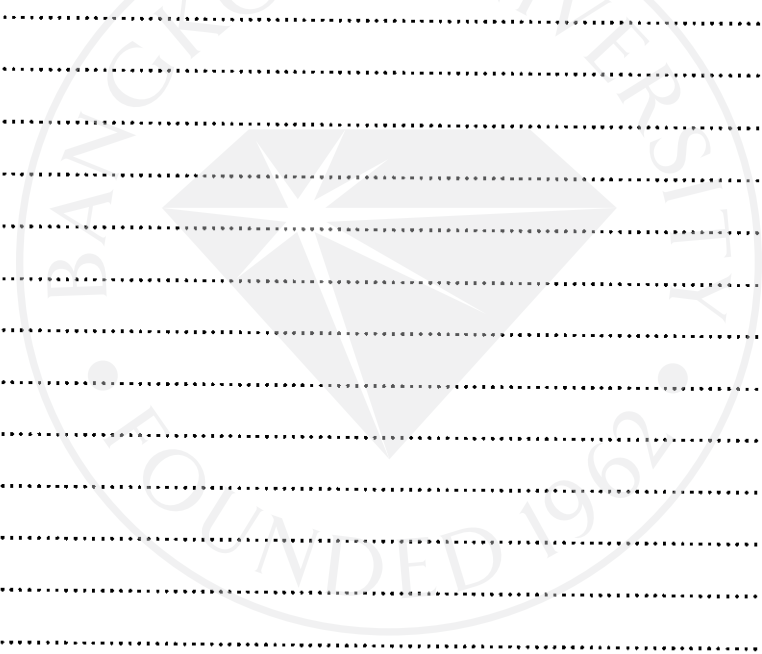
ครั้งที่ 1

วันที่...../...../.....

คำชี้แจง

ให้นักศึกษาตอบคำถามต่อไปนี้อย่างละเอียดตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มี
ต่อสิ่งที่เกิดขึ้นจริงจากประสบการณ์ และ/หรือจากการเรียนในชั้นเรียน

นักศึกษาตั้งเป้าหมายว่าต้องการพัฒนาตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
นี้ในด้านใด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ..... รหัสนักศึกษา.....

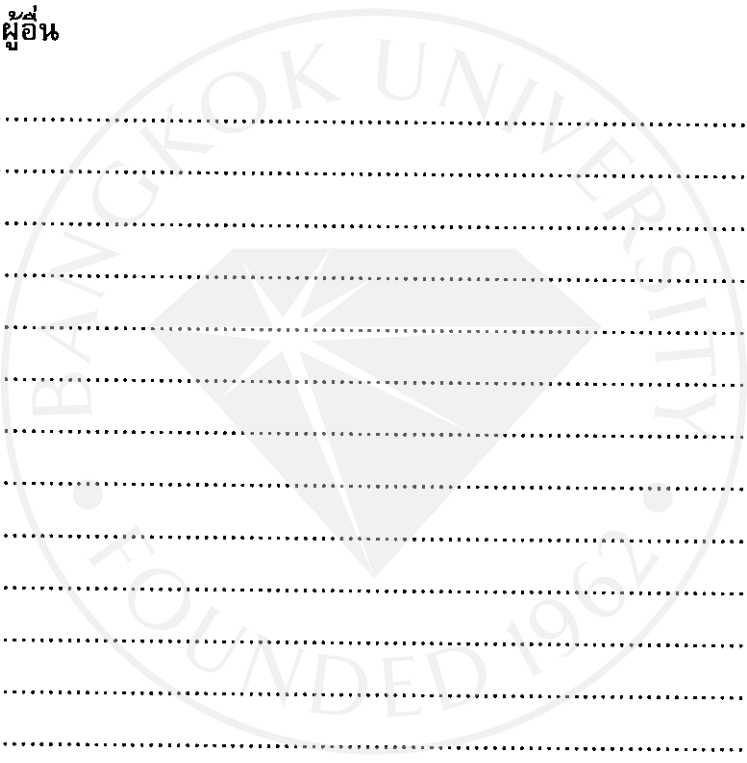

แบบบันทึกการเรียนรู

ครั้งที่ 3

วันที่...../...../.....

คำชี้แจง   ให้นักศึกษาตอบคำถามอย่างละเอียดตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มี
 ต่อสิ่งที่เกิดขึ้นจริงจากประสบการณ์ และ/หรือจากการเรียนในชั้นเรียน

 นักศึกษาได้เรียนรู้อะไรบ้างจากการอ่าน และเขียนวิจารณ์ Summary ของ
 ผู้อื่น

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ..... รหัสนักศึกษา.....

แบบบันทึกการเรียนรู้

ครั้งที่ 4

วันที่...../...../.....

คำชี้แจง

ให้นักศึกษาตอบคำถามอย่างละเอียดตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มี ต่อสิ่งที่เกิดขึ้นจริงจากประสบการณ์ และ/หรือจากการเรียนในชั้นเรียน

นักศึกษาคิดว่าได้เรียนรู้อะไรบ้างจากการทำกิจกรรม “จินตนาการเรื่องจาก ภาพ”

Lined writing area with a faint Bangkok University watermark. The watermark text includes 'BANGKOK UNIVERSITY' and 'FOUNDED 1962'.

ชื่อ..... รหัสนักศึกษา.....

แบบบันทึกการเรียนรู้

ครั้งที่ 5

วันที่...../...../.....

คำชี้แจง

ให้นักศึกษาตอบคำถามอย่างละเอียดตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อสิ่งที่เกิดขึ้นจริงจากประสบการณ์ และ/หรือจากการเรียนในชั้นเรียน

1. ปัญหาที่นักศึกษาพบจากการทำกิจกรรม **Problem Solving** คืออะไร และนักศึกษาแก้ไขปัญหายังไร
2. นักศึกษาได้เรียนรู้อะไรจากการทำกิจกรรม **Problem Solving**

ชื่อ..... รหัสนักศึกษา.....

แบบบันทึกการเรียนรู้

ครั้งที่ 7

วันที่...../...../.....

คำชี้แจง

ให้นักศึกษาตอบคำถามอย่างละเอียดตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มี
ต่อสิ่งที่เกิดขึ้นจริงจากประสบการณ์ และ/หรือจากการเรียนในชั้นเรียน

จากการทำกิจกรรมกลุ่ม “แข่งขันคิดคำศัพท์ที่เรื่อนไทย” ให้นักศึกษาเล่าถึง
ประสบการณ์ความรู้สึก และสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการแข่งขันดังกล่าว

ชื่อ..... รหัสนักศึกษา.....

แบบบันทึกการเรียนรู้

ครั้งที่ 8

วันที่...../...../.....

คำชี้แจง

ให้นักศึกษาตอบคำถามอย่างละเอียดตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มี
ต่อสิ่งที่เกิดขึ้นจริงจากประสบการณ์ และ/หรือจากการเรียนในชั้นเรียน

1. จากการฝึก“การเขียนอย่างอิสระ” (Freewriting) นักศึกษาคิดว่ามี
พัฒนาการด้านการเขียนอย่างไรบ้าง
2. จากการที่ครูร่วมทำกิจกรรม “การเขียนอย่างอิสระ” (Freewriting)
นักศึกษามีความรู้สึกอย่างไร หรือได้เรียนรู้อะไร

ชื่อ..... รหัสนักศึกษา.....

แบบบันทึกการเรียนรู้

ครั้งที่ 10

วันที่...../...../.....

คำชี้แจง

ให้นักศึกษาตอบคำถามอย่างละเอียดตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อสิ่งที่เกิดขึ้นจริงจากประสบการณ์ และ/หรือจากการเรียนในชั้นเรียน

จากการได้รับคัดเลือกผลงานการเขียนย่อความที่ดี และได้นำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน ให้นักศึกษาเขียนเล่าเคล็ดลับในการเขียนย่อความที่ดีของตนเอง

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ชื่อ..... รหัสนักศึกษา.....

แบบบันทึกการเรียนรู้

ครั้งที่ 11

คำชี้แจง ให้นักศึกษาตอบคำถามอย่างละเอียดตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อสิ่งที่เกิดขึ้นจริงจากประสบการณ์ และ/หรือจากการเรียนในชั้นเรียน

1. นักศึกษาได้เรียนรู้อะไรจากการทำนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้ของกลุ่มตนเอง
2. นักศึกษาได้เรียนรู้อะไรจากการร่วมทำกิจกรรมการนำเสนอผลงานนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้ของกลุ่มอื่น

ชื่อ..... รหัสนักศึกษา.....

(ง)

บันทึกการสังเกตการสอน
ครั้งที่.....

1. กิจกรรมการเรียนการสอน

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

2. ปัญหาที่พบ

.....
.....
.....
.....

ข้อสังเกตอื่นๆ

.....
.....
.....
.....

(จ)

คำถามสัมภาษณ์นักศึกษา

1. นักศึกษามีความคิดเห็นอย่างไรกับกิจกรรมการเรียนการสอนต่าง ๆ ต่อไปนี้
  - กิจกรรม Interviewing
  - กิจกรรมการแบ่งปันความรู้ใน Blog
  - การแสดงความคิดเห็นต่อ Blog ของเพื่อน
  - การผลิตนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้
  - การรวบรวมความรู้เป็นเอกสารเผยแพร่
2. นักศึกษาใช้ประโยชน์จากเอกสารรวมความรู้อย่างไร
3. นักศึกษาคิดว่าบรรลุเป้าหมายตามที่ตั้งไว้ก่อนเรียนหรือไม่ อย่างไร
4. นักศึกษามีความคิดเห็นหรือรู้สึกอย่างไรกับการเรียนการสอนในรายวิชานี้

(จ)

หนังสือแสดงความสมัครใจ

ข้าพเจ้านาย/นางสาว _____
รหัสนี้ _____ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ สมัครใจเข้าร่วมเป็นประชากรในการวิจัยเรื่อง “การประยุกต์ใช้ SECI Model เพื่อสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับมหาวิทยาลัย” ในการนี้ ข้าพเจ้ารับทราบว่าข้าพเจ้าจะมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยโดยวิธีต่อไปนี้

1. ร่วมทำกิจกรรมการเรียนการสอนต่างๆ ในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน
2. ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำกิจกรรมการเรียนการสอน
3. ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

ข้าพเจ้ายินดีลงนามในหนังสือแสดงความสมัครใจเพื่อเข้าร่วมการวิจัยในครั้งนี้

นักศึกษาลงนาม

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	ชุตินา ชรรมรักษา
วัน เดือน ปีเกิด	19 พฤศจิกายน 2506
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	7/14 ซอย ประชาชื่นนนทบุรี 8 ถนนประชาชื่น นนทบุรี 11000
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ผู้อำนวยการสถาบันภาษา
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2540	Ph.D. (English Rhetoric and Linguistics) Indiana University of Pennsylvania, Indiana, PA, U.S.A.
พ.ศ. 2531	M.A. (English for Non-Native Speakers) Central Missouri State University, Warrensburg, MO, U.S.A. Certificate in TESL, Central Missouri State University, Warrensburg, MO, U.S.A.
พ.ศ. 2528	ครุศาสตรบัณฑิต (การสอนภาษาอังกฤษและจิตวิทยาการ ให้คำปรึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2549-ปัจจุบัน	ผู้อำนวยการสถาบันภาษา
พ.ศ. 2541-พ.ศ. 2549	หัวหน้าภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์
พ.ศ. 2531-พ.ศ. 2535	อาจารย์ประจำ สถาบันภาษา